

HASIM İSTİHBARAT VE HİBRİT SAVAŞ

İBRAHİM ÇEVİK

İBRAHİM ÇEVİK

HASIM İSTİHBARAT VE HİBRİT SAVAŞ

HİBRİT SAVAŞ

İBRAHİM ÇEVİK

SALON
yayınları

HİBRİT SAVAŞ

İBRAHİM ÇEVİK

© 2021, Salon Yayınları

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, kopyalanamaz, yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Yusuf Ziya Aydoğan

Genel Yayın Koordinatörü: Yusuf Yavuz

Sayfa Tasarımı: Eğitim Yayınevi Grafik Birimi

Kapak Tasarımı: Eğitim Yayınevi Grafik Birimi

Editör: Halim Altınışık

Baskı Cilt: Dizgi Ofset Matbaacılık

Matbaacılar Sit. 10451. Sk. No: 4 Karatay/KONYA

ISBN: 978-625-7336-21-5

1. Baskı, Haziran 2021

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

Yayıncı Sertifika No: 14824

SALON YAYINLARI

Atakent Mah, Yasemen Sok, No: 4/B Ümraniye/İSTANBUL

Merkez Tel: 0 (332) 351 92 85

E-Posta: bilgi@salonyayinlari.com

www.salonyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	1
Hasım İstihbarat ve Hibrit Savaş	6
Bölücü-Yıkıcı-Terörist Faaliyetler (Subversif)	17
Küresel Güç ve Küreselleştirilen Terör	25
Hibrit Savaşta İstihbarat ve Dış Politika	36
Para	47
Ekonomi	55
Kitle Örgütleri	59
Medya ve Fark Ettirmeden Kabullendirme	83
Siber İstihbarat	107
Ekonomide Hibrit Savaş	123
Hasım İstihbaratın Türkiye'deki Çalışma Alanları	154
ABD	156
Rusya	166
Almanya	168
Yunanistan	171
İngiltere	173
İsrail	175
İran ve Diğer İslam Ülkeleri	176
Fransa	178
Türkiye'de Üçüncü Ülke İstihbarat Operasyonları	180

GİRİŞ

Birşeyin adının doğru olarak konması ve eksiksiz bir şekilde tanımlanması, yapılacak olan her ne işse o işe doğru noktadan başlamak için şarttır. Bu bakımdan günümüzün moda terimlerinden olan “küresel terör” tanımının doğrusunu ortaya koymakla başlayalım. Batıda yaratılıp, dünyanın geri kalanının diline yerleşen “küresel terör” doğru tanımlanmayan bir kavramdır. Dolayısıyla ülkeler hatta kıtalar arasında var olan terör ele alınırken daha en başta hata yapılmaktadır.

Arkasında güçlü bir destek olmaksızın terör kendi kendine küreselleşmez, dolayısıyla dünyada küresel terör yoktur, “küreselleştirilen terör” vardır. Eğer, küreselleşen terör tanımını doğru olarak kabul edersek, ortak noktaları terör olan birbirinden uzaktaki iki tarafın karşılıklı alış-verişini anlarız. Oysa gerçekte iki tarafın alış-verişinin söz konusu olmadığı, sadece üstün olan tarafın isteklerini kabul ettirmek için zayıf tarafın üzerine sürdüğü terör vardır. Güçlü olan tarafın zayıf veya bağımlı üzerinde kurduğu terör

baskısının coğrafi sınırı bulunmaması nedeniyle de adı“küreselleştirilen terör”dür.

Güçlü bir destekten mahrum olan Peru’da Sendero Luminoso, Kolombiya’da FARC, Güney Amerika’dan çıkamadılar. ABD öyle istediği için bölgesel çapta kaldılar. Sri Lanka’da Tamillerin örgütü, Tamil Kaplanları da ancak Fransa ile ülkeleri arasında varlık gösterdiler. Eylemleri de, örgütlenmeleri de bulundukları yerle sınırlı kaldı. Küreselleştirilen terörün ilk ürünleri olan Hizbullah veya Filistin Kurtuluş Örgütü veya El Fetih öyle mi? Batı Asya’dan Avrupa’ya kadar ülkeler-kıtalar arasında faaliyet gösterme yeteneğine sahiptiler.

Afganistan’da mücahit örgütler, Hizb-i İslami, Cemiyet-i İslami, Sigbetullah Müceddidi’nin Afganistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ile Hizb-i İslami Halis ve diğer ufak örgütlerin her biri kendi aşiretlerini temsil ediyordu. Ruslara karşı silahlandırılmış örgütlerdi, ülke olarak Afganistan’ın siyasi geleceği konusunda ne bir fikirleri ne de buna yönelik bir yapıları bulunuyordu. Böyle olunca da Kabil’den Ruslar çıktığında varlıklarının meşruiyeti de bitmiş oldu. İçlerinden Cemiyet-i İslami’nin ve Afganistan’ın en namlı komutanı ve Penşir Aslanı olarak tanınan Ahmet Şah Mesut’un öne çıkan askeri ve siyasi kimliği vardı. Onu da Afganistan’ı Tacik egemenliğine bırakmamaya kararlı olan Suudiler, İkiz Kule’den iki gün önce (9 Eylül 2001) suikastle öldürttüler. İslamabad’ın G10 sektöründe villa tipi evde Pakistan gizli servisi ISI ile CIA, Taliban’ı kurdu. Ardından El Kaide’yi yaratıp sahneye sürdü. Kıtalar arası bir faaliyetle ortaya çıkan

örgütler, geldikleri yolu geriye kat edip, terörü Güneydoğu Asya'dan Avrupa'ya ve ABD'ye ulaştırdılar. Terör böylece kıtalar arasında hareket eder hale geldi. İşte terörün küreselleştirilmesi buralardan başladı.

PKK da benzeri şekilde istihbarat ve diplomasi yoluyla kürselleştirilen bir terör örgütü haline getirildi. Mısır'daki bağlantılarını da sayarsak dünyanın altı kıtasının beşinde PKK'yı görüyoruz. PKK'nın kıtalar arası faaliyeti konusunda defalarca yazılıp, çizildiği için bu kadarını belirtmek yeterli olacaktır. Ancak bundan sonrası önemli...

Küreselleştirilen diğer terör örgütleri gibi PKK, önceleri egemen güçlerin elinde vekalet savaşlarının bir unsuru olarak egemenlerin çıkar hesaplarının bulunduğu ülkemizin üzerine sürüldü. Ortadoğu'da güçler dengesinin her yerinden oynamasından PKK biraz daha güçlendi. SSCB'nin çöküşü, İran-Irak savaşı, Lübnan'da dengelerin batı aleyhine bozulması, Irak ve Suriye'nin işgali, hepsi PKK'ya yaradı. Çıkarlarını çok yakından ilgilendiren olaylara batı, doğrudan müdahale etmek yerine bölgede her yerde dalı kolu olan PKK'yı kullanmayı seçti. Önce Avrupa, sonra ABD ve İsrail, sonra da Rusya'nın gayr-i meşru askeri olarak sıcak çatışmalara sürüldü. Bu demek değildir ki bölgemizin ülkeleri, örneğin İran veya Suudi Arabistan'ın da gayrı-meşru askeri değildi.

Dünyada sıcak çatışmalar silahlı kuvvetler arasında olmaktan neredeyse tümüyle çıkarken vekalet savaşları yerini almaya başladı. Hasım

devletlerin, hedef devletleri önlerinde diz çökertmelerinde vekalet savaşları da yeterli olmadı. Çünkü maliyeti yüksekti, savaşı yürüten devleti zaman zaman içinden sıyrılması zor durumlara düşürüyordu, tümüyle örgütlerin sahibi olmak mümkün değildi, her an daha çok veren tarafından kiralanmaları söz konusuydu...

Bunun üzerine vekalet savaşını da içine alan, ekonomiden, kamu düzenini yeniden inşaya kadar hedef devletin tüm güç merkezlerini ele geçirmeye yönelik eski bir savaş tekniği günümüze uygun olarak geliştirildi. Adına da hibrit savaş denildi.

Hibrit savaş, dünya genelinde bu adla anılıyor (hybrid war). Sözlük anlamından çok içeriği bakımından ele aldığımızda kirli savaş, karma savaş, melez savaş olarak dilimize çevirebiliriz. Ancak biz burada, dünyadaki kullanımına yakın olması nedeniyle hibrit savaş tanımını kullanmayı seçiyoruz.

Burada hibrit savaş teorik bilgilerle kısaca açtıktan sonra özellikle Türkiye’de hangi alanlarda, hangi şekillerde gerçekleştirildiğini mümkün olduğunca çok olay, fotoğraf, bizzat bulunduğumuz gözlemlerimiz ve alıntılarla anlatmaya çalıştık. Amacımız tek tek gerçekleşiyormuş gibi görünen ve zamana yayılmış olması nedeniyle unutulmaya yüz tutmuş olan hibrit savaş safhalarını resmin bütününe yerleştirerek önümüzde duran tehdidi netleştirerek görünür hale getirmek oldu.

Yazıda, egemen olarak hibrit savaşı yürüten ülkeyi “savaşan taraf”, savaşın yürütüldüğü ülkeyi de “hedef veya hedef ülke” olarak tanımladık.

Olayların doğru anlaşılması için özellikle belirtiyoruz ki; istihbarat çalışmalarını anlatırken kitle örgütlerinden, medyadan ve ülkemizde çeşitli amaçlarla bulunan yabancı ülke vatandaşlarından sıkça söz ediyoruz. Bu vasatlar bizi hibrit savaş kapsamında ilgilendiriyor. Bunun dışında kalan şahısların, örgütlerin ve medyanın tümünün istihbarat hedefi veya şüphelisi olduğunu düşünmüyoruz. Elbette ülkemiz aleyhine faaliyette olandan çok olmayan çevreler de var. Meslek hayatımız boyunca Türkiye ‘ye ve Türklere hayranlık duyan ve vatandaşı oldukları ülkelerinin çıkarıcı politikalarının farkında olan birçok yabancı ülke vatandaşıyla tanışıklığımız hatta dostluklarımız oldu. Umarız faydası olur. İyi okumalar.

Hasım İstihbarat ve Hibrit Savaş

Batı dünyası 29 Ağustos 1969 günü duyduğu olay yüzünden müthiş bir şaşkınlığa düştü. Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) üyesi teröristler Amerikan TWA uçağını kaçırarak Şam'a indirdiler. Filistinli teröristlerin hedefi uçakta olacağı haberini aldıkları İsrail'in ABD Büyükelçisi İzak Rabin'di. Ancak aldıkları istihbarat yanlış çıktı, onlar da uçağı havaya uçurmakla yetinip, Suriyelilere teslim oldular. Teröristler, İsrail'e bakıp ABD'nin adının geçtiğı, bulunduğu her yere saldırdılar. Orta Doğı'da sıkça gerçekleşen terörist eylemlerin yarattığı etki gibi bu eylemin etkisi de bölgeyle sınırlı kaldı. Karşılığında ABD, Orta Doğı'dan dışarıya taşmayan çapta karşı koyma operasyonları yaptı. Bu arada batının terörle mücadelesinde Türkiye vazgeçilmezdi, İstanbul ise Amerikan ve batı istihbaratlarının merkez üssüydü.

Sınırlı bir bölgede, sınırlı etkileri olan terör ve karşı koyma faaliyetleri, bir gün dünyanın dilinin

tutulduğu muazzam bir sıçrama gerçekleştirdi. Hepimizin daha dün gibi hatırladığı 11 Eyll 2001 günkü New York/İkiz Kule eylemi dünyada yeni bir terör dönemi başlattı. Afganistan’dan yola çıkan eylem planlaması Fransa, Almanya ve İngiltere’ye uğradıktan sonra Amerika’da ortaya ıktı. Dünya terörün kreselleştiğine tanıklık etti. Eski usullerle yapılan terör mücadelesinin yetersizliği karşısında önce ABD, sonra da batı ülkeleri onun öncülüğünde teröre karşı koalisyonda buluştular. Artık 1970’lerin “Orta Doğu’sunun Paris’i Beyrut” tek başına mücadele sahası olmaktan çıktı. Ülkelerin tamamı saha olarak kabul edildi. Ve terörle mücadelenin sadece eylemci örgüte odaklanmayla başarılı olmayacağı gerçeğiyle hareket eden terör koalisyonu, ülkelerin baştan sona değiştirilmeleri gerekliliği üzerinde de çalışmaya başladı. Elbette ki bu değişim ülkelerin ve toplumların rızasıyla olmayacaktı. Zihinlerinden ekonomilerine kadar her alanda ikna edilmeleri, olmazsa diz ktrlmeleri gerekiyordu.

Stratejistler I. Dünya Savaşı’nda Almanya’nın Kafkaslarda, Afganistan ve Türkmenistan’da uyguladığı stratejiden yola çıktılar. Önlerinde Rusya’nın İran’a inmesini engelleyen Hitler’in istihbarat abidesi Reinhard Gehlen’in yarattığı yeni bir savaş türü vardı. Diğer tarafta Peter Hopkirk’n, İstanbul’un Doğusunda Bitmeyen Oyun kitabındaki anlatımıyla, İngilizlerin, Hindistan ve Afganistan’a giden yolunu kesen önce “Kutsal savaş” sonraki adıyla da “Zimmerman Planı” yeni stratejinin esaslarını oluşturdu. Artık hangi adıyla anılırsa, bu stratejiyle Osmanlı ve Alman istihbaratı “Çin Türkistan’ı” na (Sincan) kadar olan Orta Asya’da

Uygurları ve Türkmenleri ayaklandırmaya çalıştı. Rusların cevabı acımasız oldu ve bir milyondan fazla Türk'ün kanı döküldü.

Gelişen olaylar silsilesiyle hibrit savaş doğdu. Bölge yine aynı, üzerindeki savaşlar ve çatışmaların tarafları aynı, nedenleri aynı. Değişen sadece çok geniş kapsamı olan yeni stratejinin, yani hibrit savaşın ulaştığı bölgeselden küresele taşan mücadele şeklidir. Vekalet savaşları veya taşeron örgüt tanımları küreselleşmenin içinde kayboldu. Vekalet savaşları veya taşeron örgüt tanımlamaları, toplum, politika, iktisat, ilahiyat vd bilimlerin arasında sadece bir başlık haline geldi. Gerçekte insanların tereddütsüz kabul edecekleri bir kılıf olan küreselleşmenin pratikteki anlamı güçlü tarafın zayıf olanın harekete geçme ve karşı koyma kabiliyetini felç etmesinden başka bir şey değildi.

Hibrit savaş dördüncü nesil savaştır:

- Genellikle piyade ağırlıklı olarak yürütülen I. Dünya Savaşı öncesi dönem; “birinci nesil savaş”ın,

ateşin ve ateş destek araçlarının yoğun olarak kullanıldığı I. Dünya Savaşı; “ikinci nesil savaş”ın ve

- hızın ateş gücüne göre öne çıktığı II. Dünya Savaşı; “üçüncü nesil savaş”¹ in yerini alan en son savaş türü olarak ortaya çıktı.

Genişliğinin ve çeşitliliğinin sınırlarını belirlemek zordur. Somutla soyut, madde ile

¹ Halim Altınışık Küresel Terörizmin Yeni Yüzü Canlı Bombalar

maneviyat birbiriyle içiçedir. Bir hibrit savaşta amaç, hedef ülkeyi istikrarsızlaştırmak, etki altına almak ve baskı altında tutmaktır. Geçmişte bölgesel çapta kalan jeopolitik dengelerin değişerek küreselleşmesiyle ülkeler çapından bölgele, bölgeselden küresele kadar giden bir genişliğe sahiptir. Bu nedenle hibrit savaşın sınırlarını kestirmek hiç kolay değildir. Yalnızca silahlı ve fiziki de değildir. Hedef ülkeyi var eden insanı, parası, toprağı, milli güvenliği ve devleti, milleti ayakta tutan her unsur, bu savaşın hedefidir. Orduların karşılıklı sıcak çatışmalarda bulundukları, yıkıcı etkilerinin hemen görüldüğü bir savaş değildir. Sonuçlanması yıllarca sürebilir. Sonuca gidişin yavaşlığı nedeniyle toplumlar bir savaşın içinde olduklarının ne farkında ne de bilincinde olurlar. Ancak herşey bittiğinde ne olduğunu bizzat görürler ama o zaman da iş işten çoktan geçmiştir.

Bu savaşta yalnızca hasmın veya hedefin tümüyle yok edilmesi hedeflenmez. Hedef ülkeyi ayakta tutan maddi ve manevi, somut ve soyut değerler zayıflatılmaya ya da olduğu gibi yok edilip yerlerine başkaları yerleştirilmeye çabalanır. Kamuoyunda devlet kurumlarına karşı güvensizlik yaratılır, devleti yönetenler kararsızlığa zorlanır, devletin otoritesi tartışma konusu haline getirilir. Hedef ülkeyi var eden kurtuluş savaşları ve ulusal zaferler gibi ortak değerler gözden düşürülür, vatan uğruna şehit olmak değersizleştirilir. Hedef ülkenin gücünün kaynağı olan ortak düşünceler ve algılar ya tümüyle yok edilmek istenir ya da savaşan ülkenin lehine yeniden yapılandırılır. Gücsüzleştirilen, yalnızlaştırılan hedef ülke, milletler ailesinde

itibarsızlaştırılır. Kısaca, hibrit savaşın en etkili olduğu alan insandır. Bireyden yola çıkarak toplumların, milletlerin düşünceleri ve algıları üzerinde çalışılır.

Hibrit savaşın alanı hedef ülkenin milli sınırlarını aşp içerisinde yer aldığı koca bir bölgeyi de kapsayabilir. Hedef ülkenin ilgi duyduğu bölgeler ve hatta ilişkisinin bulunduğu devletler de savaşın kapsamına girebilir. Savaşın stratejisi tüm bu alanları içine alan bir bütünlük içerisinde. Geniş savaş alanından uzak ve ilgisizmiş gibi görünen dünyanın bir köşesinde yaratılan gelişmenin bir başka köşesinden bağlantısının çıkmasına sıkça rastlanır. Dünya gündeminde yer almayacak kadar önemsiz bir yerde, çok sıradan bir olay bir anda uluslararasılaştırılıp, dünya gündeminin en başına yerleştirilir.

Bu savaşta niceliğin bir önemi bulunmaz, nitelik önemlidir. Savaşan ülkenin yönettiği gelişmelerde rol oynayanların sayıca az olmalarının bir önemi yoktur. Aksine bazı hallerde sayıca az olmanın, istenilen sonucun elde edilmesindeki olumlu etkisi büyük olur.

Hibrit savaşın kazananını belirleyen bir karakteri de tarihi sürecin kesintisiz devam etmesidir. Dün bugünü getirir, bugün de yarını. Dünü bilmeyen bugün olanları, bugünü bilmeyen ise yarın olacakları kestiremez. Bu süreç doğrultusunda dün-bugün-yarın bağlantısını doğru kurarak saldırı veya savunmasını buna uygun olarak hazırlayan, kazanan taraf olur.

Hibrit savaşın aşamaları; parçalama, yıkım ve yeniden inşadır. Öncelik yerleşik düşünceler ile

değerlerin değiştirilmesidir. Bireyden başlayarak, toplumların en üst katmanı, kurumlar, değerler, yargılar değiştirilerek yeniden şekillendirilecek hedeflerdir. Yasadışılığın olağan hale getirilmesi, üst kimliğin alt kimliklerin altında bırakılması, devlete ve kurumlarına duyulan güvenin sarsılması, etnik-dini fay hatları arasında husumet yaratılması, husumetin şiddete, şiddetin çatışmaya dönüştürülmesi akla gelen tekniklerdir. Yaratılan çatışma ne kadar büyük olursa, hedef ülkenin savaşan ülkeye bağımlılığı da o ölçüde büyük olur. Sonuçta bu sarmal içindeki hedefin iradesini yitirmesi kaçınılmazdır.

Savaşan ülke istihbarat teşkilatının hedef ülke üzerinde üstünlüğü bulunur. Hedefle ilgili sınırsız bilgi birikimine (temel istihbarat) sahip olması nedeniyle değişen her durumu kendi lehine yeniden düzenleyebilir. Bu anlamda üstün taraf oluşunu öncelikle arşiv geçmişinin uzun ve bilgilerin düzgün tasnif edilmiş olması belirler. Kusursuz bir arşiv ancak en altta temel istihbaratı, onun üstünde stratejik istihbaratı ve en üstte de güncel (cari) istihbaratla oluşturulabilir. Savaşı istihbari diplomasi ayağıyla yürütür.

Hibrit savaşta istihbarat derlemenin teknikleri insandan teknolojiye kadar uzanan geniş bir tayfta (spectrum) yer alır:

- İnsan kaynaklı istihbarat (HUMINT)
- Sinyal istihbaratı (SIGINT)
- Elektronik istihbarat (ELINT)

- Görüntü istihbaratı (IMINT)
- Açık kaynak istihbaratı (OSINT)
- Sosyal medya istihbaratı (SOCMINT)

Hibrit savaşı yürüten ülkenin hedef ülkede taşeronluk yaptırdığı alanların başında etnik, dini ve mezhep ayrımcılığının ifadesi olan subversif (bölücü-yıkıcı) faaliyetler gelir. Faaliyet demokrasi maskesinin arkasına gizlenir. Bölücü ve yıkıcılığına rağmen halkın demokratik, kişi hak ve özgürlükleri mücadelesi görüntüsü verilir. Türkiye’de etnik bölücülüğün ne olduğunun bilinmediği yıllar öncesinde Zbigniew Brzezinski, Büyük Satranç Tahtası Amerika’nın önceliği ve Bunun Jeostratejik Gerekleri kitabında gayet net bir şekilde Amerikan çıkarlarına uydurulmuş bir meşruiyetle açıklamış: Demiş ki; “Daha ötesi Türkiye’nin kendisi bölgenin etnik çatışmalarının en azından kısmî bir kurbanı olabilir. Her ne kadar 65 milyon nüfusunun yaklaşık yüzde 80’i (Çerkezler “Çerkes”, Arnavutlar, Boşnaklar, Bulgarlar ve Araplar dahil) Türk ise de yüzde 20 ve belki de daha fazlası Kürt’tür. Ülkenin doğu bölgelerinde yoğunlaşmış olan Türkiye Kürtleri, Irak ve İran Kürtleri tarafından verilen ulusal bağımsızlık mücadelesine giderek daha fazla çekildiler. Türkiye’nin genel yönüyle ilgili her türlü iç gerilimler, kuşkusuz Kürtleri bağımsız bir ulusal statü için daha da şiddetli bastırmaya cesaretlendirecektir.” Özellikle bu son cümleye dikkatleri çekmek isteriz.

Açık Toplum Enstitüsü’nün 2014-2017 Amaçlar ve Stratejiler Raporu’nun Aydınlik gazetesinde yayınlanan bir iddiası geldiğimiz noktanın

somut bir ifadesidir. İddiada şöyle deniliyor; *“Sonunda Türk kurumları Kürt toplumu içerisinde sosyal ve politik olarak güç kazanmış PKK’yı yalnızca operasyonla ve ekonomik önemlerle mağlup edemeyeceğini anladı.”*

Önceleri sözde barış içerisinde maskelenen istekler, toplumun buna inandırılmasıyla, gerçek yüzüne, egemenlik isteklerine dönüştürülür. Toplum sırf demokratik hak mücadelesine inandırıldığı için bölücü-yıkıcılara yardımcı olur. Toplumun bir bölümü bunda bizzat yer alarak yardımcı olur, diğer bölümü de gelişmelere sırtını dönerek farkında olmadan destek verir. Bu bakımdan yüksek kültür ve bilinç sahibi toplum olmanın belirleyici rolü büyüktür. Vatandaşları bilinçli ve milli gücü yüksek olmayan bir ülkede yaşayanlar bizzat kendilerine ait bahçelerinin dışındaki zararlılara ilgi duymaz. Bireyselcilik en önde olup kolektif bilinç zayıftır. Hibrit savaşın kendisine yönelen tehdidini algılayamaz.

Rus asıllı Ukrayna vatandaşlarının demokratik hak taleplerinin, ülkenin büyük çoğunluğundan destek göreceği, yerine getirilemeyecek talebin meşruiyet kazanıp hakka dönüşeceği, Donbas’ın ve Kırım’ın, Ukrayna’dan koparılıp Rusya’ya bağlanacağı kimin aklına gelirdi ki! Bugün artık her şey olup bittikten sonra Ukraynalılar akıllarını başlarına aldılar ancak bir anlamı olmadı.

Bir örnek daha... Rusya, Ukrayna’ya bağlı Osetya ve Abhazya’da referandum yaptırdı. Buralardaki Rus asıllıların ve olacakları kavramaktan

uzak yanlıların evet oylarıyla Rusya'ya bağlanma sonucu çıktı. Rusya'nın hibrit savaşıyla bizzat Ukraynalı halka onaylattığı sonuçla AİHM de dahil tüm iç ve uluslararası hukuk çarelerini geçersiz kıldı.

2004 yılında Kıbrıs da, Osetya, Kırım ile aynı akibete uğrayacaktı. BM gözetiminde yapılacak referandumdan önce KKTC aleyhinde dünyada eşine az rastlanır bir medya kampanyası yürütüldü. Bir devletin hukuki varlığı, kendi vatandaşlarının oyuyla ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Yok oluşun eşiğinden dönüşün eseri olan KKTC'nin kendi vatandaşlarından bazıları dahi medya kampanyasına aldandı. "Yes be Annem" sloganıyla sanki bütün sıkıntılardan çıkışın formülüymüş gibi sunulan referanduma, Türkler Rumlardan daha çok evet dediler. Ancak Türklerle bir arada yaşamayı ret eden Rumların çoğunluğunun hayır oylarıyla bu sinsî tuzak boşa çıkmış oldu.

Önceki bölümde bir hibrit savaşın, hedef ülke veya toplumla ilgili hemen her türlü bilgiye sahip olunmaksızın ve elde edilen bilgileri uygulanır hale getirmeksizin, yani politikaya dönüştürmeksizin yapılamayacağını anlatmaya çalıştık.

Dış politika ve dış politikanın ülkeler arasında uygulanış biçimi olan diplomasinin ne olduğu pek çoğumuz tarafından biliniyor. İstihbari diplomaside istihbaratın ne olduğu, neyin, nasıl yapıldığı konusunu ele almalıyız...

Her birey bir ölçüde istihbaratçıdır. Çünkü önce ihtiyacını belirler, ona göre piyasa araştırması yapıp, fiyat-kalite ve nerede bulabileceği konularında bilgi edinir. Edindiği bilgi doğrultusunda isteğini satın almak üzere harekete geçer. Gideceği yere hangi yollardan ve ne tür bir araçla ulaşacağını hesaplar, ulaştıktan sonra satıcıyla temasa geçer, en iyiyi en ucuza almak için uzlaşmanın yollarını dener ve bu böyle devam eder gider. Bireyin bu yaptığı ilk aşamada istihbarat, ikincisindeyse politikadır.

Bilgi edinme ve ihtiyacı giderme girişiminin, bir kurum tarafından yapılması halinde çalışma kurumsal bir istihbarat ve politikaya dönüşür. Bazı kurumlar, web sayfalarında tanıtım amacıyla koydukları “misyon-vizyon” açıklamalarıyla ne ile meşgul olduklarını ve bu meşguliyetlerini hangi şekilde yerine getirdiklerini anlatmaya çalışırlar. Çıtayı kurumdan devlete yükselttiğimizde, istihbarat ve politika çok daha karmaşık bir hal alır. Büyük ve her an ihtiyaç duyan bir organizma olan devletin tüm organlarının işine yarayacak çeşitlilik ve içerikte bilgilerin elde edilmesi zorunluluğu ortaya çıkar. İlk aşamada istihbarat ihtiyaçları belirlenip, bu ihtiyaçlar doğrultusunda planlamalar yapılır ve sonuçta aşama aşama bilgiler derlenir. Sonra bilgiler kullanılır hale getirilip, ihtiyaç sahibine (müşteri) verilir ve o da dış politikasına uygun olarak uygulamaya geçer.

Bu açıklamalardan sonra özetle diyebiliriz ki, istihbarat ve dış politika birbirini tamamlayan iki unsur olup devletler için vazgeçilmezdir.

Bu iki unsurun birbiriyle bağlantısı günümüzün dünyasında ülkelerin yaşaması ve yükselmesi için gerekli olduğu kadar geçmişte de aynı öneme sahipti. 20. yüzyılın sonlarına kadar savaşlarda devletler arası sorunlar istihbarat ile silahlı güçlerin birlikte çalışması sonucunda çözümleniyordu. Burada amaç, hedef ülkenin tümüyle ele geçirilmesiydi. Bugünse istihbarat destekli diplomasi başrol oynamaktadır. Şimdiki amaç, hedefi öncelikli olarak takatsiz bırakmak, direncini kırmak ve istenilen şekli vermektir.

Konuya girmeden önce; hibrit savaşta bir başka ülkeye savaş açan devleti “savaşan taraf”, savaşa hedef olan devleti de sadece “hedef” olarak tanımlayacağımızı hatırlayalım.

Savaşan tarafın, hedefte yürüttüğü bilgi toplama çalışmasına istihbarat dilinde entelijans denir. Entelijans, bir konular bütünüdür ve :

- Espiyonaj
- Subversif Faaliyetler (bölücü-yıkıcı-terörist faaliyetler),
- Organize Suç Faaliyetleri,
- Siber İstihbarat,
- Psikolojik İstihbarat,

Teknoloji ve Biyolojik İstihbarat başlıklarından oluşur.

Espiyonaj 8 ana konuda (askeri, siyasi, ekonomik, biyografik, sosyal, coğrafi, bilim ve teknoloji ile ulaştırma ve haberleşme) yapılan geleneksel istihbarattır. Hibrit savaşta kullanılan bilgileri içermesi bakımından elbette önemlidir. Ancak gelenekselliği ve hakkında yeterli bilgi bulunması nedeniyle, ağırlıklığımızı diğer konulara vereceğiz.

Bölücü-Yıkıcı-Terörist Faaliyetler (Subversif)

Hiç bilmeyen bir kimseye dahi olumsuzluk anlamını işaret eden subversif kelimesi, herhangi bir kurulu düzeni yıkmak demektir. İstihbarat dilinde ise; örgütlü bir şekilde şiddetsiz veya şiddet yoluyla devletin, kurumlarının ve kamuoyunun mevcut olan düzenini yıkmak için gösterilen faaliyete bölücü-yıkıcı (subversif) faaliyetler denir. Şiddet denildiğinde ilk aklımıza gelen terörizmdir. Şiddetsiz bölücü-yıkıcı faaliyetse, hedefin psikolojik operasyonlarla yıpratılması, ya tümüyle yıkılması veya değişiklikle ele geçirilmesidir.

Etnik ve dini, ideolojik faaliyetler ve azınlık faaliyetleri bölücü-yıkıcıdır (subversif). Bölücü-yıkıcı bir örgüt, silah, yasa dışı yoldan elde edilen para, gizlilik, ideoloji veya inanç birliği ve dış destek üzerine kurulur. Bunlar olmadan örgütün yaşaması mümkün değildir. Çatı kurulduktan sonra örgüt üyeleri ülkelerindeki bütün sorunların, iddia ettikleri demokrasiden yoksunluğun sorumlusunun devlet, öncelikle kolluk ve silahlı kuvvetler ve kendilerinden olmayan etnik veya dini toplumlar olduğuna inandırılır. Örgüt üyelerinin disiplin altına alınabilmesi

ve hedefte örgütlenebilmesi için devlet gibi kurumsal veya toplum gibi sosyal ortamlarda (veya içerisinde faaliyet yürütülen toplum/topluluklar, vasatlar) örgütün kendisine karşıt bir hasmının bulunması gerekir. Suni olarak yaratılan husumet hasımdan gelecek saldırı endişesini, saldırı endişesi kendinden olanlarla birlik olmayı ve birlik halinde hasıma kendisini kabul ettirecek zorlayıcı girişimleri getirir. Alevi-Sünni, Kürt-Türk, Ermeni-Türk karşıt gruplarının zoraki yaratılmış oldukları gibi.

Örgüt yasadışı ve terörist faaliyetlerle devletle vatandaşın arasına girip, kendisini devletin yerine geçirmeye çalışır. Kendi kamuoyunda ve uluslararası zeminlerde devletin meşruiyetinin sorgulanması için uğraş verir. Devlete duyulan güvenin sarsılması, gerçekte yaşanmış olsun veya olmasın etnik-dini topluluklar arasında soykırım veya katliam yapıldığı inancının yerleştirilmesi için çabalar. Mevcut düzenin belirli bir etnisitenin veya dini inancının/inançsızlığının üzerine kurulu olduğu ve bu nedenle halk savaşının veya cihatın kaçınılmaz olduğu düşüncesini kışkırtır.

Terör hibrit savaşın vazgeçilmez bir unsurudur. Kesintisizlik, şiddeti toplumun başucunda daima sallandırmak temel ilkesidir. Hedef devletler yeterli önlem almadıkları taktirde terör o devletin vatandaşlarında alışkanlığa yol açar, gündelik hayatın bir parçası haline gelir. Olağanlaşan terör tepkisizliğe yol açar ki bu da terör örgütünün ekmeğine yağ sürmektir. Bu nedenle devletler, terörün toplum içinde olağanlaşmasının önüne geçmek zorundadırlar.

Aksi durumda, her seferinde şiddetin arttığı, artan her şiddete alışan insanların ülkesinde terörün nerede duracağını kimse kestiremez.

Örgütün elinde etnik ve dini hassasiyetlerin birkaç kelimeyle çarpıtıldığı kavramlar önemli silahlardır. Kavramlar kararları, kararlarsa sonuçları yaratır. Zihinlerde dışlanmışlık, ötekileşmişlik, asimile edilmişlikle yer etmeyen kavramlar tercih edilmez. Kişiler öfke, intikam, mahrum bırakılmış hak için mücadele isteğine yönlendirilirler. Düşünce kavramı, kavram amacı, amaç ise hedefi yaratır. Bu üçleme bölücü-yıkıcı faaliyetlerin uzmanlık alanıdır.

Kavramlarla zihinlere yerleştirilen ve yasal kılıf giydirilen yasadışı istekler sözde demokratik hak talepleriymiş gibi sunulur. Yasadışılık toplumlar ölçeğine çıkarılır ve yasaların uygulanmasına engel olunarak yerine örgütün yasası toplum hayatına yerleştirilmeye çalışılır. Örgütün bütün sosyal, ekonomik, demokratik sorunları çözeceği propagandası yapılır. Geçmişte yaşanmış istenmeyen toplumsal şiddet olayları soykırım veya katliam olarak nitelenip travmatik etkiler yaratılmaya zorlanır. IŞİD'in (DAEŞ) şiddeti ölçüsüz kullanmasına biçtiği kılıf gibi "tağut" yönetimine karşı cihat edilmesinin dinin emri olduğu inancı yerleştirilmeye çalışılır.

Olmayan bir travmanın yaratılmasında başlıca rol sinema ve müzik dünyasına verilir. Kitlelerin zihinlerinde yasaklanmış dil, yaşanmasına izin verilmeyen kimlik ve ikinci sınıf vatandaş algıları yaratılır. Bu algı sadece hedef etnik veya dini toplumu değil, aynı zamanda diğer kesimleri de etkisi altına alır. Sözde demokratik hak, insanca veya inancına uygun yaşam laflarıyla zihin karmaşası yaratılıp, birbiriyle çatıştırılacak toplumdan taraftar kazanılmaya çalışılır.

Bölücü-yıkıcı faaliyetlerin geçirdikleri aşamalar şöyledir:

Örgütün içerisinde faaliyet yürüttüğü toplum demokratik hak isteklerinin yerinde olduğuna inandırılır.

Örgütsel bir bağı olmasa bile ilgisiz kesimlerin de bu isteği haklı bulmalarının sağlanmasına çalışılır.

* Devletten tavizler koparılır ancak yeterli görülmez. Otoritenin vereceği her tavizle, bir sonraki aşamaya geçilerek yeni tavizler elde edilmesi hedeflenir

Devlet direnmeye zorlanır, direnç karşısında demokratik çağrılar terk edilip yerine silah ve şiddet geçirilir.

* Süreç öyle bir noktaya getirilir ki devletin örgütle olan sıcak çatışması evrimleştirilip, halkıyla çatışmasına dönüştürülür.

* Devletle olan sıcak çatışma bir haklar savaşı yaratılmak üzere diğer toplum kesimlerine sıçratılır.

* Dünyada hedef ülkeye ağır bir baskı uygulanmasının sağlanmasına çalışılır. Diplomatik çatışmalar, ekonomik ambargolarla devletin hareket alanı kısıtlanırken, örgüte serbesti sağlanır.

* Baskılar yaptırımlara dönüştürülür ve hedef devlet nefessiz bırakılır. Gücü tüketilerek önüne konulacak sözde çözüm şartlarını kabule zorlanır.

Hibrit savaşı yürütecek ülke (savaşıyan ülke/tafa), yürüteceğı savaşı politikası için hedef ülkeyle ilgili bilgilere sahip olma zorunluluğundadır. Hedef ülkenin güçlü, hassas ve zayıf taraflarını bilmesi gerekmektedir. Bu bilgileri arayıp bulabileceğı vasatların (ortamlar) neler olduğunun tespiti yapılacak ilk iştir. Ülkemizin hedef olduğu hibrit savaşı ele aldığımız için bizdeki vasatların neler olduğuna bakalım, bunlar:

Etnik bölücü ve radikal/cihatçı terör örgütleri

Ermeni, Yahudi, Rum, Süryani azınlıklar

- Dini cemaat ve tarikatlar

- Pontusçu oluşumlar

Devlet ve Cumhuriyet karşıtı hareket ve örgütler

İdeoloji ve etnisite temelli siyasi partiler, diğer kitle örgütleri

- İktidar, muhalefet ilişkileri

- Alevi dernek ve oluşumları

- Organize suç ve terör örgütleri ile aralarındaki bağlantılar

Milli gücümüz (kamuoyunun iktidar/devlet ve kurumlarıyla ilişkileri, güven duyguları, bağlılıkları)

Medya/anket şirketleri, düşünce-fikir, think-tank ve strateji/güvenlik kuruluşları

- Sığınmacı ve göçmenler

Kolluk, silahlı kuvvetler ve istihbarat teşkilatlarının kuvvetli ve zayıf tarafları, hassasiyetleri

- Üçüncü ülke operasyon vasatları ve gerçekleştirilme imkanları

Toplum katmanları arasındaki bağlar, ilişkiler, fay hatlarının durumu,

başlıkları altında toplanır.

Hibrit savaşta bir terör örgütünün görünen yüzünde silahlar ve militanlar bulunur. Görünmeyen yüzündeyse mutlaka bir veya birkaç istihbarat teşkilatının sevk ve idaresi vardır. İster etnik bölücü, ister yıkıcı olsun bütün terör örgütlerinin dizginleri istihbarat teşkilatlarının elindedir. Hatta istihbarat teşkilatları bazılarını bizzat kurup, zaman kaybetmeden daha ilk anda dünyada olumlu olarak tanınmasını sağlayabilir de... Yer küremizde tek bir terör örgütü yoktur ki karşısında silaha sarıldığı ülkeye hasım ülkelerin istihbarat teşkilatlarıyla bağlantısı olmasın.

Etnik ve bölücü-yıkıcı terör örgütleri dünyanın her yerinde savaşılan ülkelerin en başta kullandıkları hibrit savaş unsurlarıdır. Arkalarındaki güçlü destekle uluslararası tanınmaları hedef ülkenin terörle mücadelesini zora sokar. Hedef ülke dar alanda mücadele etmeye çalışırken, terör örgütü içeriden ve dışarıdan çeşitli yollarla saldırır. Dar bir alandaki yerel sorun, küresel ölçeğe çıkarılarak uluslararası insani sorun niteliğine dönüştürülür. Yereldeki idari sürtüşmeler ve sorunlar kışkırtılarak yerelden genele dağılan bir devlet-halk çatışmasına dönüşmesinin önü açılır. Etnik ve inanç farklılıkları birbirine hasım haline getirilir. Gelişmişiyse, gelişmemişiyse dünyadaki her ülkede inanç ve etnisite farklılıklarından doğan sürtüşmelerin yaşandığı bir gerçektir. Gelişmiş ülkelerde sürtüşmeler geçmişin derinliğine gömülerek, arada uzlaşma sağlanırken

gelişmemiş ülkelerde, sonuç tam aksi yönde olup, ayrışmanın uçurumu derinleşir.

Ayrışma nasırlaşır ve bütün taraflar için olağanlaşır. Yalnızca semtler, şehirler ayrışmaz, komşu ülkeler de ayrışır. Ülkelerin ayrılıkçı hareketleri bölgesel ölçekte örgütlenir, sürtüşmeler, çatışmalar yerelden bölgeye çıkarılır. Bölgemizde bunun örnekleri çoktur. İran'da, Irak'ta ve Suriye'de tarihin derinlerinden gelen dinler, mezhepler ve etnisiteler arasındaki çatışmalar bugün bile aynı şiddetini koruyor. Az gelişmişlikleri ve memnuniyetsizlik doğuran yönetimleri gibi nedenlerle yoğun ayrılık hareketlerinin yaşandığı ülkeler savaştan ülkeler için kolay birer hedeftirler. İran'da sadece yumurta kıtlığından doğan isyan denemeleri, Irak'ın bir türlü huzur bulamaması ve Suriye'de kimin hangi tarafta olduğunun belirsizliği artık sıradan örneklerdir.

Türkiye her zamankinden çok daha önemli bir coğrafi-stratejik konumdadır. Son derece kırılgan bir yapısı olan bölgede yer almamız, bu nedenle bir bakıma talihsizliktir. Bir de konumuna ilaveten güçlü oluşu, bölge üzerinde emelleri olan savaştan ülkelerin hedefi olmasına yol açıyor. Sonuçta yukarıda sıraladığımız ayrılıkçı vasatlar istihbarat teşkilatlarının iştahını kabartıyor.

Bu iştahla, ülkemizdeki hasım istihbarat, bölücü-yıkıcı terör örgütleriyle doğrudan ve dolaylı olarak irtibat ve iletişim halinde. Dolaylı ilişkiler yurt içindeki faaliyetlerde, paravan kuruluşlar aracılığıyla, doğrudan ilişkilerse yurt dışında yürütülüyor. İçeride

dolaylı, dışarıda doğrudan... Türkiye içindeyken hasım istihbarat ve diplomasi, bizimle sorun yaşamaktan kaçınmak amacıyla ilişkilerini, altını çizerek belirtelim; genellikle “örtülü operasyon”larla yürütüyor. Her iki şekilde de yani doğrudan yada dolaylı ilişkilerde iki ayrı yol izleniyor; biri örtülü, diğeri gizli operasyonlar.

İstihbarat diline özgü olması nedeniyle bu iki operasyonun ne olduğuna değinelim:

Örtülü operasyon; amaca uygun yasal bir faaliyetin arkasına gizlenen, ilgisiz taraflardan ve karşı istihbarattan gerçek amacın gizlendiği planlı bir çalışmadır. Paravandır. Dışarıdan bakıldığında sadece paravan görülür. Hedef ülke fark etse bile hasım istihbarat ile terör örgütü ilişkisinin hukuki sürece taşınması zordur. Sıkı bir izlemeyle ancak ortaya çıkarılabilir. Paravan kuruluş üzerinden savaşan ülkenin terör örgütüne para yardımıyla bulunması örtülü bir operasyondur ve en zor kısmı bu bağlantının ortaya çıkarılmasıdır. Görünüşte para yasalara aykırı olmayan bir amaç için gönderilmiş olur. Ancak gerçekte alıcı terör örgütüdür.

Gizli operasyon; yürütenlerin dışında bir başkasının varlığından haberdar olmadığı bir operasyondur. Meslekten istihbaratçıların sevk ve idaresinde gerçekleştirilir. Reel ve sanal tüm unsurları kadar başlatılması da sonlandırılması da gizlidir.

Küresel Güç ve Küreselleştirilen Terör

Counter Punch dergisinden Garika Chengu Ortadoğu’daki kargaşanın giderek alevlendiği 2014’ün

Eylül ayında istihbarat teşkilatlarının, ki özellikle ABD istihbaratının, terör örgütlerinin ortaya çıkışıyla ilgileri konusunda şunları söylüyor:

* 1970'lerde Mısır'da Sovyet yayılmacılığına karşı CIA Müslüman Kardeşler'i, Endonezya'da Sukarno'ya karşı Sarekat İslam'ı, Pakistan'da Zülfikar Ali Butto'ya karşı Cemaat-i İslam'ı bir bariyer olarak kullandı.

* IŞİD, sadece Esad yönetimini devirmek için değil, aynı zamanda İran'a baskı amacıyla kullanılmak üzere yaratıldı.

Bu noktada bizim de ilavemiz olacak; anarşi yıllarında güvenlikteki boşluktan yararlanan Öcalan'ın Suriye'ye kaçmasıyla birlikte Muhaberat, PKK'yı bize karşı kullandı. Büyüdükçe önce bizim civarımızdaki bölgede, sonraları tüm Ortadoğu'da görülecek bütün hesaplarda PKK'ya taşeronluk verildi. Bugün artık bu terörist örgütün sahibi ABD ve batının önde gelen ülkelerinin istihbarat teşkilatlarıdır.

SSCB'nin dünyadan silinmesinden sonra ABD'nin dünyanın tek "küresel gücü" olduğu hepimizin bilgisi dahilinde. Alt Kıta'dan, Orta Doğu'ya, Güney Amerika'dan, Kuzey Avrupa'ya kadar dünyanın her yerinde ABD var. Kendince gerekli durumlarda dünyanın her hangi bir yerindeki terör örgütünü harekete geçiriyor. Savaşı kendisine vekâleten terör örgütleri yapıyor. Biliyoruz ki Sovyetleri Afganistan'dan çıkaran El Kaide, CIA üretimidir.

Kabil'de dünyaya yaka silktiren mücahit örgütlerin kısır iktidar mücadelesine karşı 1990'da İslamabad'da, Pakistan istihbaratı ISI ve CIA işbirliğinde yaratılan Taliban, daha dün ABD'nin Afganistan'daki vekiliydi. Orta Doğu'da Şii Hizbullah'a ve solcu El Fetih'e karşı kurduğu Hamas ise Filistin'deki vekiliydi. Alt Kıta'da komünizm tehdidine karşı koyması için yaratılan Pakistan'ın Cemaat-i İslami örgütü CIA ve ISI'nın elinden çıkmadır. Irak'ta ve Suriye'deki engelleri ortadan kaldırmakla görevlendirilen, bugünse baş düşman olan El Kaide'den doğma IŞİD, bir CIA ürünüdür.

Bu taşeron ya da vekil örgütler yeterince güçlendiklerinde silahlarını kendilerini kiralayanlara çevirip, yollarını birer birer ayırdılar. 11 Eylül İkiz Kule saldırısıyla adına vekalet veya taşeron savaşı denilen bu ilişki düşmanlığa dönüştü. Küresel güç, kendi yarattığı küreselleştirilen terörün hedefi haline geldi.

² The International Herald Tribune 6 Aralık 1993 Robert Fisk

Ama ABD bunu fırsata çevirdi ve terörü bulunduğu yerde yok etme stratejisini ortaya attı. Bu bahaneyle terörden sorumlu tuttuğu ülkeyi işgal etme hakkını ele geçirdi. Bir taşla iki kuş vurdu ve terörle mücadele bahanesiyle 21. yüzyıla ait çıkar politikalarını uygulamasının yolunu açtı.

Orta Doğu'nun içerisinde bulunduğu karmaşa stratejisinin en elverişli bölümüydü. Elverişliydi, çünkü kemikleşmiş, dışından tırnağına kadar silahlı bir Kürtçülük hareketi vardı. Dahası Putin'e ait olan ifadeyle kendisine ekmek veren batı ülkelerinin elini ısırmayan bir PKK onu bekliyordu. Üstelik ta 1994 yılından gelen bir hukuk vardı aralarında. Gazeteci Ruşen Çakır, o yıllarda ABD'li istihbaratçının, Kani Yılmaz'a "Silahı bırakın sizi Filistin gibi statüye kavuşturalım" dediğini anlatır. K. Yılmaz, o günlerde teröristlerin dış dünyayla ilişkilerini yürüten şahıstı. Sonradan Öcalan, onu da Süleymaniye/K.İrak'da bombayla havaya uçurdu.

CIA işe dünyada çöken ve artık geçerliliği kalmayan komünist kimliğinden PKK'yı sıyırmakla başladı. Bir kimlik operasyonu ile Marksist-Leninist yüzünü Kürt etnisitesine dayalı örgüte dönüştürdü. 1970'lerin komünist Kürtçüleri 1990'larda etnik Kürtçülüğe dönüştürüldü. Dünün Marksist-Leninist DDKO (Devrimci Doğu Kültür Ocakları) ve Apocusu bugünün etnik Kürtçü PKK'lısı oldu. Dünyada kimse Türkiye de dahil, silahlı etnik Kürtçü mücadelesine gösterilecek bir gerekçenin bulunmadığına dikkat etmedi. Yani Türkiye'de bir Kürt-Türk çatışmasından söz edilemezdi. Ama önemi de yoktu, bunu

halletmenin yolu önce Kürtleri, Türkiye’de bir ayırım yaşadıklarına ikna etmektir. Sonra da Türkleri... Batı kamuoylarıysa zaten söylenen herşeye inanmaya hazır. Kürt-Türk ayırıcılığını dünyadaki ayırıcılıklarla örneklendirdiler. Katalan ayrılık hareketini Kürtçülükle benzeştirdiler. Kiminin ilgisizliğinden, kiminin bilgisizliğinden olsa gerek Katalan ile Kürt ayırıcılığının hiçbir benzerliğinin olmadığını gören olmadı. Yüksek gelirleri ve kültürleriyle, kalkınmışlıklarıyla İspanya’nın diğer bölgelerinden farklı olan Katalanlara karşılık Kürtçü ayrılıkçıların durumu taban tabana zıttır. Kürtçülerin ayrılık hareketine esas olan bölge Türkiye’nin geneline göre oldukça geri kalmışlık içerisindedir. Yılların ihmal edilmişliği ve terör baskısı altında ne üretimde ne de kültürde gelişmişlik vardır. Sadece silahtan ve dogmatik ölçütlerden söz edilebilir. Bu gerçeklerden dolayı Katalan ile Kürtçü ayrılıkçılığı birbirlerinden çok farklı noktalarda durmaktadır.

Savaşan ülke, terörün siyasal ortama geçişinin yasal olduğuna Türk ve dünya kamuoyunu ikna etmek için aralarında hiçbir benzerlik olmadığı halde, İrlanda’daki, Kolombiya’daki ayrılıkçı örgütlerle, PKK Kürtçülüğünü örneklendirmektedir. Siyasallaşmaya zorladıkları Kolombiya’nın FARC, İrlandalıların IRA ve Katalanların ETA örgütlerini silahsızlaştırmasına karşılık, PKK’yı silahlandığı gerçeğini gözlerden uzak tutmaktadır. İrlanda’da politik parti Sinn Féin IRA’yı, Katalanya’da Sortu ETA’yı yönetir. Peki ya bizde? Politik parti terör örgütünü yönetemez. Tam tersi, terör örgütü, partiyi yönetir yani BDP, PKK’nın sevk ve idaresi altındadır.

Yıllar önce devlet güvenliği mesleğine ilk adım attığımızda büyüklerimiz bize, tarikat ve cemaatlerin devleti ele geçirmek için çalıştıklarını anlatırlardı. Bunu ancak biz biliyorduk. Sıradan bir vatandaş bakışıyla görülecek bir tarafı bulunmuyordu. Üstelik Turgut Özal, başbakanlığı zamanında ceza hukukunu değiştirerek, silahlı olmayan bölücü-yıkıcı örgütleri terör sınıfından çıkarmıştı. Devleti bir grup olarak ele geçirip, rejimini değiştirmeye çalıştıkları halde o günden sonra terörist olmaktan çıkmışlardı! Sözde silahsız faaliyet gösteren bir yıkıcı örgütün bir anda nasıl ölümcül silahlara sahip olduğunu hep birlikte FETÖ’de gördük.

Terör konusunda ABD’nin subversif örgütleri kullanarak ulaşmak istediği iki ana hedefi bulunur. Birincisi; etnik-bölücü (PKK) terör faaliyetlerinin örgütsel yapısını, örgüt diliyle “kiteselleştirme”- bizce tabana yayma, Kürt vasatı içinde yaygın bir örgütlülüğe kavuşturmadır. İkincisiyse; FETÖ örneğindeki gibi dini suistimal ederek devletin hayati öneme sahip kurumlarında inanç temeli üzerine kurulu bir örgütlülüğü sağlamak ve bu örgütü devletin başına getirmektir. Altını çizerek ifade edelim; etnik terörü halk tabanına, inanç terörünü devlet katına yerleştirmeyi hedeflemektedir. Çünkü bu türlü subersif örgütler, Türkiye’nin hedef olduğu ABD’nin hibrit savaşında istihbarat ihtiyaçlarının karşılanmasında önemli birer yere sahiptirler.

Tüm etnik bölücü-yıkıcı örgütler ile tarikat-mezhepler ve son bir ilaveyle sığınmacı/göçmenler, istihbarat teşkilatları için iki türlü öneme sahiptirler.

İlki; söz konusu konumdaki şahısları ajanlaştıracak bilgi derleme ve operasyonel faaliyetlerinde kullanmadır. Yani entelijans amaçlıdır. İkincisiyse; hedef terörist örgütten ülkesine yönelecek eylemlere karşı koymaktır. Bu da kontr-entelijanstır (counter intelligence). Etnik bölücü-yıkıcı örgütler ve tarikat-mezhepler bu iki önem nedeniyle ABD ve hasım ülke entelijanslarına son derece çekici gelirler. Her zaman ellerinin altında olan ajan depolarıdır. Dış politikalarının önündeki en zorlu engel olan Türkiye'nin kendilerine engel olma iradesinin elinden alınmasında gerekli ajan deposu! PKK ve FETÖ böyle zamanlarda devreye alınır. Rakip olan bu iki örgüt devletle olduğu kadar haliyle birbirleriyle de mücadele ederler. Ancak çıkarlarının kesiştiği noktalarda hiç tereddütsüz işbirliği de yaparlar. 1996 Mart'ında Güven Park bombalı araç eyleminde eylemci PKK'ya FETÖ'cü emniyet görevlilerinin göz yumması bunun örneğidir.

Aklımıza şöyle bir soru gelmelidir... FETÖ'nün hibrit savaşta hangi sonuca neden olduğunun örneği var mı, demeliyiz. Yurt içinde açtığı yaranın tedavi edilmesinin yıllara mal olmasına ve maddi-manevi kayıplarına hiç değinmeyelim. Ancak dış ilişkilerimizde açtığı dertler hiç de yabana atılacak türden değil. Çünkü hibrit savaşın tarafları, 15 Temmuz girişiminden sonra ülkemizin kredi notunu düşürdüler. Türkiye, tüm enerjisini ve dikkatini yaralarını sarmaya yöneltmişken, ABD desteği altındaki PKK/YPG Temmuz 2016'da Suriye/ Menbiç'in PKKlılaştırılmasını bitirdi. Biz kamu düzenimiz ve güvenliğimizle uğraşırken

teröristler burnumuzun dibinde yarattıkları özerk yönetimin 85 maddelik anayasasını hazırladılar.

K. Suriye’de devletleşme yolunda ilerlemeyle PYD/YPG, yerel yönetimleri, toplumsal ve ekonomik birimleri oluşturmaya başladı. Ruslar ele geçirdikleri kasabalarda ilk iş olarak yerel yönetimleri oluşturmuştu. Yerel yönetimler böylece Ruslara mal oldu, Ukrayna’nın devlet olarak varlığı ortadan kaldırılmıştı. Rusya güdümlü yerel yönetimleri yasadışı ilan ederek engel olmaya çalışan Ukrayna’nın çabaları boşa çıktı. Çünkü çoğunluğun elinde olması gereken halk iradesi Rus azınlığın eline geçmişti. PYD/YPG, Ukrayna’daki Rus azınlığın uygulamasını örnek alıyor ve ele geçirdiği her yerde derhal sivil ve askeri yerel meclisler oluşturdu. “Manbij Military Council –MMC, Deir Ez Zor Military Council ve Al-Bab Military Council, Raqqa Local Governing Council, Hasakah Local Council PYD/YPG’nin yerel yönetimlerinin bir kaç örneğidir.

PYD, Suriye’de sınırları kendisince çizilen, dünyanın belli başlı ülkelerince kabul edilen, özünde değilse bile halka dayatılan bir yönetimi olan, merkezi yönetimden bağımsız ekonomik faaliyeti bulunan ve bu haliyle devletleşmenin ilk adımlarını atmış olan bir statüye kavuşturuldu. Amerika, Türkiye ile sürtüşmesini kontrollü bir şekilde sürdürerek PKK’yı terörist sınıfında tutarken, diğer tarafta PKK’yı ve onun Kürtçülüğünü Suriye’de PYD ile dünyaya kabul ettiriyor.

Ekim 2020 ayı itibariyle ABD, K. Suriye’de yarattığı zoraki statükoyu bize kabul ettirmek amacıyla

diplomasi ve askeri alanda iki aşamalı politika izliyor. YPG'nin, Suriye Demokratik Güçler ve Rojava adının da Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu olarak değiştirilmesiyle somutlaşan ABD diplomasisi, PYD/YPG'nin PKK ile bir bağlantısının kalmadığına iknaya çaba gösteriyor. Ancak bu girişimiyle iki yüzlü politikasını itiraf etmiş oluyor. Çünkü başlangıçta her iki örgütün birbiriyle bağlantısız, ilişkisiz olduklarında ısrar ediyordu. Öyle ki açık kaynaklara düşen Amerikan Özel Operasyonlar Komutanlığı'nın başındaki General Raymond Thomas'ın, 21 Temmuz 2017'de Aspen Institute Security Forum'da yaptığı konuşmada açıkça diplomasi dilindeki aksine iki örgütün bağlantısını saklamadan söyledi.³ Ama Amerika'nın Suriye politikasını yapanlar ikiyeüzlülüklerinde ısrarcı oldular. Türkiye'nin politika ve askeri alanda verdiği karşılıklar sonucunda bu dayatmalarını terk etmek zorunda kaldılar. Artık YPG içindeki PKK'lıların K. Suriye'yi terk etmeye başladıklarını, PKK'ya silah ve mühimmat sevkine son verildiğini duyuruyorlar. Askeri alanda bunlar yapılırken diplomaside K. Suriye Kürtçülüğünün Türkiye için tehdit oluşturmadığı iddia ediliyor. ABD güdümündeki terör örgütü cephesinden de aynı içerikte açıklamalar yapılıyor. Abdi İbrahim, Türkiye ile iyi ilişkiler içerisinde olmayı arzu ettiklerini söylüyor.

Tüm bu gelişmeler karşısında, biz biliyoruz ki adı ne olursa olsun nihayetinde PKK Kürtçülüğüne çıkan her örgüt aralarındaki bağlantıyı daima inkar etmişlerdir. İnkarla kazandıkları zamanı itiraf ortamını

³ https://www.youtube.com/watch?v=kVZC1el_2Xw (12.05.2020)

hazırlayarak değerlendirmişlerdir. Batı'daki PKK alt örgütleri, kültür ve sanat yalanıyla kendilerinin bağımsız olduklarına inanılması için çaba gösteriyorlar. Pek çok terör eyleminin sorumlusu olan TAK (Kürdistan Şahinleri yakıştırma isimli örgüt), Kandil'den bağımsız eylem yaptığı inkarının arkasına saklandı. Ateşin Çocukları isimli terörist grup, ormanları PKK talimatıyla kundakladığı halde talimatlı olmadığını öne sürdü. Sözün özü, bugün geleneksel inkar Kandil ile K. Suriye arasında farklı bir şekilde gerçekleşiyor. Yarın geldiğinde PKK'nın PYD'ye ilhak etmesiyle ABD, bizi bir oldu bittiyle karşı karşıya bırakacaktır. Ardından Öcalan'ın rüyası olan Kürdistan Konfederasyonu'nun yolu açılacaktır.

ABD, PKK'yı terörist örgüt olarak sınıflandırmaya devam ederken PKK'nın bir alt birimi olan PYD/YPG'nin her bakımdan sınırları belirli bir toprak üzerinde egemenliğinin önünü açması ancak böyle yorumlanabilir. Terör örgütü Şam'a petrol satma, toprakların ekilip biçilmesini yönetme, nüfus ve tapu kayıtları oluşturma, iç ve dış güvenliği sağlamakla görevli silahlı güç bulundurma, sınır kapılarını denetleme, yerleşim birimlerini idari bölümlere ayırarak yönetme olarak özetlenebilecek bir yapıyı kurmuş bulunuyor. Koalisyon'a dahil batılı ülkeler, ne kadar gizlemeye çalışsalar da PYD/YPG ile ikili siyasi ilişki kurdukları meydanda. İnsani yardım görüntüsü altında sürdürdükleri ilişkilerde terörist örgüte ait muhataplarıyla ortak hareket ediyorlar. Kızılhaç'ın karşılığı Heviya Sor... Koalisyona dahil ülkelerin resmi temsilcileri PYD'nin, YPG'nin ele başarıyla görüşmeler yapıp ilişkilerini

resmileştiriyorlar. Ele geçen IŞİDli teröristlerin yargılanmaları PYD/YPG'nin kurduğu sözde mahkemelerde yapılıyor. Cihatçı teröristler kendi vatandaşları olduğu halde onları ülkelerine götürmek yerine Kürtçü teröristlerin sözde cezaevlerinde tutuyorlar.

Şimdi, ABD'nin öncülüğünde hibrit savaşın savaşan tarafı olan batı koalisyonu, terörle sözde mücadelesini neden bir başka terör örgütüne bırakıyor sorusunun üzerinde durmamız gerekiyor. Yarım asırlık etnik Kürtçü terörü belasında ABD'nin birbirini tamamlayan iki ayrı stratejisi bulunuyor. Birincisi, PKK'yı daha önce anlattığımız DDR (disarming-demobilizing-reintegrating / silahsızlandırma-dağdan indirme-toplumla bütünleştirme) formülüyle yasallaştırmak. İkincisi, PKK'yı dışarıda tuttuğu izlenimini vererek, onun alt örgütü olan PYD/YPG'ye BM hukukunda yer açmaktır. Amaç BM savaş hukukuna uygun olarak PYD/YPG'ye "savaşan taraf" statüsü kazandırmaktır. Uluslararası meşruiyet anlamına gelen bu statüyü terör örgütünün bir kere kazanması halinde, PYD/YPG tüm dünyanın tanıdığı, BM'nin koruması altındaki bir örgüte dönüşecektir. O zaman tümüyle kaybeden biz olacağız. Milli güvenliğimiz ve toprak bütünlüğümüz hibrit savaşın taraflarının insafına terk edilecektir. Bugün terörist olan PKK'nın acımasız katilleri, masanın diğer tarafına oturtulacaktır ve bizimle pazarlık yapacaklardır. Sonra sıra federal "Kürdistan" için yıllardır kanla suladıkları topraklar üzerinde hak iddialarına gelecektir.

Bu süreç en başta Türkiye'nin terör karşısında hareketsiz bırakılması üzerine kuruldu. Öyle ki PKKlı teröristler karakola saldırdığında, çaresiz kalıp karşı ateş açılması "meşru müdafaa" olarak dünyaya sunuldu. 03 Haziran 2013 tarihinde Uludere/Karaçalı Üs Bölgesine PKK'nın yaptığı taciz ateşine "meşru müdafaa kapsamında" cevap verildiği açıklaması bizzat Genel Kurmay Başkanlığı tarafından yapıldı. Görüldüğü gibi terörle mücadelenin kurmayları, savaşı ülkenin ağızıyla konuşmaya başladı. PKK ile mücadeleyi meşru tarafların çatışması anlamına gelen "düşük yoğunluklu savaş" olarak dile getirdiler. Bize sözlendirilen bu sözler tam da savaşan ülkenin BM hukukunu dayatmasına gerekçe oldu.

Türkiye'nin üzerinde baskı kurma girişimleri sözde arabulucu veya uzlaştırmacı uluslararası kimlikli kuruluşlarla da yürütüldü. Savaşan ülkelerin para ve diplomasi desteğiyle ayakta duran bu kuruluşların haliyle hakkaniyetle hareket edemeyecekleri açıktır. Sri Lanka'da, Ruanda'da ve hatta Filistin'de egemenlerin isteği doğrultusunda çözüm girişiminde bulunan bu türlü kuruluşlardan aklımıza ilk gelenler: Hakikatleri Araştırma Komisyonu, International Contact Group, International Crisis Group, International Verification Comission, League of Human Rights'tır.

Hibrit Savaşta İstihbarat ve Dış Politika

İkiz Kule saldırısı sonrasında Amerikan Başkanı Bush'un "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" sözleriyle neyi kastettiğini anlamak için çok zaman

geçmesi gerekmedi. Yeni stratejide taşeron yada vekalet örgütler asıl olmaktan çıkarılıp, hibrit savaşın diğer unsurlarının yanında yardımcı unsur olarak görevliyidiler. Kapsamın genişlemesi demek istihbaratın haber derleme ve operasyon yapma yetkilerinin genişlemesi, bunlarla uyum içerisinde dış politika uygulanması anlamına geliyordu.

Bu başlık altında Türkiye özelinde ve zaman zaman bölge ülkelerini de içerisine alan ABD ve Batı ülkelerinin çeşitli şekillerde yürüttükleri hibrit savaş ele alacağız. Hasım istihbarat teşkilatlarının çalışmalarının hangi konularda olduğunu, amaçlarını ve dış politikaya döndürülen sonuçlarını anlatacağız.

Hibrit savaşa yedirilerek öncekinden çok daha fazla dış politika malzemesi haline getirilen terör, bizim sırtımızda kambur, hibrit savaşın tarafları için sınırı olmayan bir hazinedir. Hibrit savaş dış politikaya esas olacak istihbari bilgileri derleme sırasında en fazla hassasiyetin bulunduğu alandır. Bu yüzden ABD aktif ve doğrudan istihbaratın bizimle olan ilişkilerinde yaratacağı çatışma riski nedeniyle terör örgütlerini yurt içinde sadece izlemeye yönelik bir istihbarat yürütüyor. Aynı tutumu yurt dışında bizzat bulunduğumuz alanlarda da takınıyor. Ancak bu, tüm istihbari çalışmalarını durduruyor demek değil. Etnik bölücü-yıkıcı faaliyetler konusunda PKK Kürtçülüğünün tüm Kürt vasatında yaygınlaştırılması, silahlı faaliyetten siyasi faaliyete geçişi, uluslararası alanda desteğin sağlanması, diğer Kürtçülük oluşumlarıyla tek çatıda toplanması için yaptığı istihbaratı ağırlıklı olarak örtülü operasyonlarla gerçekleştiriliyor. Operasyon

akademik çalışmalarla da sözde bilimsel temel üzerine oturtuluyor. “Hommos Kurdis” projesiyle PKK Kürtçülüğü içinde ideal Kürt tipi yaratılmaya çalışılıyor.⁴

Bu kapsamın bir bölümünde, ABD karar vericilerinin şimdilik orta vadedeki hedeflerine yönelik olarak Türkiye-Irak-Suriye’deki Kürtçülüğü konfederal bir çatı altında birleştirme politikası yürütülüyor. K.Irak’ta artık bölgesel dahi olsa bir Kürtçü yönetim işbaşında. Şimdi ağırlık Suriye’de; öteden beri gözünün üzerinde olduğu Suriye Kürtçüleriyle ilgili planlarını ilk kez net bir şekilde Şubat 2012’de dile getirdi. Tunus’da düzenlenen “Suriye’nin Dostları Konferansı”nda Suriye’nin dostları tarafından (!) Barzanici ve PKK’lı Kürtçülere ortak mücadele çağrısı yaptı.

Ama öncelik Türkiye’deydi. Ne zaman ki Türkiye’deki ön hazırlıklar bitirildi ondan sonra Suriye’de iç savaş başlatıldı. Ergenekon Balyoz vs sözde operasyonları bu hazırlık sürecinde gerçekleştirildi. O zamana kadar yapılan bütün anketlerden en güvenilen kurum olarak çıkan TSK’nın güvenilirliği milletin gözünde yerlere serildi. Kamuoyu, operasyon taraftarlarıyla karşıtları olmak üzere keskin hatlarla ikiye bölündü. Milli güç bu ayrımla kırıldı, refleksi zayıflatıldı. Devletin ve kamuoyunun dış tehditlere karşı uyanıklığı uyuşukluğa dönüştürüldü.

⁴ Hommos Kurdis, araştırmacı Jordi Tejel Gorgas tarafından yürütülen batı satandartlarında Kürt tipi yaratma çalışmasıdır

Devlet ve TSK itibarsızlaştırılırken PKK, devletleştirilmeye başlandı.

Devletin emniyet ve güvenlik yüzü olan polis, Ankara, İstanbul ve Adana’da ABD misyonlarıyla içli dışlı oldu. Diplomasinin kurallarında bir ülkenin diplomatik temsilciliğinin muhatabı ancak bulunduğu ülkenin dış işleri yada mülki amiridir. Ne var ki bu kural yok sayıldı ve polis içindeki bölücü-yıkıcı FETÖ mensupları istedikleri zaman doğrudan ve bizzat ABD misyonu ile temasa geçip, misyon içerisinde briefing bile verdiler. Örgütün adli birimlerindeki mensupları da hibrit savaşın bu kısmındaki uygulamalara bizzat katıldılar.

Wikileaks belgelerinde Türkiye’den Washington’a çekilen mesajlarda briefinglerin cüretkarlığı karşısında Amerikalıların bile hayretler içerisinde kaldıkları ifade ediliyordu. Bir başka utanç verici noktaysa mesajların giriş bölümünde, bilgiyi kendilerine veren kimseyi, kimliğini gizli tutarak sadece “irtibatta bulunduğumuz kişi” olarak takdim etmeleri idi. Çünkü istihbarat topluluğunda “irtibatta bulunulan kişi” deyimini ajan-mutemet sıralamasında yer alan bir kimseyi anlatmak için kullanılır. Kendisinden derlenen bilgiler genellikle gizli gizlilik derecelidir. Bunun anlamıysa gizli bilgilerimizin FETÖ’cü emniyet görevlilerinin kendi elleriyle ABD’ye vermeleridir. Tam bir casusluk olayı olan bu durum hareket yeteneği felce uğratılmış devletin tepkisizliğiyle karşılanmış oldu.

Sonuç olarak hibrit savaşın bu bölümünde Türkiye'nin kolluk gücü olan aktif mukavemetinin ve kamuoyu olan pasif mukavemetinin direnci ve karşı koyma yeteneği yok edilmiş oldu. Ondan sonra Suriye projesinin ana hedefi olan "Rojava"ya aşama aşama geçildi.

Rojava, "Kürt koridoru"nun diplomasi kılıfına sarılmış adıdır. Çoğumuzun yanlış bildiği şekliyle "Kürt koridoru" ABD projesi değildir. Projenin ilk sahibi Rusya olup, hazırlanış tarihi 1950'li yıllardır. Rojava SSCB Ermenistan'ından başlayıp, Akdeniz'e çıkan bir projeydi. Söz konusu coğrafyadaki bütün Kürtlerin, Kürtçülerin eline teslim edilmesi planıydı. Böylesine planlı ve köklü projenin önündeki en ciddi engel o gün Türkiye'ydi, bugün de Türkiye... Devlet ve kamuoyunun Türkiye'nin himayesi altında oluşturulacak Kürtçü yapıya razı edilmesi gerekiyordu. İlk deneme ABD ve Kürtçüler için umut vericiydi. K. Irak'tan gelip, Ayn el Arap'taki (Kobani) YPG'lilere yardıma giden peşmergeye topraklarımızdan geçiş izni verildi. Peşmerge, Türkiye'ye değil de Amerika'ya duyduğu minneti "biji serok Obama" sloganları atarak dile getirdi. Türkleri yatıştırmak için Adana Konsolosu John L. Espinoza, "Teşekkür ifade eden çağrılarının duyulması bizim için önemlidir" dedi. İstihbari diplomasinin eseri olan bölgedeki değişimin kanıtları yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Elde edilen değişim görüntüleri medya aracılığıyla etki propagandası malzemesi olarak kullanıldı. Açık kaynaklarda "Diyarbakır'da utanç verici el öpme anı" başlığıyla yer verilen fotoğraf materyallerden sadece biriydi. Yeşil sarığı özellikle göze çarpan biri 2013'te Diyarbakır'a

giden Amerikan Büyükelçisi Francis Ricciardone'nun elini büyük bir hürmetle öptü.

İstihbari operasyonlar ve diplomasiyle sınırlarımızın dışındaki oyunun içine öyle çekildik ki, yokluk içindeki Türk halkının dişıyla tırnağıyla kurduğu cumhuriyet, kışkırtılan şuursuz güruhların taşlı saldırısına uğradı. Minnet duyması gerekenler ihanet içerisine çekildi. Ayn el Arap'ın karşısında güvenlik önlemi alan askerlere at arabalarıyla getirilen taşlarla saldırıldı.

Mart 2011’de patlak veren Suriye iç savaşının ilk günlerinde Halep’te isyancı grubun sadece bir üyesi elinde tabancayla televizyonlarda boy gösterdi. Daha sonra örgütlenmesini tamamlayıp sahneye çıkan IŞİD ve YPG’lilerin silah ve mühimmat donanımlarının çatışmalara çok uygun olduğu görüldü. Açık kaynaklarda CIA’in milyonlarca dolar tutarında Sovyet silahı aldığı, parasının Suudi Arabistan ve Körfez Ülkelerince ödendiği, IŞİD ve YPG’ye dağıttığı haberleri çokça yer aldı. Bu teslimatlardan birinde 2016 Ağustos ayında 200 kamyon dolusu silah ve mühimmatın Haseke’de YPG’ye teslim edildiği bildirildi.

Örgütlü ve silahlı güce kavuşturulan Kürtçülüğün tek bir çatı altında birleştirilmesi sadece

ABD'nin hedefi değil, batılı ülkeler de bu konuda destekleyici girişimlerde bulunuyorlar. Fransız Dışışleri Bakanlığı'nın maddi desteği altında olduğunu hiç çekinmeden söyleyen Paris Kürt Enstitüsü, Krtlğn sözde masum yüzüdür. Alt hiyerarşideki Krtler batının diğer ülkelerinde kalırken, seçkinlerin liderlik yolu Londra'dan geçer. İngiltere'nin politik olarak Krtlğ birleştirme girişimleri, Norveç ve İsveç tarafından Kürt dili ve kültürünün birleştirilmesi çalışmalarıyla desteklenir.

Suriye'de iç savaşın başlamasından birkaç ay önce Chatham House'da Kürt webliography'si (web de yaratılan sadece Kürt içerikli kaynakça) oluşturan İngiltere, siyasi bütünleşme için uğraşırken İskandinav lkeleri de Kürt dilini, kültürünü bir çatı altında birleştirmeye çalışmakla destek vermekteydi.

İsveç, Krtlğ birleştirmek için uğraşmakla yetinmeyip Türkiye'deki sözde etnik azınlıkları birleştirip, daha etkin hale getirmeye alışıyor. Bu bağlamda İsveç'te faaliyet gösteren Krtlk çatısı altındaki örgütleri örnek vermek yeterlidir:

Kurdish Council in Sweden
Kurdish Institute in Stockholm
The National Association Young
Kurd/Sweden

Kurdocide Watch-CHAK
Mesopotamian Democracy and the
Transformation Party
Peace Council in Ewrope

Kürtçülük çatısı altında Çerkeslik, Lazlık, Pontusçuluk, Süryanilik toplanıyor. Aşağıdaki derginin manşeti bu konuda yeterli olsa gerek.

Yeri gelmişken soralım: Kürtçülüğün Washington'dan Oslo'ya kadar pek çok yerde enstitüleri, dernekleri varken dünyanın hangi ülkesinde Katalan veya İsveç Sami'lerinin kültür vs. merkezi bulunuyor?

Kürt etnisitesine dönüyoruz, silahlı ve siyasi PKK'nın Kürt halkının tümünü temsil ettiğini dünyaya da kabul ettirmek için ayrıca istihbarata ihtiyacı bulunmaktadır. Söz konusu ihtiyaçlar:

PKK'nın kurduğu siyasi partilerin terörle bağlantısını dikkatlerden uzak tutmak ve İngiltere'yle barış görüşmelerinde Sinn Fein'in, IRA'yı temsil ettiği

örneğinde olduğu gibi yasal ve hukuki birer muhatap olarak Türkiye'ye kabul ettirmek,

- Amerika'da akademik çevrelere, STÖ'lere ve strateji kurumlarına düzenlettirilen konferans vb etkinliklerle Kürtçülüğün önde gelenlerini yetkin birer şahsiyet olarak tanıtmak, ABD politikasında etkili olan çevrelerle bağlantı/ilişki kurmalarını sağlamak, dolayısıyla ortaya çıkacak ekonomik ve ticari gücü Türkiye'yi ikna etmede kullanmaktır.

ABD'nin Türkiye'den hareketle zincirleme olarak bölgeyi ve dünyayı kapsayacak şekilde politikasının temeli, Kürtçü teröre meşruiyet kılıfı giydirmektir. Bunun için 1994 yılında psikolojik operasyonla PKK'yı dağdan indirme projesiyle Türkiye'nin tepkisini ölçmeye ve değerlendirmeye kalkmıştı. Devamında 2007 tarihli DDR (disarming-demobilizing-reintegrating, silahsızlandırma-dağdan indirme-toplumla bütünleştirme) projesi geldi. Bir ulus-devlet olan Türkiye'de Kürtçü azınlığı yaratmanın meşru gerekçeleri için sözde kamuoyu anketleri düzenleniyor. Anketlerden biri, kamuoyunun planlanan sürece hangi taraftan bakacağını, diğeriyse olası tepkiyi ve ölçüsünü tespiti olmak üzere iki amaçla yapılıyordu. Sonuçları Amerikan ve Avrupalı politika yapımcıların ellerine geçen anketlerde "Kürtler ne istiyor?" ve "özerklik" nedir soruları soruluyordu. Alman Berghof Vakfı, Adem Uzun'a *"Türkiye'de Kürt Sorunundaki Gelişmeler ve Çözüm Çabaları"* konulu bir

dosya hazırlatıyordu.⁵ Elde edilen sonuçlarda ABD ve onu izleyen batılı ülkelerin Türkiye'nin terör sorununda, gizlemeye gerek duymaksızın bölücü terörün tarafında yer almalarına tanık olduk.

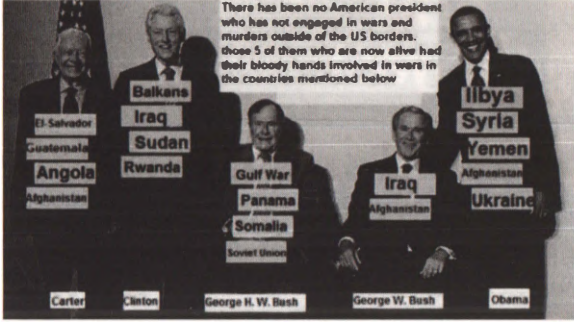

Berghof Vakfı, kendi ağzından para kaynaklarının Alman, İsviçre ve Norveç dışişleri bakanlıkları olduğunu söylüyor. Adem Uzun'un bu oyundaki yerine gelince, kendisi Oslo'da barış görüşmecisi, Paris'te ağır silah piyasasının alıcısı rolünde. "Barış görüşmecisi" ve "kaçak silah alıcısı" nın tek bir şahısta toplanması hibrit savaşın onlarca yüzünden sadece birini anlatıyor.

Kendi ülkelerinde vatandaşlarının etnik kökenini dahi sormayanlar, Türkiye'yi adeta hücrelerine ayırarak mikroskop altında incelediler. PKK'nın televizyon yayıncılığını kesmek için Batı Avrupa'da bulunduğumuz yoğun girişimlerimize anketle cevap verildi. Arizona ve Exeter Üniversitelerinden Amerikalı bir araştırmacı (!) Türkiye'de "Kürtçe konuşanların" hangi kanalları izledikleri, cinsiyetleri, coğrafi yer ve siyasi tercihleri

⁵ <https://www.yuksekovahaber.com.tr/haber/alman-vakiftan-kurt-dosyasi-132884.htm>

anketini yaptı. Alman Die Welt gazetesiye “Bir Kürt devleti kurulmasını ister misiniz?” anketiyle sözde Kürt halkının fikrini alıyordu. İstihbari diplomasinin verileri böyle gerçeğin içerisine sarılıp sarmalandığı sorularla toplanıyordu. Halkın fikrinin sorulduğu anket paravanının arkasından hedef ülke Türkiye’nin etnik analizi yapılıyordu.

6

Fotoğraf Amerikan başkanlarının birbirlerine bıraktıkları mirası anlatıyor.

PARA

Bir hibrit savaşta istihbaratın elde edileceği vasatların en başındaki terör örgütlerini organize suç örgütleri izler. İstihbarat-terör-organize sacayağı hiçbir zaman gözden uzak tutulmamalıdır. Terör örgütsüz istihbarat, organizesiz terör örgütü olmaz. İstihbari diplomasi için bilgi kaynağına ihtiyaç bulunur. Hedef ülkeyi diplomasiyle köşeye sıkıştıracak bilgiyse terör örgütündedir. Terör örgütü parasız hiçbir şey

⁶ <https://me.me/i/there-has-been-no-american-president-who-has-not-engaged-20494310>

yapamayacağı için organize suç örgütüyle ortaklık yapmak zorundadır. Terör örgütleri parayla yükseltilir, parasının engellenmesiyle de çökertilir.

Bazen gizli bazen de örtülü operasyonlarla istihbarat stratejilerinin planlandığı merkezler; Almanya-İtalya-G. Kıbrıs ve ABD'dir. Stratejilerinden sahadaki bir uygulamasını "Monzer Al Kassar" örneğinde gördük. Sacayağının bu uygulaması Nikaragua'dan Ortadoğu'ya kadar uzanan uluslararası bir faaliyetti. Stratejinin bizi ilgilendiren sonucuysa PKK'nın Monzer Al Kassar sistemi dahilinde modern ve ateş gücü yüksek silah ve mühimmata sahip olmasıdır.

Uyuşturucuyla terör arasında biri görünen diğeriye gözlerden uzak tutulan olmak üzere iki türlü ilişki bulunur. Görünen yüzünde ortak hasıla narkotik parasıdır. Uyuşturucudan gelen teröre gider. Bu sıkı bağ nedeniyle örgütler parayla yükselir, parasının kesilmesiyle de çökertilir. Gösterilmeyen yüzündeyse, örtülü bir serbestlik bulunur. Savaşan ülkeler göstermelik uyuşturucu operasyonlarıyla kamuoylarının gözlerini boyarlar. Bir örnek; batılılar ülkemizde kamuoyu oluşturma, ulus-yapıcılık faaliyetlerine milyonlarca dolar harcarken, örneğin Yüksekova'da onlarca "demokratik" projeye harcama yaparken, kentin en büyük sorunlarından olan uyuşturucu kullanımındaki artışı engellemek için ortaya tek bir dolar koymazlar.

PKK, küresel bir terör örgütüdür. Bu karakteristiği organize suç faaliyetlerinde de görülür. Meksika'dan Rusya'ya kadar Avrupa ülkeleri de dahil

mafya şebekeleriyle bağlantılıdır. Avrasya ve Güney Amerika kıtasından Batı ve Güneydoğu Asya'ya kadar geniş bir alanda uyuşturucu ve silah kaçakçılığını yürütür. Doğal olarak bu şebekenin beyni Kandil, operasyon ve mali merkezi Avrupa, para aktarma merkezi Meksika ve sığınağı ise K. Irak'tır.

Meksika'dan yola çıkan silah ve kokain kaçakçılığının bir ucunun Paris'te öldürülen üç kadın cinayetine çıkmaması için hiçbir neden yoktur. Organize faaliyetlerden elde edilen paranın bir kısmının ortadan kaybolması olayını soruşturan kadın teröristin ve beraberindekilerin, İmralı-Kandil-Paris-Meksika hattında meydana gelen karışık örgütsel ilişkilerden dolayı PKK tarafından öldürüldükleri sır değildir. Bu konuda eski Apocu Kürtçülerden Yaşar Karadoğan'ın sözleri çarpıcıdır: *"Şimdiye dek Avrupa'da veya başka bir mekanda Öcalan'ı seven veya ona biat eden tek bir kişi öldürülmemiştir."*

Terör-istihbari diplomasi ve organize suç bağlantılarında cinayet işlenmesi olağandır. Dünyadaki örneklerini bir kenara bırakıp, bizimle ilgili olan olaylardan birinde Kıbrıs Rumu Teofilos Georgiadis, uyuşturucu kaçakçısı olduğu halde 1994 yılındaki ABD'nin PKK ile bulunduğu siyasallaştırma görüşmelerinde hazır bulundu. Daha sonra da iddiaya göre rakip organize çetelerince öldürüldü!

Yaşantısının kaçak olduğu zamanlarında Öcalan, daima silah ve uyuşturucu kaçakçılarından yardım gördü. Türkiye'den Suriye'ye kaçışını Ömer Muhtar isimli silah kaçakçısı sağladı. Adı geçen bu

şahıs Şam'ın gözetimi altında Türkiye'ye silah sokmakla meşguldü. Kaçak olduğu günlerde Öcalan'ın Moskova'dan alınıp Yunanistan'a getirilmesinin para kaynağı olan Yunanlı silah kaçakçısı Vlasıs Kamburoğlu, 10 Ekim 2012 günü Jakarta/Endonezya'da otel odasında ölü bulundu! 10 Ocak 2013 günü de Paris'te PKK'lı üç kadın öldürüldü!

Paris hesaplaşmasından kazanan taraf yine PKK ve elini ısırmadığı Fransız istihbaratı oldu. Çünkü PKK/YPG'nin Suriye'de yükselişe geçtiği 2015 yılı, batıya sevk edilen uyuşturucu miktarının da zirve yaptığı bir dönemdir. O yıl sadece Fransa'da 157,3 ton esrar ele geçti. Kolluk ve istihbaratın kullandığı, ele geçen bire karşılık kaçan dokuz ölçüsüyle düşünüldüğünde narko-terörün Fransa'daki kazancının 157,3 X 9 ton esrar olduğu görülecektir. Ve elbette Fransız istihbaratının örgüt üzerindeki kontrolünün de aynı ölçüde arttığı anlaşılabacaktır.

2010 yılında İspanya'da Avrasya Mafyası'na yapılan Avispa Operasyonu ile başlayıp Kamburoğlu cinayeti, PKK'nın Avrupa sorumlusu Ali Rıza Altun'a örgütünün yönelttiği yolsuzluk suçlaması, Fransız istihbaratının PKK'ya narko-dolar operasyonu yapmasından yola çıkıp, başında Sakine Polat'ın (Cansız) bulunduğu cinayet kurbanlarına varan zincirin her bir halkasında PKK-istihbarat teşkilatı bağlantısı bulunuyor.

Üç kadın teröristin Paris'te öldürülmelerinin nedeni Fransa'nın narko terör faaliyetinin önemli bir noktası olması elbette birincil nedendir. Ancak bu

alışmalarının istasyonu Kıbrıs Rum Kesimi'ydi. Nikosa'da kurulu paravan Euramae Trading Company, DEA aitti. Bölge ölkelerine bilgisayar yazılım programı olan Promise (veya Promis) satıyordu. İstihbarat teşkilatlarının bulunduğu bir yerde yazılım programının da casus olması son derece normaldi. Bir iddiaya göre Türkiye'ye de satmıştı. Paravanın arkasında organize ve terör faaliyetlerini izlemek bulunuyordu. PKK, o gündür bugündür hiçbir kazaya uğramadan Suriye-Kıbrıs Rum Kesimi üzerinden halâ eroin taşıyor. Dikkatinizi çekiyor mu?

İstihbarat teşkilatının sevk ve idaresi altında uyuşturucu kaçakçılığıyla silah kaçakçılığı iki yönlü trafik halinde hareket eder. Biri giderken diğeri gelir. Bunun en çarpıcı örneği Suriyeli bir silah ve uyuşturucu kaçakçısı Monzer Al Kassar'dır. Bu şahıs 1970'lerde organize suç faaliyetine başladıktan 20 yıl sonra küresel çapta bir kaçakçı olup, ıktı. Onun bu hızlı yükselişinde CIA ve Nikarua'da Sandinista terör örgütöyle ortak operasyon yürüten Amerikalı Oliver North 'un birinci dereceden rolü oldu. CIA'in eliöyle büyüttüğü Al Kassar, Filistin Kurtuluş Cephesi lideri Abu Nidal'e, Saddam Hüseyin'e, Somali'deki teröristlere ve Kolombiya'da FARC'a kadar ulaşabildiği her noktada silah ve uyuşturucu kaçakçılığı yaptı. Ne zamanki bu faaliyetin hedefi Amerika ve batı oldu o zaman hapsedildi. Organize-terör örgütleri kendilerine çizilen sınırlar içinde kaldıkları sürece istihbarat teşkilatlarının hedefi olmazlar.

Konuyu bizi ilgilendirdiği yönöyle ele alalım; Batı ölkelerine uyuşturucu giderken, oradan bize silah

ve mühimmat gelir. Batı ülkelerinde uyuşturucu kaçakçılığına zaman zaman operasyon yaparken, silah kaçakçılığına operasyon yapıldığına rastlanılmaz. Durum kara para da aynı. ABD'nin öncülüğünde Batı Avrupa dünyada dolaşan kara paranın her bir santimini dahi izlemektedir. Bu kadar büyük çaptaki mali istihbarat ağının temel amaçlarından biri, parayı izleyerek kendilerinin hedef olacakları terör eylemlerine engel olmaktır. Londra eylemiyle ilgili olarak bu istihbarat ağı öylesine kesin tespitlerde bulundu ki her bir eylemcinin harcadığı paranın miktarını dahi ortaya çıkardı. Şimdi böylesine sıkı para takibinden PKK'nın uyuşturucudan elde ettiği kara paranın kaçabileceği düşünülebilir mi? Savaşan tarafın, bankaları ve finans kurumları istihbari diplomasının isteklerine hiçbir zaman olumsuz cevap vermezler. Bu yüzden terör örgütünün kendisini sevk ve idare eden istihbaratın bilgisi olmaksızın para kaçırmaması düşünülemez.

Batının mali sistemi PKK için çok şey ifade eder. Çünkü para kaynaklarının büyük bir bölümüyle örgütsel para varlığının değerlendirildiği ve muhafaza edildiği yer de burasıdır. Medya ve yayıncılık alanına, değerli maden ve taşlara yatırım bu ülkelerde yapılır. Belçika, Kıbrıs Rum Yönetimi, Jersey ve İsviçre terör örgütünün parasına gizlilik uygular. PKK'nın para hareketleri sıkı mali denetimlerden muaftır.

Şimdi bilgi yoğunluğu içinde kaybolmuş, asıl vurgudan uzaklaşmış değerlendirmeleri bırakalım. Basit, sade ve düz bir mantıkla irdeleyelim... AB polis teşkilatı olan Europol'ün 2019 rakamlarında PKK'nın

yıllık uyuşturucu gelirinin 1,5 ile 3 milyar dolar civarında olduğu belirtiliyor. Uyuşturucu piyasasının en gözde iki maddesi olan eroin ve esrarın paraya dönüştüğu yer öncelikli olarak Avrupa ülkeleri. Yani PKK'nın milyarlarca doları Avrupa'da dolaşıyor ve bugüne kadar sadece iki kez, biri Almanya'da diğeri Fransa'da polise yakayı ele veriyor.

Almanya'daki olayda polis, Ağustos 1986 'da kurye Gurbet AYDIN'ın üzerinde 700 bin dm (bugün 350 bin euro) nakit para ele geçirdi. Para, PKK'nın uyuşturucudan elde ettiği geliriydi. Ancak para iade edilerek kurye serbest bırakıldı. Köln savcısı iadenin ve serbest bırakmanın nedenini açıklamadı ama gerek de yoktu. Çünkü herkes biliyordu ki Alman devleti, terör örgütünün tehditlerine boyun eğmişti.

Her iki olay da istihbarat veya kolluğun planlı çalışmasıyla değil teröristlerin beceriksizliği nedeniyle gerçekleşti. Bu örnekle ortaya çıktığı üzere büyük riskler nedeniyle o kadar paranın kuryelerle taşınması mümkün değildir. Neticede istihbarat teşkilatlarının, organize suç ve terör örgütlerinin karanlıklarında kaybolmaması için hiçbir neden bulunmuyor. O halde yapılacak nedir? Ya El Kaide'nin, IŞİD'in yaptığı gibi havale sistemi, yada aklayarak yasal sisteme dahil edilmesidir. Havale sistemi Orta Doğu'ya mahsustur, çünkü mali piyasalarda denetim nerdeyse hiç yoktur. Finans sisteminin genelinde ancak tek haneli küçük bir oranda kayıt dışına izin veren batıda havale olmaz. Ayrıca olsa bile bir uçu yine istihbaratın elindedir. Kara paranın aklanma seçeneğindeyse, bu son derece kaygan yasadışı piyasada organize suç ve terör

örgütleri kadar istihbaratçılar da bulunmaktadır. Kısaca ne yapılırsa yapılsın sonu mutlaka istihbarat teşkilatlarının önüne çıkacaktır. İstihbarat neye, neyin karşılığında göz yumarsa o olur.

EKONOMİ

Ülkemizde devletin tüm kurum ve kuruluşlarının yaptıkları bilgi derleme çalışmasına devlet çapında istihbarat denir. Tanımda hem devlet hem de istihbaratın bir arada anılması insana ilk anda güven veriyor ancak sağlıklı işlemediği için gerçekte durum böyle değil. Bizdeki devlet çapında istihbarata, Amerikalılar “intelligence community” (istihbarat topluluğu) derler. Bu tanımın hakkını tam verirler. Dünyanın her hangi bir yerinde, her hangi bir kimlikle meslekleriyle, uzmanlıklarıyla ilgili her alanda bilgi derlerler. Bu planlıdır ve istihbaratın genişliği ve derinliği bir hibrit savaşta daha da artar. Ekonomik istihbarat alanında banka, finans, sanayi, ticari, endüstriyel akla gelebilecek her konuda diplomasiye esas teşkil edecek istihbarat yapılır. Derledikleri bilgiler kendi özel stratejilerinde kullanıldığı kadar devlet çapındaki istihbaratın havuzunda toplanırlar. Sonrasındaysa hedef ülkeye yönelik ekonomik-ticari politikalar belirlenir.

Hedef ülke için ekonomik faaliyet ile bölücü-yıkıcı örgütler arasında ciddi tehditler oluşturan bağlantı bulunur. Savaşın tarafın istikrarsızlığı pompaladığı, istikrarsızlığın ekonomide kayıtdışını, kayıtdışının da terör ve içsavaşı beslediği bölgemizdeki bu olumsuzluklardan ülkemizin etkilenmeyeceğini

düşünmek mümkün değildir. Bizi de içine çekiyor. Öyle ki dünün ticari eşya kaçakçılığı bugün terör ve organize suç örgütleri işbirliğinde çok ciddi bir tehdide dönüşmüş bulunuyor. Geçmişin o günkü şartlarında Cilvegözü Hudutkapısı'ndan ve Kamışlı sınırından 12 Eylül öncesinde ticari ve elektronik eşya kaçakçılığı yapıldı. Zaman geçip PKK küresel bir örgüt halini alınca, kaçakçılık daha organize ve terörizmle içiçe olan bir karaktere büründü. Ticari maldan, teröre evrilen kaçakçılık günümüzde tümüyle iç güvenliğimizi olumsuz etkiliyor. Suriye'deki iç savaş ile bağlantılı gelişmeler, yerinden edilen insanların göçü, organize suç ve terör faaliyetleri doğrudan ülkemize yansıyor. Güvenlik, toplumsal ve ekonomik olarak tümüyle olumsuzluk ifade eden bu durumlar Türkiye'yi açmazlara iterken, savaşan ülkelerin lehine sonuçlar verdiğine hep birlikte tanık oluyoruz.

Komşu ülkelerin içerisinde bulundukları durumun olumsuz etkileri daima doğrudan ülkemize ulaşmıştır. Örneğin SSCB'nin dağılmasından sonra Balkan ülkelerinin içerisine düştükleri kaostan güvenlik ve ekonomimize yönelen olumsuz etkilerini yaşadık. Bir anda kontrol edilemez büyüklükte söz konusu ülkelerle ortaya çıkan ekonomik faaliyet, Türkiye'ye giren kayıtdışı para da ani bir yükseliş yarattı. Aynı şekilde K. Irak'ta bankacılık disiplininin olmayışı bölgedeki bölücü yıkıcı örgütlerin yararına olmakta. Sonuçta neyin karşılığı olduğu, nereden gelip, nereye gittiği bilinmeyen paranın yarattığı ekonomi, aynı anda hem bir milli güvenlik hem de sosyal ahlak sorunu haline dönüşmektedir. Bölge ülkelerinin geri kalmışlığının bize ekonomik kayıp ve ahlak sorunu

olarak yansımına bir başka örnek Suruç'ta yaşananlardır. Ayn el Arab, IŞİD'in elindeyken Ş.Urfa/Suruç, PKK/YPG'lilerin sığınaklarıydı. Ayn el Arab'dan IŞİD çıkarılıp yerine YPG geçtiği günlerde Suruç, Kürtçü teröristlerin sığınağı olmaktan çıkıp, silah-mühimmat, gıda ve enerji trafiğinin merkezi halini aldı. Suruç'tan geçen paranın miktarını bilmek elbette mümkün değil ancak 2017 verileriyle yarım milyar lira kadar olduğu sanılıyor.

Sarsılan kamu düzeni savaşıyan tarafın elinde fırsata dönüşür ve bu fırsatı uluslararası ekonomik ilişkilerde Türkiye aleyhinde kullanır. Yaşadığımız örnekte kayıtdışından beslenen FETÖ'nün 15 Temmuz kalkışmasının hemen ardından kredi kuruluşlarının ülkemizin kredi puanını düşürmelerine tanık olduk.

Hibrit savaşta taşeron örgütler olduğu kadar taşeron ülkeler de bulunur. Taşeron ülkeler savaşın tarafın yasadışı uygulamalarının aracısıdır. Gizlilikleri nedeniyle pek fazla bilinmeyen bu ilişkide, savaşın ülke yasalara uygun bir şekilde taşeron ülkeye silah satar. Devletten teröriste giden yolda silah, aşama aşama geçişlerle yasadışılığa kavuşturulur. Hükümetlerin onayıyla hukuk çerçevesinde yola çıkan silah ulaştığı son noktada yasadışı bir kimliğe bürünür. Dolayısıyla hedef ülkenin terör silahının menşeiini tespit etse bile herhangi bir sonuca ulaşamaz. Çıktığı noktadan sonrasında istihbari bilgi olmaktan öteye gitmez, hedef ülkenin yararına operasyonel bilgiye dönüştürülemez. Savaşın ülkenin hukuksuzluğu karşısında hedef ülkenin hukukunun bir hükmü bulunmaz. Demokratik kurumlardan ve uluslararası

denetimden yoksun olduğu için iç ve dış denetlemelere kapalı olan taşeron da bu silahları yasadışı örgütlere ulaştırır. Yasaldan yasadışılığa geçiş bu kadar basittir. Silah ticaretinin her adımında savaşan ülkenin istihbaratının parmağı bulunur. Eski bir CIA mensubu, istihbarat literatüründe bunun “yetkilendirilmiş örtülü silah aktarımı” (authorized cover arms transfers) kavramıyla tanımlandığını söyler.

Arap coğrafyasında, özellikle de Suriye’de ayaklanmaların yoğun olduğu 2012-2013 yıllarında silah satışlarındaki artış olağanüstü oldu. Resmi Alman ajansı DW, küçük silah satışlarının dünya genelinde yüzde 17, Orta Doğu’da yüzde 84 oranında arttığını bildiriyor.

Tunus ve Mısır’daki “Arap Baharı”, Suriye’de uyuyan muhaliflerde aynı arzuyu uyandırdı. Aslında uyandırdı ifadesi durumu gerçek şekliyle anlatmaktan uzak kalıyor. Çünkü Suriye dışında yaşayan ve Esad’a BAAS rejimine karşı olanlar için Arap Baharı uygun bir gerekçe yaratmıştı. 2005 tarihli Şam Deklerasyonu’nun imzacılarından Radwan ZIADEH gibileri Amerikan Dışişlerinde isyanın ön hazırlıkları içindeydiler. Londra’da sürgünde yaşayan Suriye’liler 2009 yılında Barada televizyonunu kurdular. “The Syrian Revolution 2011” adıyla ortaya çıkan grup 2011’de harekete geçtiğinde, her 10 dakikada bir Facebook’da sokak gazeteciliği (street journalist) yaparak çektikleri gösteri filmleri yayınladılar. Los Angeles’dan Democracy Council isimli kuruluş aracılığıyla Middle East Partner Initiative adlı bir

program çerçevesinde muhaliflere Amerikan'ın para yardımı akmaya başladı.

Süreci sadece Suriye tarafından ele almak hata olacaktır. Suriye konusundaki zamanlamayla ülkemizdeki PKK terörü konusundaki gelişmelerin tarihi üst üste konularak değerlendirme yapılmalıdır. 2005 tarihli Şam Deklerasyonu'nun imzacıları arasında "Kurdish Democratic Alliance" ve "Kurdish Democratic Front" isimli Kürtçü oluşumlar da bulunuyordu. Dikkat edilirse PKK'ya doğrudan bir atıf yapılmıyordu ama vatandaş kimliği bile olmayan Kürtçülere geleceğin Suriye'sinde rol biçiliyordu. Aynı dönemde Türkiye terörün ateşini değil söndürmek, büyümesini bile önlemekte güçlük yaşıyordu. Ve nihayet 2007'de ABD, Türkiye'nin önüne DDR çözümü kondu.

Sonuçta Ankara ile Şam arasındaki ekonomik, güvenlik içerikli yakınlaşma, başlamadan sona erdi.

KİTLE ÖRGÜTLERİ

Geçmişin klasik istihbarat döneminden bugün geriye hiç bir şey kalmadı. Arkeolog maskesi altındaki tek bir istihbaratçının bütün İslam coğrafyasını Osmanlı'ya karşı ayaklandığı casusların dönemi eskilerde kaldı. 20. Yüzyılın son 10 yılına kadar meslekten gelme istihbaratçıların omuzlarında yürüyen istihbaratın da bir geçerliliği yok artık. Bugünün hibrit savaşında yerel unsurlarla iç içe geçmiş yabancı işadamları, gazeteci, insani yardım gönüllüsü olarak hayatımızın her anında ve olağan şartlarda karşılaşabileceğimiz kimlikler altında istihbaratçılar iş başında.

İran'da yaşanmış, maske kimlikle gerçekleştirilmiş bir istihbarat operasyonununundan söz etmeden geçmek olmaz. Milyon sterlinlerin masaya konmasına rağmen alınamayan petrol imtiyazının basit bir HUMINT operasyonu ile elde edilmesi Raif Karadağ'ın Petrol Fırtınası'nda anlatılıyor:

“İran Şehinşahi Muzafferuddin, 1906 yılında vefat etmeden önce Kanada asıllı sadık danışmanı William Knot D'Arcy'ye, İran'a verdiği hizmetleri karşılığında ödül olarak petrol arama ve çıkarma ruhsatı verdi. 28 Mayıs 1901 tarihli ruhsatın süresi altmış yıldır ve sahibinin istediği yerde arama-çıkarma yapmasına izin veriyordu. Şahın ölümünden sonra yerine geçen oğlu Mehmet Ali Mirza'nın iktidarı İran için felaketlerle dolu bir dönem oldu. Rusya ile İngiltere arasındaki rekabet iç kargaşalara ve savaşlara neden oldu. Binlerce insan öldü. Kanadalı mühendis D'Arcy, elindeki sınırsız petrol hakkı veren paha biçilmez belgeyle İran'dan ayrılıp ülkesine dönmeden önce gezi amacıyla Kahire'ye gitti. Bu arada kendisini Hristiyanlığa adanmış ve günün neredeyse tamamını ibadetle geçiriyordu. Kaldığı otelde kendisini ziyaret eden iki meçhul şahsın kendisine yaptıkları belgeyi satması tekliflerine ve karşılığında verecekleri 6 milyon sterline hayır demişti. Londra'ya gitmek üzere bindiği gemide kendisi gibi koyu inançlı bir Anglikan rahibi ile tanışmış ve çok yakın dostluk kurmuştu. D'Arcy, bu yeni dostuna bir gün sahibi olduğu belgeden söz ederek bunu kiliseye bağışlamak, elde edilecek gelirin Hristiyanlığın, İran'da yayılmasında kullanılmasını istediğini bildirdi. Muhatabı bu teklifi seve seve kabul etti ve belgeyi devraldı. Gemi

Londra'ya vardığında Hristiyanlığa hizmet etmenin huzuru içindeki Knot D'Arcy, dostu Anglikan rahibini çok aradı ama bulamadı.”

Aşçılıktan endüstriyel tasarımcılığa kadar sayısız alanda mesleki çalışmalarda bulunan her hangi bir kimsenin ülkesinden kalkıp, bir başka ülkede ilgilendiği konuda araştırma yapması kadar normal bir şey yoktur. Sahada yapacağı araştırmaları için o ülkedeki meslektaşlarıyla ve onlara ait dernek vs gibi örgütlerle irtibat kurması da aynı ölçüde normaldir. Veya bir bölgeye özel folklorik yada endemik bir araştırmanın peşinde olan biri olarak o özel bölgede serbestçe gezip, ilgili örgütlerle görüşebilir. Örneğin Karadeniz müziğiyle ilgili bir kimse gerçek araştırmacıların arasında olarak veya onlar gibi görünmek suretiyle Trabzon'da her yere girip-çıkabilir, herkesle görüşebilir. Yada Hakkari'de ters laleyi araştırabilir.

Böylesine serbestlik sağlayan bir maskenin bir istihbaratçı tarafından kullanıldığını düşünelim. İstihbarat ihtiyacının bulunduğu yere veya bölgeye bu kimliklerden birisiyle gittiğinde yapacağı çalışma sırasında dışarıdan bakıldığında hiçbir şekilde dikkat çekmeyecektir. Trabzon'da Pontusçu, Hakkari'de etnik Kürtçü şahıs ve dernekler veya örgütlerle dikkat çekmeden irtibat, ilişki kurabilecektir.

Taşıdıkları çeşitli maskelere rağmen deşifre olan istihbarat elemanları bu konuda fikir edinmek için yeterlidir:

Lübnan asıllı Amerikalı gazeteci Serena Shim, Temmuz 2016'da Şanlıurfa'da geçirdiği şüpheli bir trafik kazasında hayatını kaybetti. Anılan gazeteci İran'ın Press TV kanalı için Ayn el Arab (Kobani) konusunda haber yapmasıyla tanınıyordu.

- Macar vatandaşı Bodnar İmre Lazslo, Aralık 2014'de Cizre'de kaldığı otel odasında ölü bulundu. Şahıs 22 gündür otelde kalıyordu.

ABD, Atme'de 2016'daki VBIED (bombalı araç) eyleminden önce Ağustos ayında sahadaki ajanlarını tahliye etti. Öyle olduğu halde eylemden sonraki gün İdlib'de bir Amerikalı yakalandı.

Reyhanlı'daki 46 cana mal olan VBIED eyleminden sonra gerçekleştirilen araştırmada, ilçede lokanta işleten Suriye asıllı ABD vatandaşı Muhammet Qudaymat, çıkan olaylardaki rolü nedeniyle gözaltına alındı, sonra da sınırdışı edildi. Bu gelişmeler ABD'nin Adana konsolosluğu tarafından dikkatle izlendi.

Şanlıurfa'da 2015 Şubat'ında gözaltına alınan Suriye vatandaşı Muhammed El Reşid, Kanada gizli servisine çalıştığını polise itiraf etti.

Amerikan Institute For War and Peace Reporting'in (IWPR), K. Irak Erbil bürosunun şefi Jacqueline Anne Sutton, Ekim 2015'te Atatürk Havalimanı'nda tuvalette asılmış olarak bulundu. IWPR'ın önceki direktörü de suikast sonucu öldürülmüştü.

Ekim 2015'te İstanbul Basın Ekspres Yolu üzerindeki bir inşaatta hırsızlık şüphesiyle bir şahıs yakalandı. Kimlik tespiti sonucunda şahsın Julien Nicolas Domain Viellard isimli Fransız jandarması olduğu anlaşıldı. İfadesinde sınırdışı edeceğimiz bir IŞİD'liyi almak üzere geldiğini söylemesine rağmen görevlendirmesi resmen teyit edilemedi.

- EYP (el yapımı patlayıcı) ve el bombalarıyla ele geçen teröristle bağlantılı yabancı bir ajan (mensubiyeti belirtilmemiştir), beraberindeki uydu telefonu ve haritada konum belirten cihazlarla birlikte yakalandı.

Zeytinburnu'nda yakalanan yabancı bir şahsın üzerinde güvenlik güçlerinin bulunduğu yerlerle ilgili sokak ismi vs. gibi bilgileri tuttuğu notlar bulundu.

Nusaybin'de Aralık 2015'te Rus asıllı ve David isimli ABD vatandaşı YDG-H'li teröristlerle ilişkisi nedeniyle gözaltına alındı.

Yerli halkın terörden kaçtığı Cizre'de yaşayan iki Rus gözaltına alındı.

- Diyarbakır/Sur'da çatışmaların devam ettiği bir sırada ilçeye girmeye çalışan İngiliz kadın gözaltına alındı.

Mart 2016'da ABD'ye ait bir uçak K. Irak/Erbil'e acil iniş yaptı. Uçağın CIA'in istihbarat operasyonlarında kullanıldığı ortaya çıktı.

Hatay/Altınözü'nde Suriye'den ülkemize kaçak girmeye çalışan iki Rus yakalandı. İstihbarat

şüphelilerinin üzerinde bir adet tabanca, yedi adet cep telefonu, üç adet mikro hafıza kartı ve bir adet taşınabilir bellek ele geçti.

Elbette sadece bu şekilde örtülenmiş istihbaratçılık söz konusu değildir. İstihbari diplomat kimliği de kullanılabilir. Bunun en net örneği AB temsilcisi Karen Fogg ve oluşturduğu istihbarat şebekesidir. 2000'nin başlarında ülkemizde görevli olan söz konusu diplomatik temsilcinin, benzeri kitle örgütlülüğü içinde akademisyen ve gazetecilerden bilgi derlediğini ve psikolojik operasyonlara yönelik geniş bir eleman şebekesi kurduğunu biliyoruz.

Kitle örgütlenmesi denildiğinde aklımıza ilk gelenler, dernek, vakıf, sendika, meslek odası ve sivil toplum örgütleridir (STÖ). Etnik ve dini bölücülük ve azınlıkla ilgili istihbarat söz konusu olduğunda kitle örgütleri listemize etnik ve dini esaslı siyasi partiler, belediyeler, vakıflar ve kiliseleri de eklemek gerekmektedir.

Savaşan ülkenin bu türlü kitle örgütlerinin hedef ülkedeki karşılıklarıyla istihbari ilişki ve irtibat kurmalarına sıkça rastlanır. Veya savaşan ülkenin bir örgütünün hedef ülkede kendi başına aynı bilgi derleme çalışmasında bulunması da mümkündür.

Burada savaşan ülkenin amacı hedef ülkede yürüteceği politikayla ilgili bilgileri edinmektir. Bilgileri doğrultusunda oluşturacağı politikayla daha önce de belirttiğimiz gibi vatandaşıyla devletin arasına güvensizliği yerleştirmek, devleti işlevsiz kılarken bölücü-yıkıcı örgütleri devletin işlevine sahip kılmak,

fay hatlarını birbirinin üzerine bindirmek, toplumda kentli-göçmen, tutucu-laik, ırkçı-eşit vatandaş (!) yaratarak çatışma zemini oluşturmaya çalışmaktır. Ülkemizin hedef olduğu bir hibrit savaştan söz ettiğimize göre, Türkiye'nin iradesini, gücünü tüketmek olduğunu belirtelim.

Zafer Güler, Alman Derin Devleti kitabında; "Alman vakıfları 2000'li yıllarda ülkemizdeki etnisite, dil kültür konularında düzenledikleri etkinlikler için yıllık ortalama 1,5 ile 2,5 milyar Mark harcamışlardır." der. Prof. Dr Necip Hablemitoğlu ise, Konrad Adenauer Vakfı'nın sadece 2000 yılında 33 adet konferans, seminer ve atölye çalışması gerçekleştirdiği, katılımcı sayısının 3 bin olduğu ve toplam 281 etkinliğe 23.400 kişinin katıldığı bilgisini veriyor.

Açık kaynaklarda yaptığımız bir araştırma sonucunda 2013-2015 arasındaki günlerde yapılan çeşitli etkinliklerin konuları, düzenleyicileri ve Türkiye'den katılanlar, istihbari diplomasinin boyutunu ortaya koymaktadır:

** Açık Toplum Vakfı – British Council*

Konu: Türkiye'nin AB üyeliğine destek

Toplantı yeri: Diyarbakır (Çünkü Brüksel'in yolu Diyarbakır'dan geçiyor!)

** AB Türkiye Yurttaşlık Komisyonu (EUTCC) –*

*Çeşitli üniversitelerden akademisyen ve gazeteciler ile
PYD Başkanı Salih Müslim*

Konu: Ortadoğu'daki kaos ortamının alternatifleri
nelerdir?

Konferansın yeri: Brüksel

** Kobane Yeniden İnşa Komitesi – BM İnsani
İşler Koordinasyon Ofisi*

Konu: PKK/YPG'nin eline geçen Ayn el Arab'ın
(Kobane) yeniden inşası

Görüşme yeri: Gaziantep

**Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği
Dyb/Yenişehir – Alman Green Helmets Derneği*

Konu: Ayn el Arab'ın (Kobane) yeniden inşası için
yapılacaklar

Görüşme Yeri: Diyarbakır/Yenişehir

** Batman Yezidî Sığınmacı Kampı – Misereor
(Alman Piskoposluk Sosyal Yardım Kuruluşu)*

Konu: Yezidîlere yardım

Yer: Batman

** Kobane Kanton Temsilciler Meclisi – İtalya
Parlamento Başkanı ve Milano ile Palermo Belediye
Başkanları*

Konu: Kobane'nin yeniden inşası ve demokratik
otonomi görüşmeleri

Görüşme yeri: İtalya

*Qandil Swedish International
Development Cooperation Agency (Sida)*

Konu: KBY'deki halkın haklarının bilinç düzeyini
yükseltmek

Konferansın yeri: Erbil

** Demokratik Gelişim Enstitüsü – King College
ve G. Afrika siyasi partileri*

Konu: Amerikalı, Sri Lankalı, Kanadalı, İsviçreli ve İngiliz uzmanlar ile birlikte “demokrasinin inşası, kamusal diyalogun tesis edilmesi için çalışmalarda bulunmak”

Konferansın yeri: İngiltere – G. Afrika

**Diyarbakır Siyasal ve Sosyal Araştırmalar
Enstitüsü – Heinrich Böll Stiftung Derneği*

Konu: Kürt meselesinin çözümüne ilişkin algılar, aktörler ve süreç

Seminerin yeri: Diyarbakır

** Gaziantep Zirve Ü.- Açık Toplum Vakfı – T.C.
Başbakanlık Tanıtım Fonu – Friedrich Naumann
Stiftung Derneği*

Konu: Ortadoğu’da yaşanan son gelişmeler ışığında Türkiye dış politikası ve AB ile ilişkiler konferansı

Konferansın yeri: Gaziantep

** Mezopotamya ve Anadolu Halkları – Ermeni
Demokratlar Birliği (EDD) – Ermeni Devrimci
Federasyonu (Taşnaksutyun) – Ermeni Avukatlar Birliği
(FR) – Belçika Ermeni Demokratlar Derneği*

Konu: Barış Ve Demokrasi Konferansı (3 kez)

Konferansın yeri: Brüksel

** Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) – Konrad
Adenauer Stiftung*

Konu: Yerel Basın Semineri (58 kez farklı ilde)

Seminerin yeri: Muş

*** *İstanbul Kültür Ü. – Global Political Trends Center***

Konu: Kürt sorunu ve milliyetçilik
Konferansın yeri: İstanbul

*** *Moskova Doğu Bilimleri Akademisi***

Konu: Uluslararası Kurdoloji Sorunları
Konferansın yeri: Moskova

*** *Demokratik Alevi Federasyonu (FEDA) – AP Sol partiler üyeleri***

Konu: Dersim 38 Konferansı
Konferansın yeri: Brüksel

*** *K. Amerika Kürt Ulusal 23. Kongresi***

Konu: Kendi Geleceğine Karar Vermek , Bağımsızlık ve Federasyon
Kongrenin yeri: Calgary Kanada

*** *Avrupa Parlamentosu***

Konu: Konferans“Türkiye’de Kürt sorunu. Karşılıklı Görüşmenin ve Doğrudan Müzakerenin Zamanı” (The Kurdish Question in Turkey: Time to Renew the Dialogue and Resume Direct Negotiations)
Kongrenin yeri: Brüksel

*** *The School of Oriental and African Studies***

Konu: The Kurds in the Middle East: New Developments and prospects Konferansı
Konferansın yeri: Londra

*** *Metropolitan University***

Konu: Sosyal Medya ve Kürtler

Konferansın yeri: Londra

** Global Political Trends Center – Dialogue Building Between Turkey and Armenia*

Konu: Youth Exchange Program

Konferansın yeri: Erivan

** Global Political Trends Center - Corporate Social Responsibility Association of Turkey (CSR Türkiye Sosyal Sorumluluk Derneği) Armenian Marketing Association (AMA)*

Konu: Non-Governmental Organizations (TANGO) Network Project'

Atölye çalışmasının yeri: Kadir Has Ü. İstanbul

** Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi – Batı Ermenileri Ulusal Kongresi (BEUK)*

Konu: 2015 Perspektifinden Hrant Dink Suikastına Bakmak

Kongrenin yeri: Ankara

** Pontus Cemiyetleri Federasyonu (PCF)*

Konu: Dünya Pontus Helenizmi ve “Pontus soykırımı” Kongresi

Kongrenin yeri: Atina

** AB Türkiye Delegasyonu – AB Gençlik Forumu – AB Bilgi Merkezleri Ağı – Bursa Metropoliti ve Heybeliada Aya Triyada Manastırı*

Konu: Benim Haklarım, Benim Kimliğim, Din, İnanç Özgürlüğü Forumu Forumun yeri: İstanbul

** Friedrich Ebert Vakfı – Hrant Dink Vakfı*

Konu: Müslümanlaştırılmış Ermeniler Konferansı
Konferansın yeri: Boğaziçi Ü.

** Diyarbakır Siyasal ve Sosyal Araştırmalar
Derneği – Heinrich Böll Stiftung TR Temsilciliği*

Konu: Sekteye uğrayan barış süreçlerini canlandırmak
Seminerin yeri: Diyarbakır

** Kültür Ü. Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi
(GPOT) – Wilson Center* Konu: 15 Temmuz'un hemen
öncesinde yapılan toplantıda konunun İran olduğu
iddia edildi.

Toplantının yeri: Büyükkada/İstanbul

** Avrupa Konseyi (AK)*

Konu: Diyarbakır/Sur'da Yerel Demokrasi
Toplantının yeri: Strasbourg

** HDP Kurdish Policy Research Center
Washington*

Konu: Demokratik Otonomi ve Öz yönetim yoluyla bir
arada yaşamak Konferansın yeri: Washington

** HDP (Selahattin Demirtaş) – PYD (Salih
Müslim)*

Konu: Ortadoğu'daki gelişmeler Kürt ulusal hareketi
ve Öcalan

3ü56847232-ü ,onferansın yeri: Atina

** İsmail Beşikçi Vakfı – Bilgi Kültür ve
Düşünce Topluluğu*

Konu: Kürt çalışmaları konferansı

Konferansın yeri: İstanbul Bilgi Ü. Kuştepe Kampüsü

*Alternatif Düşünce Kuruluşu (ADK) –
Toplumsal Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar
Derneği (SESAD) – Konrad Adenauer Stiftung Vakfı*

Konu: Türkiye ve Ortadoğu’da meshepsel çekişmeler
ve toplumlar için güvenlik
Konferansın yeri: Antakya

STÖ’lerin, Think Tank, Strateji-Güvenlik
Kuruluşlarının ve Lobilerin Hibrit Savaşta Rollerini

Sivil Toplum Örgütleri(STÖ), güvenlik, strateji
ve think tank kuruluşları istihbari diplomasiinin en
verimli şekilde yapıldığı yerlerdir. Rusya’dan sonra
dünyada ikinci büyük hibrit savaşçı olan ABD’nin
dünya üzerine yayılmış 1872 adet think tank kuruluşu
bulunuyor. Ciddiyetiyle dünyaca tanınan Statista (The
Statistics Portal – İstatistikler Sitesi) sitesinden Niall
McCarthy, bu bilgiden ayrıca; “Think tank kuruluşları
aynı zamanda politika enstitüleri olarak da bilinir.
Ulusaldan uluslararasına varan geniş bir çapta
öngördükleri politikalar kadar politik analiz ve
araştırmalar alanında çalışırlar. Kazanç amacı
gütmeyen bu kuruluşlar politika yapımcılar için karar
alınmasını kolaylaştırmalarıyla önemli konumdadırlar.
ABD ve Kanada’da vergiden muaftırlar.” diyor.

İstatistikler Sitesi, think tank kuruluşlarının
sayısını da veriyor:

ABD 1872

Çin 512

İngiltere 444

Hindistan 293

Almanya 225

Fransa 197

Görüldüğü gibi ABD hem sayıca en önde hem de dünya çapında etkin kuruluşlara sahip olması bakımından da en başı çekmektedir. Dünyanın en büyük 10 think tank'inden 5'ine sahip ve tüm think tanklerin en büyüğü The Brookings Institute'un ülkesi olmasıyla yine öne çıkmaktadır.

Amerika'nın istihbari politikaya neden bu kadar önem verdiğini ve dolayısıyla da hedef ülkedeki kitle örgütlerine yoğun ilgisini Edward Snowden'ın Sistem Hatası kitabında anlattıklarından öğrenebiliriz. Snowden, Afganistan ve Irak'ta yapılan hataların hedef ülkelerde ABD'ye düşman oluşumları ortaya çıkardığını belirterek, bu durumu "Frankenstein Etkisi" olarak tanımlıyor. Ona göre Frankenstein Etkisi; Amerika'nın mücahitleri Sovyetlere karşı savaşınlar diye finans ve eğitim yönünden desteklemesi, bunun da Usame Bin Ladin'in köktencilleşmesine ve El Kaide'nin kurulmasına, üstelik bir de Saddam Hüseyin dönemi Irak ordusunun Baasçı özelliklerini kaybederek İslam Devleti'nin yükselişine yol açmakla sonuçlanması" dır.

İnternette yapılacak küçük bir Wikileaks araştırması, Amerikan güvenlik- strateji ve think tank kuruluşlarının Türkiye'deki çalışmalarını görmeye yetecektir. Belgelerde her birinin uzmanlık alanı farklı olan ama sonuçta hepsi istihbarat yapan kuruluşların şeytani maskelerle gizledikleri faaliyetleri, insanı hayretler içinde bırakıyor. Ülkelerinin resmi politikalarıyla ilişkisi, bağlantısı yokmuş gibi görünen think tank, güvenlik ve strateji ile insani yardım kuruluşlarının diplomasi ve istihbaratla iç içe oldukları gerçeği yalın bir şekilde ortaya çıkıyor.

İstihbari diplomasi unsurlarının arasında yabancı ticari kuruluşlar, çok uluslu/küresel şirketler, sosyal/ekonomik/kültürel alanda yer alan devlet destekli kuruluşlar da kendi konularında istihbari çalışmalar yürütmektedirler. Bir örnekle anlatırsak; kısa bir süre önce Stradfor isimli sözde sivil ABD strateji kurumunun Türkiye'de, şahıslar ve kurumlar içinde, açık (OSINT) ve insan (HUMINT) kaynaklı istihbarat yaptığını hatırlatalım. Bu kuruluş, FETÖ'nün ülkemizdeki örtülü propaganda organı olan Taraf gazetesiyle işbirliği halinde biyografik istihbarat yapıp, biyografilerini elde ettiği devlet adamları, siyasi parti ve ordu mensuplarıyla toplum önderleri aleyhinde algı yaratılmasına çabalamıştı. Hatırlayalım... Söz konusu istihbaratın hedefi olan kimselerin kamuoyu nazarındaki güvenilirliklerini sarsmaya, buna karşılık PKK'lı ve örgüte yakın (müzahir) şahısları ise yüceltmeye çalışmıştı.

Soros'un Açık Toplum Vakfı tarafından hazırlanan bir rapor ülkemizin kanayan yarasını

deşiyor. Raporda; PKK'nın "beyaz Türkler" nazarında meşrulaşarak, orta sınıf Kürtler arasında taraftar edindiği saımalıkları inandırıcı bir kılıfa sokuluyor. Ve elbette küresel çaptaki bu alışma, Financial Times, The New York Times, American Progress, Freedom House, Carnegie Endowment Europe isimli etki ajanlarının desteği altında yürütülüyor.

Görüyoruz ki; çeşitli şekillerde devlet desteği altındaki bu kuruluşların hemen hepsi hibrit savaşın ihtiyaı olan istihbaratı yaparlar. Eldeki istihbarat, politik-diplomatik projelere dnştrlp, uygulanmaya hazır hale getirilir. Hibrit savaşın unsuru olan söz konusu kuruluşların çalışanlarının her biri "entelektüel cephanedir. Entelektüel cephanedir (the intellectual ammunition) deyimini Cato Institute Başkanı Bon Levy'e aittir. Biz deyimini kendimize uyarlayarak, istihbari diplomasinin her bir unsuru "düşünen mermi", cephanelikleriyse söz konusu kuruluşlardır diyelim.

rtl operasyonlarla hedef ülkenin etki, baskı veya denetim altına alınmasında yabancı ülkelere ait STÖ'ler birinci derecede rol oynarlar.⁷ Bu STÖ'ler arasından özellikle insani yardım kuruluşlarından söz etmek gerekiyor. Dünyanın karar vericilerinin sömürgesi uygulamalarının sempatik bulunması için bunlar insani yardım tanımı altına alınmışlardır. Yaşanmış gerçeklerden yola çıkıldığında, sempatik tanımın altındaki gelişmemiş ülkelerin

⁷ Bu konu İstihbarat ve Diplomasi Eliyle Kürt Sorunu mu kitabımızda ayrıntılı olarak inceleniyor.

içerisine düşürüldükleri iç çatışmalar görülecektir. Sudan'dan koparılma sürecinde bugün bağımsız bir devlet, o gün Sudan'ın bir bölgesi olan Darfur'da 14 bin insani yardım kuruluşu çalışanı bulunuyordu. Ne var ki, bağımsızlığıyla huzura ve refaha kavuşağına inandırılan Darfurlular açlık ve iç çatışmaların batağında hayatta kalmaya çalışıyorlar. Aynı içerikteki bir diğer BM verisinde işgal altındaki Irak'tan 6.600 insani yardım personelinin gelip-geçtiği belirtiliyor.

Irak, özellikle de Kuzey Irak Bölgesel Kürt Yönetimi ve Suriye, bu türlü batılı insani yardım kuruluşlarının adeta işgali altında. Saymakla bitmeyeceği gibi dünyanın karar vericileriyle bağlantıları üzerinde durulduğunda karma karışık ilişkiler içerisinde kaybolmak çok normaldir. Bu bakımdan birkaçından söz etmek en doğru tercih olacaktır.

K. Irak/Erbil'de merkezi bulunan Qandil isimli yardım kuruluşu, bölgesel yönetimi ülkenin geneline karşı güçlendirmeye çalışmaktadır. İsveç'e ait Swedish International Development Cooperation Agency (Sida) isimli sözde insani yardım kuruluşunun alt organıdır. Bir başkası; Humanitarian Defence Abroad (HDA) Kürtçü militanları, Sons of Liberty International (SOLI), Asuri örgütleri desteklemekte. Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB)'nin bile Mam Humanitarian Foundation adı altında kuruluşu bulunuyor. PKK ile ilişkilerinin örtülü operasyonla yürütülmesinde bu sözde insani yardım kuruluşu, Mahmur kampına ve PYD'ye sözde insani yardımlarda bulunmakta.

Çocukların eğitimi, kadınların meslek edindirilmesi, sağlıklı su temini, sağlık ve psikolojik destek gibi pek çok alanda faaliyet gösteren insani yardım kuruluşlarının sahadaki çalışmalarında ikinci ülkelerin gönderdiği askeri danışmanlarla işbirliği yapıldığı durumlar görülür. 2018 yılı rakamlarıyla Almanya'nın 150, Fransa'nın 40, ABD'nin 200 askeri danışmanının onca masraflarının bir karşılığının olması gerekiyordu. İnsani yardımın gizlemesi altındaki danışmanların gizli kapaklı işlerle uğraştıkları düşüncemizi doğruladı. Sonuçta insani yardımın ulaştığı nihai noktada, danışmanlar Peşmergeyi, Peşmerge de YPG'yi eğitti. Batı, ağır silah ve mühimmatı Peşmergeye, Peşmerge de PKK/YPG'ye verdi. Danışman-Peşmerge-PKK üçgenindeki eğitimin sonuçları 2015 tarihli hendek teröründe görüldü. Cizre'de, Sur'da, Silopi'de teröristlerin gerçekleştirdikleri sokak terörü Ayn el Arab'ın (Kobani) bir tekrarıydı. PKK'lılar, Ayn el Arab'da eğitimlerini nasıl pratiğe döktüyse aynısını sınırın bizim tarafımızda, hendek eylemlerinde ve sokak çatışmalarında gösterdiler. Üstelik kendilerine terörist demeden, "savaşçı" (fighter) haklılığı ve sempatikliği içerisinde...

Bu konuda fazla söze gerek kalmaksızın, Suriye’de etnik-dini bölücüğün tırmanmasında rolü bulunan Avusturyalı (Austrian Red Cross to Damascus) ve Danimarkalı (Danish Immigration Service DIS) isimli kuruluşlardan söz etmek yetecektir.

Her ne kadar sınırlarımız dışında faaliyette olsalar da insani yardım örtülülüğü altında Irak ve Suriye’de iç savaşı ve istikrarsızlığı beslemektedirler. Uygulamalarında bağlı oldukları ülkelerin istihbari diplomalarında kullanacakları bilgileri derlemekle meşguller. Ortaya çıkan sonuçta bölgede bitmez-tükenmez kavgaların, çatışmaların başlıca sorumlusudurlar. Bölgenin bu içinden çıkılmaz hali ise Türkiye’nin ekonomik, politik gücünü emmekte ve güvenlikle ilgili ciddi tehditleri beraberinde getirmektedir. Bu da zaten hibrit savaşın bir hedefi değil miydi?

Türkiye’nin hassasiyetlerinden söz ederken etnisite, din ve mezhep ayrıştırma girişimlerinin hibrit savaştaki yerini ele almıştık. Azınlıkların, özellikle de Rum azınlığın dini temsilciliğini, uluslararası zeminde

siyasi temsilciliğe devşiren Fener Patrikhanesi'nin üzerinde durmamız gerekiyor. Savaşan ülkelerle işbirliği halinde Lozan Anlaşması'nı geçersiz hale getirmek için etkili faaliyet yürüten bir kurum olması nedeniyle bu önemi hak ediyor!

Patrik Bartholomeos'un öncülüğünde Patrikhane, yurt içinde Pontusçu oluşumlarla, Yunanistan'ın ülkemizdeki diplomatik temsilcileri ve Yunan politikacılarıyla yakın ilişkiler içerisinde bulunuyor. Pontusçuluğu ve Ortodoks kilisesinin yok olmuş ibadethanelerini tekrar canlandırmak için bıkmadan çalışıyor. Rum vakıfları ve dernekleri Türkiye'nin hukuki denetimi altında oldukları halde Yunanistan'ın diplomatik temsilcileriyle birlikte idari ve mali bakımlardan Yunanistan'a bağlı olarak faaliyet göstermelerini sağlıyor. Yunanistan'daki Pontusçuluğun başındaysa yakından tanıdığımız Savvas Kalenderidis bulunuyor. Öcalan'a sığınacağı ülke arayan EIP mensubu bu şahıs, Selanik Pontuslular Federasyonu'nda başkanlık yapmaktadır.

Yurt dışında, yurt içinde olduğundan daha etkili bir şekilde Lozan hukukunu ortadan kaldırma girişimlerinde bulunan patrik, 2006 yılında Papa Fransiscus'un Türkiye ziyaretiyle Fener Patrikhanesi'ni Vatikan'la eşit kiliseler statüsüne taşımayı başardı.

Fener Kilisesi'nin lehine başarı olan bu gelişmeyle Patrik Bartholomeos, ekümeniklik hedefi yolunda ciddi bir ilerleme kaydetmiş oldu. Vatikan üzerinde büyük etkisi bulunan Polonya Katolik kilisesinin ABD'nin desteği altında dünyada başlayan kitle hareketleriyle SSCB'nin yıkılmasında oynadığı rolü hatırlayalım. Dünya Ortodokslarının dini lideri olma hedefine ulaşması halinde bununla yetinmeyip kilisenin tarihi geleneği altında Vatikan gibi siyasi liderliğine de mutlaka soyunacaktır. Üstelik arkasında bugünün hibrit savaşçısı Amerikan desteği varken ekümenikliğin hangi noktaya varacağı açık seçik belli oluyor.

Etnik-dini ayrımcılığın en ciddi tehdit oluşturduğu yer yurt dışındaki faaliyetleridir. Faaliyetlerin merkezinin dünyaya yön veren ülkelerde olması ve yine küresel karar vericilerin desteği altında lobicilik yapmaları tehdidin büyüklüğünü görmek için yeterlidir. Lobilerin çalışmalarını politika ve iş dünyasını elinde bulunduran sınırsız etki çevreleri yönlendirir. Bu şartlarda doğal olarak lobiciliğin

merkezi ABD’dir. Çünkü küresel etkiler ancak buradan yaratılır, para da politika da buradadır. Zenginler kulübü olarak bilinen bu çevre sahip olduğu ekonomik kudretiyle ülkesine ve dünyaya yön verir. The Brookings Institution uzmanı Darrell M. West, Amerikalı Milyarderlerin Siyasi Gücü Endeksi (US Billionaires Political Power Index) başlıklı araştırmasında bu kudretin büyüklüğünü; ABD’de 492 dolar milyarderinin bulunduğunu ve dünyada dolaşan 2 trilyon doları kontrol ettiklerini belirterek anlatıyor. Dolayısıyla hibrit savaşların gerçek sahipleri dolar milyarderi iş adamları, politikacılar, lobi şirketleri ve medyadır. Saydığımız bu unsurların tümü kudretli çevrelerin elindedir.

Lobiler konusunda Zbigniew Brzezinski “Amerika’nın başkentinde yaklaşık bin özel yabancı çıkar grubu kayıtlı durumdadır. Amerikan etnik grupları da ABD dış politikasını etkilemeye çalışmaktadırlar. Yahudi, Yunan ve Ermeni lobileri en etkili olanlardır” diyor. Yani bu lobilerin de ortak hedefinin Türkiye olduğundan kuşkumuz bulunmuyor. Ortak hedefleri, ülkemizin etnik ve dini ayırımcılarıyla lobicileri tek bir zeminde bir araya getirir. Yunanı, diaspora Ermenisi, Asuri/Süryanisi, Kürtçüsü hepsi öncelikli olarak ABD’de sonra da Avrupa’da kendilerine destek ararlar. Bireysel olarak hareket etmeleri kadar biri veya birkaçının bir araya geldikleri ortak çalışmalarda bulunurlar.

Ronald Reagan’ın hukuk danışmanı Bruce Fein’in, “politikacılar tarihi isteklere değil seçim bölgesindeki seçmenlerin isteklerine çalışıyorlar ve

onları kazanmak istiyorlar. Kongre üyeleri tarihsel açıdan konuyla ilgili hiçbir şey bilmiyor, ancak seçmen baskısı ve Ermeni lobilerinden gelen parasal katkılar söz konusu.” sözleriyle Amerika’da son derece güçlü ve zengin olduğunu belirttiği Ermeni lobisini anlatıyor.

Amerika’daki Ermeni lobisinin belkemiği olan Amerika Ermeni Birliği (Armenian Assembly of America) ve Amerika Ermeni Ulusal Komitesi (Armenian National Committee of Amerika-ANCA) ülkede ve uluslararası ortamlarda Türkiye karşıtı etkili çalışmalarda bulunmaktadır. Özellikle ANCA, PKK’lı Kürtçülerle ilişkileri nedeniyle öne çıkıyor. Karşılığında PKK da boş durmuyor... Diyarbakır’daki Surp Giragos Kilisesini tamir ettirerek yurt içinde Ermeni vatandaşlarımızın hamiliğine soyunuyor. Neyse ki Ermeni vatandaşlarımızın temsilcileri bizzat açıklamalarıyla PKK’nın bu sinsiliğinin farkında olduklarını belirtmekten kaçınmıyorlar.

ABD Ermeni lobisi parasal gücüne dayanarak medyada da etkili girişimlerde bulunuyor. Marmara Üniversitesi’nin bir araştırma platformunda Ermenilerin 21 adet günlük ve haftalık gazetelerinin, 17 adet Ermeni faaliyet raporlarının, 188 adet bültenlerinin, 25 adet radyolarının ve 10 adet televizyon yayınlarının olduğu bildiriliyor.

Dünyada Ermeni lobisinin güçlü olduğu ikinci ülke Fransa’da çatı örgütü Fransa Ermeni Dernekleri Koordinasyon Konseyi (CCAF), Paris, Marsilya, Lyon, Vienne ve Valence şehirlerinde etkilidir. Ermeni Davasını Savunma Komitesi’nin (CDCA), Soykırımı

İnkâr Yasasının çıkmasındaki önemli rolünü unutmuyoruz. Fransız derneklerinden söz edildiğinde Ermeni Genel Hayırsever Birliği'ni de hatırlamalıyız. Fransa'daki diaspora Ermenilerinin lobiciliğinin genel karakteri parasal olmayıp yerel ve ulusal politikacılarla karşılıklı dayanışma şeklindedir. Amerika'daki karşılıklarıyla sözde soykırımın tanınması için güç birliği içinde çalışırlar. Yine Marmara Üniversitesinin çalışmasından Fransız Ermeni diasporasının iki adet günlük gazetesi, beş adet aylık dergisi ve beş adet haftalık yayını olduğunu öğreniyoruz. Ancak diasporanın öncüleri istedikleri zaman, istedikleri medya organında kendilerinin yer almalarını sağlayacak etkiye sahipler. Dergilerin arasında Nouvelle d'Armenian ve başyazarı Ara Toranyan'dan söz etmemek olmaz. Adı geçen editörlüğünde aylık yayınlanan Nouvelles Armenie dergisi, Fransa içinden ve dışından derlediği kapsamlı haberler ve söyleşileriyle psikolojik etkinin en başta gelen organıdır.

Dünyanın kalanındaki Ermeni lobiciliğinin önde gelenleri Kanada’da Zoryan Enstitüsü ile Arjantin’de Hayastan Ermeni Fonu’dur. Sözünü ettiğimiz lobici Ermeni kuruluşlarının yanı sıra dünyada irili ufaklı dernek ve birlikler bulunuyor. Apostolik, Katolik ve Ortodoks Ermeni kiliselerinin lobi faaliyetlerinde ciddi yerleri bulunuyor.

Amerika ve Batı Avrupa ülkelerine dağılmış olan Osmanlı artığı Asuri, Rum ve Ermeni diasporası, PKK’nın iştahını kabartıyor. Soykırım yalanına diğerleri gibi sarılan PKK, birlikte hareket ederek dünyada “Kürt soykırımı” yalanını yerleştirmeye çaba gösteriyor. Stockholm’de yazılan bir kitap Londra’dan ses getiriyor. Desmond Fernandes isimli birinin yazdığı *“Modernlik, Modernleşme ve Kürt ve Diğerlerinin Soykırımı”* isimli kitap tam da PKK’nın istediği bir konuda. Üstelik İsveç’ten İngiltere’ye varan bir uluslararası desteğin altında. Yayıncılıkla, lobicilikle yapılan Kürt soykırımı inşası Ermeni, Asuri/Süryani dernekleriyle işbirliği içinde Brüksel’de “Avrupa Barış ve Demokrasi Meclisi” toplantısıyla kitlenin algısına sunuluyor.

MEDYA VE FARK ETTİRMEYEN KABULLENDİRME

Sayı ve yarattığı etki bakımından dünya çapındaki medya üstünlüğü sırasıyla ABD, İngiltere, Fransa ve Almanya’ya aittir. Yazılı, görsel ve sanal medyacılığın bu üstünleri dünyayı medyaları aracılığıyla bilgilendirirler. Tabii ki bu bilgilendirme kendilerince uygun olan şekillerdedir. The Independent, Newyork Times, Washington Post, The

Wall Street Post, Le Monde, Le Figaro, Frankfurter Allgemeine ve Die Welt küresel medyanın başlıcalarıdır. Sıraladığımız yazılı medyadan başka bunlardan çok daha fazlası görsel ve sanal alanda bulunuyor. Dünya, çatışmayı da, paranın durumunu da, dünyada ne olup bittiğini de buralardan öğreniyor.

İnternet uzmanı Clay Shirky diyor ki; *“Sosyal medya; bir radyoya dönüştürülmüş telefon gibidir”* bu belirleme sosyal medyanın bir telefon cihazıyla yüzbinlerce, belki de milyonlarca dinleyicisi olacak bir radyoya kolayca dönüştürülebileceğini pek güzel anlatıyor. Kısaca dünya büyük ölçüde sanal, görsel veya yazılı medyayı elinde tutanın gözüyle görür.

Ülkelerin silahlı kuvvetlerinin yapısı, küresel ölçekteki yerinin göstergesidir. Aynı bakışla medyaları da dünyadaki yerlerini göstermektedir. Nasıl ki sahip oldukları uçak gemileriyle askerlerini silahlarını dünyanın uzak noktalarına ulaştırıp güçlerini gösteriyorlarsa, medyalarıyla da diğer ülkelerin dünyayı kendi gözleriyle görmelerini sağlarlar. Bu bakımdan hibrit savaşın etkili bir unsurudurlar.

11 Eylöl dñnyayı o gñne kadar görñlmemiş ölçñde dehşete dñşñren terör eylemi olarak anılacaktır. Hafızalarda yer edinen kalıcı etki, eylemin şiddeti kadar ABD yönetiminin medyayı kullanarak yarattığı korkuyla da büyütñldñ. 11 Eylöl normal zamanlarda politikacıların sahip olamayacakları yetkileri elde etmelerinde sınırsız bir hazineye döndñ. İstihbaratçılar da bu fırsatı kaçırmadılar. Edward Snowden'ın 11 Eylöl sonrasında istihbaratçılarının fırsatçılığı hakkında dediğı gibi; "Bu esnada patronlar olağüstñ bñtçeler ve yetkiler almak amacıyla kampanya yürütñyor; kendi olanak ve yetkilerini sadece halkın değıl, bu taleplere onay veren yetkililerin de tahayyñlñnñ ötesine genişletmek için terör saldırısı tehdidini kaldıraç olarak kullanıyordu."

Bu noktada medya ustalıkla kullanıldı. Amerikalılar ve dñnyanın kalanı terör korkusuyla yatırılıp, terör korkusuyla kaldırıldı. Medya korkuyu pompaladı, yetkililer insanların gözñnde korkuyu somutlaştıran objeler kullandı.

Paris'te Charlie Hebdo baskınından sonra Fransa'da havaalanlarının birçok noktasına yerleştirilen terör saldırısı tehdidinin en üst seviyede olduğunu gösteren levhalarla korku elle tutulur hale getirildi.

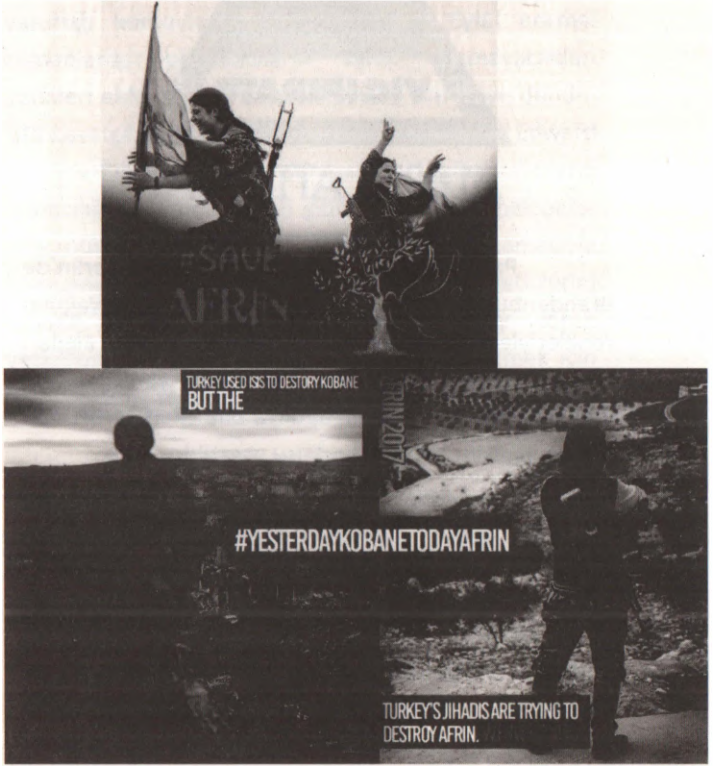
ALERTE ATTENTAT

Paris'in simgesi olan Eyfel Kulesi, Berlin'de Brandenburg Kapısı geceleri Fransız bayrağının renkleriyle aydınlatıldı. Batı kamuoylarının tüm algıları Charlie Hebdo üzerinden İslamofobi yaratılmasına yönlendirildi. Sıradan bir Batılıya bile cihat terörünün her an kapısını çalacağı korkusu yaşatıldı.

Medya algı operatörlerinin hizmetindedir. Elleri kaleşli, yüzleri maskeli teröristlerin fotoğrafları yerine polisin gaz atışının fotoğrafını yayınlar. Yasal gücü yasadışı, yasadışı terör örgütünüyse yasal gösterir. Yapılan sadece kamuoylarına “*fark ettirmeden kabullendirme*” (manufacturing public perception) operasyonudur. Bu toplum mühendisliğinin bir türüdür. Toplum mühendisliği algıyı önce toplumların zihinlerinde inşaaya başlar. İstenilen şekil verilmiş gerçekler büyük psikolojik operasyonlarla zihinlere yerleştirilir. Psikolojik operasyonların vazgeçilmez unsuru medyadır.

PYD/YPG'nin TSK'nın Zeytin Dalı Harekâtı'nı işgalmiş gibi dünyaya gösterme gayretine giren

teröristlerin kullandıkları görsel propaganda malzemelerinin uzmanların elinden çıkmış olduğunu düşünmekten insan kendini alamıyor.

“Afrin’i Kurtar” Fotoğraflardaki slogan ve hashtag’ler;

“Türkiye ISIS’ı Kobane’yi yok etmede kullandı. Ancak Kürtler ISIS’ı yendi. #DÜNKOBANEBUGÜNAFRİN Kobane 2014 Afrin 2017 Türkiye’nin cihatçıları Afrin’i yok etmeye çalışıyor. Size ihtiyacımız var”

Slogan ve hashtag'ler;

"Dün Kobane'yi birlikte kurtardık bugün Afrin'i kurtarıyoruz. Dün Kobane bugün Afrin"

"Türkiye Afrin'den elini çek"

24 Şubat 2018 tarihli New York Times'da çıkan haberin başlığı ve fotoğrafı; *"Kürtlerin kontrolündeki Kuzey Suriye'de kadınlar özgür ve silahlı "* (Women Are Free, and Armed, in Kurdish-Controlled Northern Syria)

Ülke veya küresel ölçekte sorunlar politik karar vericiler tarafından devletin sahip olduğu gücün doğrudan harekete geçirilmesiyle çözümlenir. Ancak adil olmasa dahi çözümün öyle kabul ettirilmesinde, gücün devamının sağlanmasında daima kamuoylarının desteğine ihtiyaç vardır. Bu destek ise ister dürüst bir şekilde bilgilendirmek olsun, ister aldatmaca olsun büyük ölçüde psikolojik harekâtla (operasyon) olur. Bunun da yolu medyadan geçer.

Söz konusu psikolojik operasyon olunca ipler derhal istihbarat teşkilatlarının eline geçer ve istihbaratçı ile medya mensubu ortaya çıkar. İkisi arasındaki ilişkinin kaynağı farklılıklar gösterir. British Journalism Review dergisinin web sayfasında istihbarat teşkilatıyla medya arasındaki bağlantı şekilleri şöyle sıralanmaktadır:

1. Bir istihbarat teşkilatına bilerek ve isteyerek hizmet eden medya mensubu
2. Medya mensubu kimliğine bürünmüş profesyonel istihbaratçı

3. Bilmeden ve istemeden istihbarat teşkilatına hizmet eden medya mensubu

Gazeteci-istihbaratçı ilişkisini Frankfurter Allgemeine Zeitung'un eski editörü Udo Ulfkotte, Satılmış Gazeteciler ismini verdiği kitabında açık seçik anlatıyor. Russian Today (RT) televizyonu ile görüntülü yaptığı görüşmede⁸, CIA ve BND'nin baskılarıyla Libya ve cihatçılar aleyhinde yazılar yazmaya zorlandığını anlatıyor. YeniŞafak gazetesinin benzeri bilgileri anlattığı yazıda; "BND, bana Frankfurt'a Frankfurter Allgemeine'a Kaddafi ve Libya üzerine bir haber yazdırmak için geldi. Kaddafi'nin Rabtha'da kimyasal gaz üretimi için fabrika kurmasına yönelik bir haberdi. Bu haber Frankfurter Allgemeine'da çıktıktan sonra tüm dünyanın televizyon ve gazetelerinde de yer aldı. Ama gerçekte benim hakkında hiçbir şey bilmediğim bir olaydı, gizli servis tarafından verilmişti. Büyük ihtimalle böyle bir fabrika hiç olmamıştı." bilgilerini veriyor.

Medyanın tümü için geçerli değil ama sahibinin sesi durumundaki medyayı eleştiren Mark Twain'in "Gazete okumazsan bilgisizsin, okursan yanlış bilgilendirilmişsin demektir." sözünü anmadan geçmek olmaz.

Terör örgütlerinin hedefledikleri vasatlara ulaşmalarının en yaygın yolu medyadır. İstihbarat teşkilatları hibrit savaşta kullandıkları terör örgütlerinin basın-yayın faaliyetlerinde ya bizzat yer

⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=sGqi-k213eE>
(04.03.2018)

alirlar yada faaliyetlerine dışarıdan kontrollü bir serbestlik tanirlar. Örgütün faaliyet konuları kadar bu faaliyet için gerekli olan paranın hareketleri de serbestlik içindedir ancak kontrollü bir şekilde olmak kaydıyladır.

2011 yılında ele geçen örgütsel dokümanlarda, bizzat Murat Karayılan'ın kaleminden çıkma notta, PKK'nın 60 milyon euroluk bütçesinin 38 milyonunun basın-yayına gittiğı bilgisi yer almaktadır. Medyanın önemini kavrayan PKK'lılar, yürüttükleri kirli mücadelelerine meşruiyet kazandırmak için uyuşturucu ve haraç parasının en az yarısını basın-yayına harcıyor. Çünkü biliyor ki dünyanın politik karar vericileri sesi en uzağı ulaşan tarafı daima yanlarında tutarlar. Yoksa terörle mücadele eden Türkiye'nin hukuki dayanaklarını değıl. Hem ayrıca meşruiyete taraf değıştirilmesi ve terörün haklı olan tarafına transfer edilmesi ancak bu yolla olmaktadır. Medya isterse teröristin kanlı yüzünü kamuoyuna göstermez. *"Kürtler medyayı değıl medya Kürtleri takip etmeli"* sözü bunun açık anlatımıdır. İstediği zaman terörü İstanbul'da Cihangir'de romantik bir halk mücadelesi, istemediği zaman da Diyarbakır Bağlar'da PKK belasından kaçmış ve evini, köyünü terk etmiş insan yığınlarının dramı olarak gösterir. Yarım asırlık terörle mücadelede savaşan ülkelerin yarattıkları gerçek: Barzani yönetimi altındaki Erbil ile Talabani'nin Dohuk şehrinin Kürtçülüğün siyasi ve diplomatik merkezi, Ankara'nın istihbari diplomasinin sunumunun, İstanbul'un sivil toplum maskeli istihbaratın ve yan kuruluşlarının, Diyarbakır'ın ise etnik terörün politika merkezi olmasıdır.

Medyaya harcanan terörist parasına dönelim... Bu 38 milyon euronun tamamına yakını Avrupa'nın önde gelen devletlerinde dolaşır. Burada duralım ve paranın sıkı takip altında olduğu ve kayıt dışının yüzde dört oranında olmasını bile yüksek olarak kabul eden AB ülkelerinde, kayıt dışı terör sermayesine sağlanan serbestliğin ölçüsünü hayal etmeye çalışalım.

Savaşan ülke istihbaratıyla hedef ülkedeki terör örgütü bağlantısı konusuna bir başka taraftan bakalım: 2017'de İran'ın Kürt nüfusunun yoğun olduğu yerlerinde başgösteren ayaklanma hareketlerinin dünyaya duyurulmasında, Radio Farda isimli yayın kuruluşu öne çıktı. Yayınlarında olayları halkın haklı tepkisi olarak gösterme gayreti hedefine ulaştı ve isyancıların haklı olduklarına dünya inandırıldı. Peki bu Radio Farda'nın bu kadar etkili olmasındaki etken neydi? Etken; dünyada pek çok örneği bulunan iletişim-basın-yayın kurumlarıyla Batılı istihbarat teşkilatlarının arasındaki örtülü bağlantıdır. İkisi arasındaki işbirliği içerisinde iyi hazırlanmış bir propagandayla olayların aslı dünyadan gizlenmiş oldu. İran'da molla rejimine karşı kışkırtılan Kürtçülük hareketi dünyaya halkın haklı bir çıkışı olarak sunuldu. Bu bağlantının gelenekselleşmiş halini II. Dünya Savaşından kalma, dün komünizm karşıtı, bugünse hibrit savaşın sesi olarak yayın yapan Radio Free Europe/Radio Liberty'de (RFE/RL) görüyoruz.

MEDYA ve PSİKOLOJİK OPERASYON (HAREKÂT)

Türkiye, hibrit savaşa hazırlık olarak milenyumun başlangıcıyla birlikte AB ve NATO içerisinde yeni bir şekil verilme sürecine alındı. Savaş kapsamında PKK, Kürtçülük, Pontus, Ermeni, Kıbrıs, Doğu Akdeniz, Ruhban Okulu ve ekümeniklik konularında ülkemizin o zamana kadar muhatap olduğu politikalar değiştirildi. Aşamalarla ilerleyen süreçle önce toplumun büyük bölümünün kabul edeceği bir çerçeve oluşturuldu. Sonra sıra çerçevenin içini doldurmaya geldi. O günün koşullarında yasal olmayan hükümlerin yasal hale getirilmeleri gerekiyordu ve bunun için yeni düzenlemeler yapıldı. Demokratik kurumlar dirençsiz kılındı ve nihayet asıl hedef olan bölünmüşlük ve küresel çıkarlara hizmet eden bir güç yaratıldı. Düzenlemelerin varacağı noktayı eski bir cumhuriyet savcısı olan Çetin Yetkin'in değerlendirmesi gösteriyordu.

Aynı zamanda kanlı 1 Mayıs 1977 olaylarının da savcısı olan Çetin Yetkin; “Bir eylemin bir grup tarafından suç olarak görüldüğü, diğer bir grup tarafından ise görülmediği ülkede ortak değer yargıları ortadan kalkmış, sağlıklı bir toplum haline dönüşmüş demektir. Karışıklık öyle bir hal alır ki; bir taraf bir eylemden cezalandırılan birine lanetler yağdırılırken, diğer taraf o kişiyi kahraman olarak kabul eder. Bu durumda yargının caydırıcılığının ortadan kalkması söz konusudur.

Hukuk kurallarına bireylerin kendiliklerinden uygun davranmaları anlamına gelen “cebrin istisnâ olması” temel kuralına aykırı davranışlara izin verilemez. Aykırı davranışlar istisna oluştururlar ve devletin gücü kullanılarak bu hukuk kuralı hakim kılınır. Eğer bir ülkede bazı suçların sayısı istisnâ olma sınırını aşmaya başlarsa, o ülkenin toplumsal düzeni ve hukuk sistemi sarsıntıya uğruyor demektir.”

Medya hibrit savaşın en etkili silahlarından biridir. Kaleşli teröristin eli kalem tutanıdır. Yarattığı romantik terörizmle, dünyanın 17 ülkesinden işsiz kalmış Afganistan veya Irak eskisi veya aile içi şiddetin ürünü olan içinde yaşadıkları toplumda boşa düşmüşleri Suriye’ye toplayıp, YPG’nin yanında Zeytin Dalı Operasyonunun karşısına dikti. Sözde bağımsız (free lance), iliştirilmiş (embedded journalist) ve kadro dışı (fahri yazar-nonresident fellow) gazeteciler ile

street-journalistler,⁹ haber ajansları ve PKK'nın sanal teröristleri, Facebook'ta suratlarından sağlık fışkıran, gözlerinden mutluluk akan fotoğraflar paylaşıyorlar. Batı ülkelerinde kendilerine benzeyenlerden geride kalanları mücadeleye (!) çağırıyorlar.

Hibrit savaşın medya mensupları ister Suriye'de, ister Türkiye'nin güneydoğusunda olsun can güvenlikleriyle ilgi en ufak bir endişe taşımazlar, çünkü hem teröristlerin hem de savaşan ülkelerin tam koruması altındadırlar. Hollanda'dan kalkıp Diyarbakır/İdil'e gelen NOS televizyon kanalının, Türk devletinin polisinin bile giremediğ sokaklarda PKK'lı teröristlerle söyleşi yapacak kadar pervasız davranması sadece bir örnektir.

Televizyonun yaptığı programı sunuşta kullandığı PKK'lının ifadesi; “devletten korkmuyorum. İç savaş çoktan başladı.” Evinde oturduğu yerde bu programı izleyen bir Hollandalıya, Türkiye'nin terörle mücadele ettiği haberlerinin yalan olduğunu, onun yerine Kürtlerin demokratik hakları için devletle iç

⁹ Sıradan bir kimsenin tanık olduğu bir olayı cep telefonuyla dokümente edip anında sosyal medya üzerinden paylaşması suretiyle yapılan haberciliğe verilen ad.

savaşta olduklarını düşünmekten başka seçenek bırakılmamış olmuyor mu?

İngiltere, Almanya ve diğer irili ufaklı batı devletlerinin dışişleri bakanlıkları web sayfalarındaki duyurularda “Türkiye seyahati tehlikeli”ydi. Kötü Türkiye algısının iki farklı tarafının birinde bu duyurular yer alırken, diğer tarafında iç savaş çağrıştıran hatta bazılarında iç savaş olduğunu açık söyleyen haberciler bulunuyordu. İngiliz Vice News kanalının muhabirleri Eylül 2015’te hendek terörünün yıkım günlerinde, yerli halkın bile sokağa çıkmaya korktuğu Cizre’de, Nusaybin’de serbestçe gezip, söyleşiler yaptılar. Her İngilizin evine giren bu haberlerde terör eylemleri görmezlikten gelinip, kolluğun yaptığı karşı mücadele iç savaştan sahneler olarak sunuldu. Devlet politikasının medya desteğiyle yürütüldüğü bu psikolojik operasyonun örnekleri çok fazlaydı.

Vice News: *“Türkiye’de iç savaş çıkacak: Kürt direnişinin merkezi Cizre’ye hoş geldiniz” (There Will Be a Civil War in Turkey: Welcome to Cizre, the Center of Kurdish Resistance)* Haberin içeriği teröristlere sempati yaratan “Kürt direnişi” teması üzerine kuruluydu.

Financial Times: *“Türkiye’nin güneydoğusunda çatışmalar artarken genç Kürtler silaha sarılıyor.” (Young Kurds take up arms as clashes increase in south-east Turkey)*

BBC Türkçe haberlerde, fotoğraflarla: *“Cizre’de sokağa çıkma yasağı altında yaşam”*

Al Monitor: “Adı Cizre görünümü Kobani”

Bu türlü bir haber ve yorumun ağır baskısı altındaki herhangi bir batılı şahıs, PKK terörünün Londra’da, Madrid’de ve Paris’te yaşadıkları terör saldırısıyla aynı olan kanlı yüzünü görmeyecektir. Aksine kendi ülkesindeki terör, bizim ülkemizdeki ise bir halkın haklı savaşı olduğuna inanacaktır. Kendi teröristini lanetlerken, bizimkine sempati duymayıp da ne yapacaktı?

The New York Times 1 Ocak 2016 Başlık Batının gizli gündemini açıkça ortaya koyuyor: “Türkiye’nin kendi Kürtleriyle kavgası savaşa evriliyor.”

“Çağdaş demokratik uygarlıkta devlet yıkılarak veya parçalanarak değil, yavaş yavaş hurdalık bir malzeme konumuna getirildikten sonra tarihin çöp sepetine atılmaktadır” baş terörist Öcalan’ın 10 Ocak 2002

tarihili Özgür Politika'daki sözleri tam da bunun için söylenmiş gibiydi.

Der Spiegel'in "*Teröre karşı tek başına*" başlığı da yazı bölümünde kullanılan fotoğraf da PKK/YPG'ye sempati ve destek arzusu yaratıyor.

Ülkemiz terörün dünyayı sardığı ilk günlerden bu yana küreselleştirilen terör örgütlerinin eylem hedefi olageldi. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün (FKÖ) Mısır Ankara Büyükelçiliği'ni basması, Ürdün'ün üçüncü katibi suikastı, MKE Elmadağ Tesislerinin sabote edilmesi aklımıza gelen ilk örneklerdir. Terör örgütleri ne zaman ki batılı istihbarat teşkilatlarının sevk ve idaresi altına girdi, ondan sonra Türkiye çok daha karmaşık bağlantıların bulunduğu eylemlere

sahne oldu. 28 Haziran 2016 tarihinde İstanbul Atatürk Havalimanı baskınının planlayıcısı olan Ahmet Çatayev'in biyografisi, batılı istihbarat servisi/servisleriyle bağlantısı hakkında yeterli bilgi veriyor. Rusya vatandaşı olan adı geçen, Kafkas Emirliği üyesi olduğu halde Avusturya'ya sığınmacı olarak kabul edilmiş. Biz şunu biliyoruz ki dünyanın çatışmalı bölgelerinden batıya sığınanların durumları daha ilk anda birer portansiyel militan veya terörist olup olmadığını incelemekle başlanır. İlgili istihbarat teşkilatları arasında sığınmacıyla ilgili bilgi alış-verişi yapılır. Hiçbir ayrıntının atlanmamasına özen gösterilir. Bu kadar sıkı bir incelemeden geçen bir sığınmacının, bulunduğu yerden kalkıp İstanbul'a gelip, terör eylemleri listesinin en üstünde yer alacak bir eylem yaptığında, istihbarat teşkilatlarını eylemin dışında görmenin olanağı yoktur. Sözün özü, batıya sığınan bir kimse, hele bir de örgütsel geçmişi varsa, istihbarat teşkilatlarının avuçlarına alacakları potansiyel birer ajandır.

Terör ile savaşan ülke veya ülkelerin istihbarat teşkilatlarının arasındaki bağlantı bu kadar açıkken Türkiye, ısrarlı bir planlamayla dünya kamuoyunun önünde terörü besleyen ülke olmakla resmediliyor. Fotoğrafla ve birkaç kelimeyle desteklenen algıyla terör örgütünün masum olduğuna inanılması için yeterli. Yaratılan çift taraflı algının kötü yüzünde Türkiye IŞİD'e destek vermekle suçlanıyor, iyi ve sempatik yüzünde teröristler gösteriliyor. Ortada dönen oyun adeta Ernest Hemingway'in Çanlar Kimin İçin Çalışıyor romanının kötü bir kopyasından alınma

gibi. YPG'li teröristler, romandaki iyi insanlar olan cumhuriyetçiler gibi resmediliyor.

II. Dünya Savaşı'ndaki Amerikan ve İngiliz propaganda posterlerini de taklit ediyorlar. Biliyorlar ki görsel imgeler zihinlere yerleşmede en etkili yoldur. Batılı kamuoylarının alışık oldukları imgelerin, kendilerinininkiyle özdeşleşeceğinin bilinciyle hareket ediyorlar.

WE WANT YOU!

BRITONS

JOIN YOUR COUNTRY'S ARMY!
GOD SAVE THE KING

Reproduced by permission of LONDON OPENING

Savaşan ülkenin medyasının hiç bitmeyen malzemelerinden biri de IŞİD'dir. Cihat terörünün bu son ürünü olan örgütün yaratıldığı günden itibaren bir CIA operasyonu olduğundan kuşku yok. Batı, kendi kamuoylarında yarattığı korkunç IŞİD tehdidi algısıyla yürüttüğü kirli hibrit savaşı meşruymuş gibi gösteriyor. Bir başka ifadeyle, önce korkuyu yaratıyor, sonra da korkunun kaynağının Türkiye ve buna karşı koyacak tek gücün ise PKK/YPG olduğu algısını yerleştiriyor. Sonuçta, kamuoylarının insani korkularını uyandırarak IŞİD'i zehirli örümcek, PKK/YPG'yi ise örümcekle ölümüne savaşan modern/laik Kürtler olarak kabul ettiriyor. Yaratılmış algıya karşı koyan bir güç olmadığından, terörist bir örgütün, diğer bir terörist örgütle mücadele halinde olduğu gerçeği de görünmez oluyor.

kurdish women vs isis

Israrlı ve planlı “Kürdistan” ve “Kürtçülük” eskilere dayanan geçmişi nedeniyle batının zaten bilgisi dahilindeydi. “Kürdistan”ın ve Kürtlerin bulunduğu bölgede yaşayanların haberlerinin olmadığı “Kürtçülük” batıda arşivleniyordu. İsteyen 1935 yılından itibaren İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin

yayınlarını¹⁰ Londra Üniversitesi'nin arşivinde bulabilirdi.

Creator	Hîzb-i Dimûkrât-i Kurdistan Partî Dêmkirafî Kurdistanî Êran Democratic Party of Iranian Kurdistan, Central Committee الحزب الديمقراطي الكردستاني الإيراني
Publisher	Hîzb-i Dimûkrât-i Kurdistan (Mahabad, Iran)
Language	Kurdish
Dates Published	Began publishing in [unknown] Ceased publishing in [unknown]
Holdings	Limited holdings 1324 through 1935 H.J. [1945 through 1946 A.D.] View all issues.
Subjects	Kurdish periodicals Kurdistan -- Periodicals Kurdistan -- Kovara کوردستان -- نەشریە نوێ کوردستان -- دورە کوردستان
Also Known As	Kurdistan

Amerika'da Hammond Incorporated Meplewood'un 1968 yılında yayınladığı Çağdaş Dünya Atlası'nda Türkiye'de sınırları belirlenmiş "Kürdistan" haritası o günün öğrencileri, bugünün devlet yöneticilerinin elinde geziyordu. Haritalarla, arşivlerle beslenen "Kürtçülük" batılının elindeki gazetelerde aşağıdaki fotoğrafla resmediliyordu.

¹⁰ https://digital.soas.ac.uk/n_kurdistan (16.05.2020)

İngiltere'nin Daily Mail gazetesinin 11 Ekim 2014 tarihli sayısındaki bu fotoğrafla yukarıdaki yanyana getirildiğinde Türkiye terörü besliyor, PKK/YPG teröre karşı koyuyor düşüncesinden başka bir düşünce olamaz. Arkadaki pankartta devletin IŞİD'lilerle eşit olduğu ifadesi bulunuyor.

Almanya'nın Der Spiegel dergisinin İngilizce web sayfasında 29 Ekim 2014 tarihinde yayınlanan haberde PKKlı teröristlerin sunuluşu şu şekilde: "İslam Devleti Terörüne karşı Kürtler yalnız savaşıyor, terörist grup PKK, batının son umudunu temsil ediyor" Bu haberde verilen iki mesaj bulunuyor: birincisi PKK'nın terör listesinde bulunmasının saçmalığı, ikincisiyse

batının can simidi olduğu! Sıcacık evinde güven içinde huzurla oturan bir batılının aklında bundan daha etkili bir görüntü yaratılabilir mi? Bir tarafta güvenilir ama dünyanın haksız yere terörist dediğı bir örgüt, diğerk taraftaysa her an kapısını çalacak acımasız gerçek terörist hem de Müslüman!

Profesyonel “image maker”ların elinden çıkma propaganda malzemelerinde, YPJ’li kadın teröristler turizm afişlerindeki mankenlerden daha çok çekicilik içinde resmediliyor.

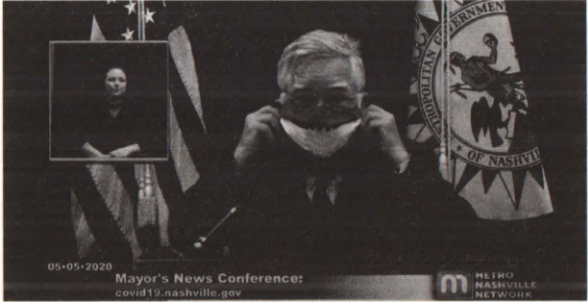

“Kürtler medyayı değil medya Kürtleri takip etmeli” sözünün isabetliliğini batı kamuoylarının PKK haberlerine olan ilgisinden ve yerel politikacıların burunlarını sokma heveslerinden anlıyoruz. Bu konu özellikle yerel politikacıya insan hakları ve demokrasi nutku atma fırsatı veren rantı yüksek ve getirisi garantili bir sektördür. Marsilya’da veya Lyon’da Ermeni asıllı Fransızların hoşuna gitmeyen sözler söyleyen bir Avrupa Komisyonu (AK) temsilcisi adayının veya belediye meclis adayının politik kariyerini devam ettirmede hiçbir şansı olamaz. Eğer yerelden yola çıkarak daha yüksek hedefleri olan bir politikacıysa inanmadığı şeyleri söylemesinde bir

sakınca görmez. Sadece Ermeni değil, Kürtçünün çok olduğu yerlerde de etnik bölücüyle yerel politikacı işbirliği kaçınılmazdır. Amerika’da ve dünyanın her yerinde durum aynıdır.

ABD’de de Nashville kasabası dinamik Kürtçü nüfusun yoğunlaştığı bir yer olarak bilinir. Şimdi böyle bir etkileşim içinde yerel politikacılarının PKK’ya şirin görünmeye çalışmaktan başka bir seçeneği olur mu? Olmadığı Nashville Belediye Başkanı John Cooper’ın 05 Mayıs 2020 günü basın toplantısına PKK renkli maskeyle televizyonun karşısına geçtiğinde gördük.

11

Terör örgütü ve yerel politikacı arasındaki bu ilişkinin temeli örgütsel faaliyete sağlanan serbestlik karşılığında politik hedeflerin garantisi ve paradır. Birisi politika üretir, diğeri bu politikayı tanıtır, bir diğeri bunu uygulanır hale getirir. Yerel politika bir çok noktadan çıkarak birleşir ve ülkelerin parlamentolarında Türkiye karşıtı politikalara dönüşür.

¹¹ <https://www.youtube.com/watch?v=PgqtJYvTJAc>
(06.05.2020)

Çok uluslu Avrupa Komisyonu'nda (AK) sadece Türkiye aleyhindeki çıkışlarıyla tanınan politikacıların sayısı kıta ve ülke çapında tanınan politikacılarınkinden fazladır. Avrupalı Yeşiller ve Sosyalist politikacıların dünya gelir dağılımının dengesizliğinin, küresel iklim değişikliğinin birinci dereceden sorumluları ABD ve Çin aleyhine söz sarfettiklerine rastlanılmaz. Ama konu Türkiye ve PKK olunca sağcı veya solcu fark etmeksizin parti programları ne olursa olsun tüm vahşi yeteneklerini ortaya sererler.

Siber İstihbarat

Doymayan egemenlik hırsı yerelden bölgele, bölgeselden küresele tırmanınca kara, deniz ve hava savaşları da yetersiz kaldı. Askeri amaçlar açısından el değmemiş ve sonsuz bir alan olan uzay, savaş stratejilerine ve teknolojisine girdi. Uzayı askeri amaçlarla kullanma girişimleri 20.yüzyılda ortaya çıkan dördüncü alan oldu ve zaten var olan siber savaşı kızıştırdı.

Amerika'nın Sesi haber sayfasında yer alan bir haberde ABD'nin Başkan Yardımcısı Mike Pence, bir zamanlar huzurlu ve rakipsiz olan uzayın artık kalabalık, dost olmayan ve rekabete açık" hale geldiğini söyledi. Bizzat başkan yardımcısının ağzından söylenenler, uzayda ciddi bir çekişme yaşandığı ve Rusya ve Çin'in rakip olarak ortaya çıkmalarıyla, ABD'nin duyduğu üstünlüğü elinde tutma endişesinin ifadesi olarak yorumlanabilir. Çin'in Ay'ın karanlık yüzüne uzay aracı indirmeyi başarması ve uzay

boşluğunda 3D yazıcı testini başarıyla yapması bu endişelerin geçerli olduğunun kanıtıdır. Gelecekteki birkaç on yıl içinde olacakları tahmin etmek hiç güç değil. Zira Donald Trump, Haziran 2018 ayında “uzay gücü” kurulmasına duydukları ihtiyacı resmen dile getirdi. Başkan yardımcısı Mike Pence ise, çok daha kesin konuşarak 2020 yılı içerisinde atmosfer dışında askeri stratejiler hazırlayıp, uygulayacak bir askeri güç oluşturacaklarını açıkladı.

“Uzay gücü” ve üstünlük yarışı bugün için ABD, Rusya ve Çin arasında gerçekleşmektedir. Zaman zaman kamuoylarının bilgisine açılan karşılıklı suçlamalarda, uzayda kimliği tespit edilemeyen araçların varlığından söz edilmektedir. Bu durum rekabetin hızlı bir şekilde yaşandığını ve uzay yarışına bağlı olarak rakip ülkeler arasında kıran kırana bir siber savaşın yaşandığını gösteriyor.

Uzay rekabetiyle başabaş giden siber savaşa da sınır koymak imkansızdır. Diğer bir açıdan bakıldığında, dünyanın en gelişmiş ülkeleri olsalar dahi bir siber savaşta, savaşan ülkeler her zaman üstün

taraf olamayabilirler. Siber savaşın gücü sadece devletlerin elinde bulunmaz, örgütler ve hatta bireyler dahi birer siber savaşçı olabilirler. Sanal iletişim ve siber saldırı/istihbaratı, dünyanın çok uzak bir noktasından hedef ülkeyi bulabilir. Fiziki hiçbir sınır belirlenemez.

Hasım istihbarat teşkilatlarının entelijans hedeflerine karşı koymada başvurduğumuz klasik engellemelere ek olarak siber karşı koymayla korunmaya çalışmanın yetersiz kaldığı durumlar az değildir. Tehdidin kaynağını da, çeşidini de saymak nerdeyse olanaksız. Basit bir hackerın her hangi bir şehrimizin elektrik dağıtım şebekesinin otomasyon sistemini çökertmesi sonucunda olacakları bir düşünün. Sanal ortamdaki sistemlerle disiplin içerisinde yürüyen kamu düzeninde önüne geçilmesi zor olan kargaşa ve kaos yaratacaktır. Bireysel açıdan bakıldığında ikinci şahısların bile bilgisinin olmasını istemediğimiz sırlarımızın sanal dünyada herkesin gözünün önüne dökülmesinin nelere yol açacağını aklımıza getirmek dahi istemeyiz. Ben siber saldırının hedefi değilim demenin gerçekte hiçbir ilgisi yoktur. Canlı olarak siber saldırı haritası yayınlayan ParSecure Map internet sayfasına göz atıldığında bunun anlamının ne olduğu anlaşılacaktır. Ve görülecektir ki siber saldırı altındaki ülkeler sıralamasının en üstünde elbette Türkiye bulunuyor!¹²

¹² <https://www.parsecuremap.com/#5/36.333/28.521>
(15.05.2020)

Siber dünyadaki olup bitenlerin bir de olağanüstü teknolojik donanımlarıyla, kurumsal bir arşive sahip, küresel ölçekte örgütlü bir istihbarat teşkilatı tarafından yapıldığını bir an düşünelim. Devletlerin milli güvenliğine ait gizli bilgilere ulaşmasının önünde duracak bir engel bulunabilir mi? Edward Snowden, ABD’nin ulusal istihbarat kurumu NSA’nın bu yeteneğini anlatırken; sıradan bir kimsenin Google’da yapacağı basit bir sorgulamanın hedef kelimeleri içermesi nedeniyle bilgisayarların otomatik şüpheli şahıs takibine düşeceğini anlatıyor. Devamında, karmaşık görüldüğü için uzunca bir süre alacağını düşündüğümüz tüm bu işlemlerin sadece 686 milisaniyeden daha kısa bir sürede gerçekleştiğini söyleyerek, “üstelik ruhunuz bile duymadan. Artık tüm dijital hayatınız onlara aittir.” diyor.

İnternet kullanıcı hesaplarından biyografik bilgi sızdıranlar arasında Yahoo’yu da saymak gerekir. Açık kaynaklarda, Yahoo’nun 2013’deki gelirinin yüzde 75’inin sızdırma yoluyla elde ettiği bilgileri çeşitli müşterilere (kullanılır hale getirilen istihbaratın iletildiği istek sahibi) verilmesinden sağladığı, NSA’nın mahkemeler kanalıyla yaptığı para cezası baskısına dayanamayıp Amerika dışındaki internet kullanıcılarına ait bilgileri adı geçen istihbarat teşkilatına vermeye razı olduğu anlatılıyor.

Julian Assange, Ekvator’un Londra Büyükelçiliği’nde sığınmacı olarak bulunduğu günlerde BBC ve Skynews ile söyleşi yaptı. Söyleşide açıkladıkları sanal dünyanın istihbarata ne kadar açık olduğunu görmek için fazlasıyla yeterliydi. Google’un

istihbarat konusundaki durumunu anlatıyor: "Google yasa dışı bir şekilde değil, yasal olarak insanların mümkün olduğunca kişisel bilgilerini topluyor, bunları depoluyor, tasnif ediyor ve davranışlar üzerine kredi profilleri oluşturuyor. Sonra da bunları reklam verenlere ve başkalarına satıyor. Aynı prosedür uluslararası istihbarat örgütleri ile de yapıyor"

Hedef ülke olmamız nedeniyle savaşılan ülkenin isteklerine boyun eğmemizi sağlayacak operasyonel bir istihbarat çalışmasının sadece bir şahıs ölçeğinde nasıl gerçekleşeceği üzerinde basit bir beyin fırtınası yapalım: İlk adımda hasım istihbarat üzerinde çalışacağı, diyelim ki üst düzey ekonomist bürokrat olsun- hedef şahsı açık kaynaklardan, arşiv bilgilerinden ve güncel (cari) istihbarattan belirleyecektir (mimleme). Parasal durumu, ailesinin, eşinin, çocuklarının durumları, dini inancı, ülkesine duyduğu bağlılığı, siyasi ve varsa ideolojik görüşü, rejime muhalif olup olmadığı, egosu, hırsları, hassas ve zayıf tarafları, onu neyin tahrik ederek harekete geçireceği (motif) gibi aklımıza ilk gelen konularda bilgi derleyecektir. Bu aşamada istihbarat tekniklerinden çoğunlukla HUMINT, OSINT ve SOCMINT'ten yararlanılacaktır. Biyografisini güncel hale getirdikten sonra sıra dijital hayatıyla ve iletişimiyle ilgili bilgilere gelecektir. Telefon numaraları, email, twitter, Facebook vb hesaplarını ele geçirecektir. Sonrasında istihbarat mekanizması uyum içerisinde işlemeye başlayacaktır. Kişisel sırlarla dopdolu bilgilerin hangi şekilde kullanılacağı aşamasında şahsın bilgisinin dışında gizli bilgilerinin ele geçirilmesi, şantaj, baskı veya ikna yoluyla

işbirliğine davet edilmesi şeklindeki çalışmalara geçilecektir. Bu istihbarat operasyonunun bir de askeri ve sivil üzerinden kurumsal olarak yapıldığını düşündüğümüzde hiçbir sırrımızın bize ait olmamasının yol açacağı tehlike ve tehditlerin büyüklüğünü kestirmek mümkün olmayacaktır.

2016 yılında BBC, Associated Press'e (AP) atfen verdiği haberde, 50 milyona yakın Türk vatandaşının bilgilerinin hackerlar tarafından çalındığını duyurdu. AP, "bugüne kadarki en büyük kamuya ait bilgi sızıntısı" dediği hacklemenin doğruluğunu, yaptıkları 10 TC kimlik sorgulamasından 8'nin doğru çıktığını belirterek açıkladı. 2019 yılında da benzeri bir hacklemede 50 ülkeden milyonlarca hastanın bilgilerinin çalındığı tespit edildi. Aralarında bizim vatandaşlarımıza ait bilgilerin de bulunduğu sanal bu hırsızlığın ve diğerlerinin neden yapıldığı sorusu üzerinden yürüdüğümüzde, bunca bilginin kimin ne işine yaracağını göz önüne almamız gerekir. Bu durumda kazanç sağlayacakların listesi ekonomi alanından, istihbarat teşkilatlarına kadar sıralanıp uzayıp gidecektir.

Farklı bir çalışmayla yapılacak HUMINT operasyonunundan daha söz edelim. Ama önce hedefin ülkemizin olduğu bu siber sızma yoluyla yapılan istihbaratın ne anlama geldiğini temel bilgilerden somuta giden bir düzlemde ele alalım... Hangi teknikle yapılmış olursa olsun tüm istihbari operasyonlar insan kaynağıyla (HUMINT) beslenmemiş, güçlendirilmemişse eksik kalmıştır. İçinde bulunduğumuz yüzyılın, irademizle yada

irademiz dışında bizi içerisine aldığı bir siber istihbarat olgusuyla karşı karşıyayız. Bir anlamda siber istihbarata mahkumuz. Dünyanın önde gelen istihbarat teşkilatlarında bu nedenle siber istihbarat uzmanları yetiştirilmektedir. Oluşturulan teşkilat yapısında siber istihbarat ve siber istihbarata karşı koyma birimleri hazırlanmaktadır.

Siber istihbarat insan esaslı istihbarata yenilik getirmiştir. Bu yenilikle insan unsurundan istihbaratta yararlanmaya “online humint” adı verilmektedir. Seçilen bir hedefin yerleştirileceği operasyona uygunluğuna sanal alandaki faaliyetlerinin incelenmesiyle karar verilir. Uygun olan bir online humint elemanı, operasyonlarda bilerek veya bir operasyonun içerisine yerleştirildiğinin farkında olmayarak siber istihbaratta kullanılır. Online humint angajeleri Amerikan NSA ve İngiliz GCHQ (The Government Communications Headquarters) tarafından yaygın bir şekilde yürütülmektedir.

Söz konusu büyük tehdit ve tehlikeler karşısında sanal dünyanın hayal bile edilmediği o günlerde Atatürk’ün strateji dehasının somutlaştığı “Hattı müdafa yoktur. Sathı müdafaa vardır. O satıh bütün vatandır” sözünün bugünün siber dünyası için de geçerli olduğu görülecektir.

Söz NSA’dan açılmışken dünyanın bu en kudretli istihbarat teşkilatının ve onu hemen arkasından izleyen sanal/siber dünyadaki güçlerinden de kısaca bahsedelim.

ABD'nin en üst istihbarat ve güvenlik kuruluğu olan Ulusal Güvenlik Ajansı-NSA (National Security Agency), sanal/siber dünyanın patronudur. Alman Der Spiegel dergisinin bildirdiğine göre; 2014 yılı verileriyle NSA, sadece Almanya'da bir ayda yarım milyardan fazla internet iletişimine sızmış.

Sayısı çok olan NSA'nın kullandığı casus yazılımlardan birisine *Biçimlendirilmiş Erişim Operasyonu* (Tailored Access Operations-TAO) adı verilmiş. Benzeri birçok casus yazılımın arasından sadece TAO'dan söz etmemizin nedeni bir çok ülkenin devlet başkanının iletişiminden bilgi sızdırma programı olmasıdır. Ülkelerinin siber istihbarata karşı en sıkı korunan – yada öyle sanılan- başkanları bile sanal dünyada korumasız kalabiliyor. Ne büyük tehdit!

Siber Bülten isimli haber sitesinin belirttiğine göre, NSA, arasında Türkiye'nin de bulunduğu dünyanın birçok ülkesindeki GSM operatörlerinin çalışanlarını dinlemiş. Sızdığı şebekelerden yaptığı dinlemeler sayesinde ABD güvenliği açısından hedef olan şebekeden hizmet alan şahısların iletişimini ele geçirmiş.

Dünyanın bir başka köşesinde siber dünyanın sayılı güçlerinden olan Çin'in de dikkate alınması gerekiyor. Bırakalım devlet ölçeğindeki yeteneğini, sıradan Çinli bir hacker bile siber güvenlik duvarlarını aşabilmektedir. Hackerların 2011-2012 yılları arasında İsrail'in hava savunma ve balistik füze sistemlerine ait bilgileri çaldıkları ortaya çıktı. Bir başka olayda İngiltere'nin kukla hesaplarla İran'da kargaşa

yaratmaya çalıştığı, Tahran rejimini gözden düşürecek *sosyal aldatma* operasyonlarının (social manipulation) bu kukla hesaplar üzerinden gerçekleştirildiği anlatılıyor. Almanya/Leipzig’de düzenlenen 34. Kaos İletişim Kongresi’nde sözü edilmesi nedeniyle ciddiye alınması gereken bir gerçekte sanal/siber operasyonların büyük masraflara yol açmaksızın kolayca gerçekleştirildiğini biraz şaşkınlık biraz da korkuyla karşılıyoruz.

Savaşan ülke hem hedef ülkedeki kaosu kışkırtır hem de hedef ülkenin iktidarına muhalif hareketleri sanal alanda izleyeceği sistemleri satar. Hedef ülke, savaşan ülkenin nazarında aynı anda hem hedef hem de müşteridir.

Sosyal medyanın teknolojisi ve dolayısıyla da denetimi Amerika’yla ortak çalışan İngiltere ve Almanya’dadır. Gerçekleştirdiği her teknolojik yeniliğin beraberinde o teknolojiye karşı koyacak sistemleri yaratır. Sanal dünyadaki kontrol yeteneğini elinden kaçırmamak için bunu yapar. Kilit de anahtar da elindedir, istediği yerde kilitler, istediği yerde açar.

Kontrolü elinde bulunduran ülkeler, sanal dünyanın sınırsızlığı içinde her istediklerini gerçekleştirme gücüne sahiptirler. Her birey ölçeğinde her etnik, dini, sosyal topluluğa erişebilme yeteneğindedirler. Türkiye, egemenlerin parmaklarının ucundaki bu gücü kullandıkları bir alandır. Nisan 2015’te Türkiye’de basın özgürlüğü kısıtlaması bulunduğu gerekçesiyle Alman DW, İngiliz BBC, Fransa France24 ve Amerika’nın Sesi (VOA)

ortaklığıyla PLUS90 (veya+90) adıyla Youtube’da bir haber kanalı kuruldu. Ondan önce Birleşik Arap Emirlikleri (BAE)’nin desteği altında Ahwalnews isimli bir internet gazetesi ortaya çıkmıştı. Ahwalnews’i takiben İngiltere’nin küresel gazetesi Independent webden Türkçe yayınlanmaya başlamıştı. Sadece kendilerinin kontrolündeki internetten gerçekleştirilen bu haber yayıncılığının gerekçesinin bir paravan olduğu yer verilen haberlerin kısa bir süre izlenmesiyle anlaşılıyor. Hibrit savaşın taktikleri doğrultusunda habercilik yapıldığını, savaşan ülke istihbarat teşkilatlarının yürüttükleri istihbari diplomasinin medya ayağı olduklarını gizleyemiyorlar. Çünkü haberler sunumuyla, içeriğiyle hedef ülke olarak Türkiye’nin köşeye sıkıştırılmaya çalışıldığı konulardan oluşuyor. Terörle mücadelenin sanki Kürt halkının ve Alevilerin demokratik taleplerini bastırma amacıyla yürütüldüğü, devlet destekli 6-7 Eylül olaylarıyla Rumların evlerini terk etmek zorunda bırakılarak Yunanistan’a göç ettirildikleri, Uludere’de (Roboski) kaçakçılık yapanların keyfi bombalamayla katledikleri haberlerine yer veriliyor.¹³

¹³ <https://www.indytrk.com/node/68451/haber/kondara%C5%9Ft%C4%B1rd%C4%B1-6-7-eyl%C3%BCl-roboski-dersim-ve-mad%C4%B1mak-i%C3%A7in-halk-ne-diyor> (17.05.2020)

Haberin kendisi kadar kullanılan yukarıdaki fotoğraf da okuyanın gözünde ve zihninde korkunç bir ülke imgesi yaratmaktadır. Olaylar, gerçeklerine hiç değinilmeden verilmesi nedeniyle okuyucuya yazıda nasıl anlatılıyorsa öyle kabulden başka seçenek bırakmıyor. Sözü edilen olaylar planlı birer devlet operasyonu olarak düşünmeye zorlanıyor. Daha da ilginç Ermeni, Süryani ve Rum soykırım yalanlarında olduğu gibi mağdur olanların, hayatlarını kaybedenlerin yakınlarının tazminat taleplerinde haklı oldukları iddiası ortaya atılıyor. Özetle hazırlanışından, kamuoylarına sunuluşuna kadar kusursuz bir psikolojik operasyon.

Ekim 2018 ayının ilk yarısındaki gazete manşetlerine göz attığımızda Türkiye'nin Suriye'deki Koalisyon güçleriyle Menbiç'ten PYD/YPG'nin çıkarılması, Doğu Akdeniz'de deniz yatağında sondaj araştırmalarının yapılması konularında batıyla restleştiğini görüyoruz. Tam bu dönemde batı medyasında çıkan aleyhimize araştırma, söyleşi ve haberlerin miktarında artış olduğu da dikkatimizi çekiyor.

Euronews’de Brüksel’de yaşayan Türklerin tutuculuğu, Ahwalnews’de Alman Politika ve Bilim Vakfı’nın araştırmasının “Kürt meselesine” politik yaklaşımın nasıl olması gerektiği ve buna benzer konularda araştırmaların, söyleşilerin fazlaca yer aldığı bir dönem yaşandı. Son zamanlarda dış basında gurbetçi vatandaşlarımızdan söz edilirken “Türkiyeli” ön tanımının yapılması da Türk vatandaşlarına etnik, dini farklılıkların vurgulandığı yeni kimlik inşa edilmeye başlandığı dikkatimizi çekiyor.

Yapılan sadece psikoloji operasyon değildir. Sınırsız serbestlik içinde hedeflenen bir çalışmayla yerine göre politik güç veya ticari getiri amacıyla insanları bilgilerinin dışında kullanır. Ellerinin altındaki sanal iletişimin en yaygın kullanımı olan Facebook, Instagram amaçları için hazine misali bir kaynaktır. Nasıl olmasın ki? Milyonlarca kullanıcısı bulunan Facebook’ta bir konuyu sadece 60 küsür kez beğenen bir kimsenin veya grubun karakter özellikleriyle, sosyal ve siyasi tercihlerinin şaşılacak derecede isabetle ortaya çıktığını söylüyor bilişim uzmanları. Beğenenler zincirinin halkası arttıkça elde edilen bilgi de artıyor. Ülkemize örneklersek, sonuç tüm ayrıntılarıyla çekilmiş bir rontgene benzeyecektir. Sonrasında bu olağanüstü bilgi hazinesi istihbaratçının da, ticari kazanç peşinde olanın da, politikacının da kullanımına sunulacaktır.

Kişiselden, devletlere kadar gizli sırların hazinesi olan sanal dünyada gezen, iletişim halinde olan insanların sayısını düşündüğümüzde bu aç-kapa-bilgi sızdırma tekniğinin sonuçlarını ancak anlayabiliriz.

SOCMINT tekniğiyle sızdırılan bilgilerin nerelerde, hangi işlerde kullanıldığının en son örneği Mart 2018’de patlayan Cambridge Analytica, rezaletidir. Burada da herkesin görebileceği şekilde ortada olan, diğer tarafı karanlık olan gizli bir çalışma bulunuyor. politik danışmanlık şirketi olan bu kuruluşun veri hırsızlığı yaptığı, ABD başkanı Trup’ın seğıim kampanyası ve Brexit referandumu için izinsiz kullandığı verilerden analizler hazırladığı ortaya çıktı. Eksiksiz bir istihbarat operasyonu olduğunu o dñnyanın mensupları söylüyorlar. Hatta onlara göre Cambridge Analytica, İngiliz-İsrail gizli servislerinin ortak bir operasyonundan başka bir şey değil.

Sosyal bilimlerin, daha çok da psikolojinin icadı olan “psikografik modelleme tekniği”nin (psychographic modeling techniques) bilişim teknolojiyle bir araya getirilmesinin sonucunda, bir kimsenin davranış psikoloji, manevi değerleri, fikri yapısı, hayata bakışı ve kısaca bir insanı insan yapan herşeyin öğrenilmesi mümkün oluyor. New York Times gazetesine söyleşi veren Cambridge Analytica’nın eski çalışanı Christopher Wylie, psikografik modelleme yoluyla yapılan çalışmanın Donald Trump’ın 2016 seğıim çalışmalarında kullanıldığını söylüyor. Söyleşide, kişisel bilgilerini izinsiz bir şekilde kullanıldığından bihaber 50 milyon Facebook gezginin profilinden elde edilen bilgilerin seğıim çalışmalarına malzeme olduğunu açıklıyor.

Ekonomik, politik, ticari vs amaçlar bir yana hibrit savaş için istihbari hedeflere yönelik olarak yapılacak bu türlü bir SOCMINT operasyonunun tehdit

boyutu büyük olacaktır. Bırakalım sanal iletişimin mail, twit vs mesajlarını, sadece sosyal medya istihbaratıyla hasım gizli servislerin edineceği bilginin, namlusu bize dönük ölümcül bir silaha dönüşmesine hiçbir önlem engel olamayacaktır. Ülkemizde yapılan anketlerden, halkın yüzde yetmişlere varan bir bölümünün bir saatten fazla sürekliliğe varan sürelerde internetten yararlandığı gerçeğinden hareket edersek daha iyi anlaşılacaktır. Bunun anlamı Facebook, Skype, Twitter ve Instagram üzerinden Türkiye'nin yüzde yetmişinin eşlerinin veya kardeşlerinin bile birbirleri hakkında bilmedikleri bilgilerinin hasımların eline geçmesi demektir.

Biliyoruz ki Skype, Facebook, Whatsapp iletişimini bulan da satan da Amerika'dır. Muhaliflere sanal iletişimi kullandırırken, iktidarlara da onları izleyeceği ek teknolojileri verir. Tıpkı ayaklanmanın başladığı ilk günlerde Şam rejiminin, gazeteci ve sanal kullanıcıları Amerikan menşeli Blue Coat programıyla sansürlediği gibi. Buna sanal alanda "tavşana kaç, taziye kovala" denir. ABD yapımı demokrasinin yıkımına uğrayan Mısır'dan bir örnek: Henüz Arap Baharı'nın bilinmediği 2008 yılında Mısır'daki gençlik temsilcilerinin bazıları New York'ta teknoloji seminerine alındılar. Küresel kurumların desteği altındaki seminerde, network ve mobil teknolojilerin kullanımı öğretildi. Bu sayede Mısır devrimini gerçekleştirenlerin ellerinde silahın bulunmasına gerek kalmadı. Meydanları dolduranlar ellerindeki cep telefonlarıyla ayaklanmayı başarıyla götürdüler. ABD'nin Mısırlı gençleri neden ülkesinde ağırlayıp, eğittiğini gören gördü. Sırada görmeyenler var!

14

YPG'nin hibrit savaşın henüz görünmeyen tarafında olduğu günlerde hazırlıkların Londra ayağında sosyal medyanın kullanımıyla ilgili eğitim çalışmaları yürütüldü. Londra/Metropolitan Üniversitesi'nde şehirli teröristler ile onların aracılığıyla kırsal teröristleri sanal iletişim kanallarını hızlı, güvenli ve etkili kullanmanın eğitiminden geçirdiler. Gruplar halinde verilen eğitim sonra Avrupa, Suriye ve Türkiye'ye ulaştırıldı. Eğitimli teröristlerin yarattıkları sanal iletişim ağı sayesinde örgütsel talimatlar mail yoluyla örgütün tüm yönetim birimlerine ulaştırıldı. Sistem, tek bir mail adresine gönderilen talimatların farklı yerlerde bulunan üst düzey teröristlere verilen ve birbirinden farklı olan şifrelerle açılması şeklinde işletildi. Böylelikle deşifre olacak bir şifre kullanım dışı bırakılacak, diğerleriyle iletişim kopmadan devam edecekti. Ne var ki istihbaratın uzmanlığı bu kurnazlığı çözmekte gecikmedi ve mailin çıktığı adresin IP'si belirlendi. Ve küçük bir araştırma sonucunda IP adresinin alındığı

¹⁴ <https://lekolin.org/kurtler-sosyal-medya-konferansinda-bulustu/> (16.05.2020)

telefonun Alman Konsolosluğu'nda çalışan bir görevliye ait olduğu ortaya ıktı.

Bizim yerel gazetecilerin Amerika'daki eğitimlerini hatırlayalım. 2015-2016 tarihleri arasındaki hendeklerde ayaklanma girişimlerinin haberleştirilmesi konusunda tanık olduğumuz bilgi kirliliğini gözden geçirelim. Karşılaştıralım; PKK'nın şehirli teröristlerinin kendi yarattıkları olayları nasıl bir maharetle evirip, çevirip devlet terörü olarak dünyaya sunmalarındaki becerileri Mısır'ın demokrasi gstericilerinininkilerden daha mı geriydi?

Kırsalda vur-kaç taktiğiyle terör yürüten örgütçü, sanal dünyada da aynı vur-kaı uyguluyor. Bu alandaki çarpışma da kırsaldaki sıcak çatışma kadar önemlidir. Twitter'da bir örgütçü ortaya yalanı atıyor, hızla TT (trend topic) haline dönüşmesini sağlıyor. *"Twitter kurşundan daha güçlüdür."* deyişindeki gibi her bir kelimesi birer kurşun etkisi yaratıyor. Aşağıdaki fotoğrafta görüldüğü gibi üzerine naylon torbadan yapılmış Arjantin milli takımının formasını giymiş çocuğun bu fotoğrafı "Messi Dohuk'ta" denilerek twittera konuldu. Dünya bir anda bu mesaja ilgi duydu. Milyonlara ulaştı. Daha sonra gerçek ortaya çıktığında fotoğrafın Kürt değil Afganistanlı bir çocuğa ait olduğu anlaşıldı. Ancak geride dzenbazlıkla da olsa zihinlere yerleştirilmiş bir Kürt sempatisi kaldı.

@barcastuff Messi in Duhok, Iraq

Ekonomide Hibrit Savaş

Savaşan ülkenin ekonomik gücünün büyüklüğü kendisinden küçük bir hedef ülke üzerinde çeşitli şekillerde etkili olur. Ülke içindeki refahın düşürülmesi, dış piyasalara mal satışının engellenmesi, uluslararası ekonomiden soyutlanma ve hatta daha ileri aşamada ambargolarla tüm ekonomik faaliyetinin durdurulmasına kadar pek çok alanda etkili olur. Ekonominin durma noktasına getirilmesinin sonucunda hedef ülkede devlet otoritesi sarsılır, kamu düzenini kaos teslim alır. Hukuk gücünün eline geçer, ahlâk çöker. Ülkenin genelini saran memnuniyetsizlik ve güvensizlik ortamı içinde hiç umulmadık bir zamanda sadece bir kişinin bile göstereceği tepki tüm toplumu sarar. Hedef ülkede ortaya çıkan kargaşa, savaşan ülkenin dolaylı yoldan vereceği destekle,

güçlü liderler bile yönetimden uzaklaştırılır. Sonuç savaşı ülkenin planladığı gibidir ve bir tek mermi atılmadan hedef ülkenin kontrolü ele geçirilmiş olur.

Turuncu Devrim ve Arap Baharı adıyla Tunus'ta, Mısır'da ve Libya'da yaşananlar hafızalarımızda henüz taze. Terör örgütleriyle, İran'ın Şii yayılcılığıyla ve nükleer tehdit olma yolundaki adımlarıyla, Filistin-İsrail sorunuyla, Körfez ve Suudi Arabistan'ın bölgesel egemenlik uygulamalarıyla ve nihayet zengin enerji yataklarıyla Orta Doğu'nun da hibrit savaşa sahne olması kaçınılmazdı.

İstihbarat teşkilatlarının stratejik istihbarat raporlarında, Beşar Esad'ın 2007 yılında Türkiye ile serbest ticaret anlaşması imzaladığı, 2012'de ticaret hacminin Türkiye lehine 5 milyar dolara ulaştığı, Kilis ile Halep arasında açılacak demiryoluyla ticaret hacminin daha da geliştirileceği, "Dört Deniz" projesiyle Akdeniz-Karadeniz-Hazar-Basra Körfezi'ni kıyı ülkeleriyle birlikte ortak ekonomiye bağlamayı planladığı, bilgileri yer alıyordu. ABD-Çin rekabetinde dengeleri Çin lehine değiştirecek bir proje olan, modern İpek yolu Kuşak-Yol Girişimi" ne (BRI-Belt Road Initiative) son derece hevesliydi. Türkiye ile yürüttüğü güvenlik politikaları da verimli bir şekilde yürüyordu. Türkiye'nin yasal takibindeki PKK'lı teröristler Muhaberat'ın eliyle Türkiye'ye teslim ediliyordu. Terör örgütünün var oluşunda bir zamanlar hayat damarı olarak beslendiği Suriye'de nefes almak bile zorlaşmıştı. Bu gidişin devamında Amerika için Suriye'nin avuç içinde tutulma olanağı tümüyle yitirilmiş olacaktı.

Gizli kalmış niyetler, planlar ABD'nin Strateji ve Uluslararası Araştırmalar Merkezi'nin (Centre for Strategic and International Studies – CSIS) 19 Nisan 2018 tarihli raporunda açığa çıktı. “ Suriye, Türkiye ve Doğu Akdeniz “ başlıklı raporun “ Stratejik Hedef 1“ bölümünde, Suriye çatışmasını çözümü ve İran ile Rusya'nın iktidar planlarını etkisizleştirilmesi, deniliyordu. (Strategic Goal 1: resolve the Syrian conflict and reduce Iranian and Russian power projection) ¹⁵

Söz konusu raporun, resmîyetle bir bağlantısı bulunmayan, sivil bir kurumun hazırladığı yaptırımı olmayan bir belge olarak değerlendirilmesi hata olur. Her ne kadar 2018 tarihli olsa da hazırlanması, verilerin bir araya getirilmesi, kaleme alınması geriye dönük uzunca bir süreyi gerektirir. İçerdiği hususlar üzerindeki tarihten daha eskiye gidiyor. Bilgilerin rastgele kaynaklardan derlenmiş olması düşünülemez çünkü güvenilirliği söz konusudur, ayrıca CSIS'in ülkesinin diplomasisiyle ters düşmemeye özen göstereceği de hesaba katılmalıdır. Dolayısıyla Amerikan dışişlerinin istihbari bilgilerinden ve hatta gizli servislerinden desteklendiğinden şüphe edilemez. Bu rapor örneğinde olduğu gibi istihbari diplomaside hedef ülkede, o ülkeyi ve kamuoyunu yakından ilgilendiren bir konuda bir televizyon programı, bir anket sonucu vs yayınlatılır. Gerçekleştirilen çalışmanın yaratacağı etki ve tepki, çeşitli tekniklerle ölçülür. Etki-tepki ölçümünün sonucuyla bir sonraki

¹⁵ <https://www.csis.org/analysis/syria-turkey-and-eastern-mediterranean> (17.06.2020)

adımın hangi şekilde atılacağı belirlenir. Hedef ülke veya kitle bu şekildeki manevralar silsilesiyle istenilen yola sokulmuş olur.

Rapor Türkiye ile ABD'yi karşı karşıya getiren sürtüşmeleri ve çekişmeleri sorunların ortaya çıkış şartları çerçevesinde değerlendirmek yerine bugün halâ dayatılan ABD çıkarlarından başka bir şeyin gözetilmediği bir yaklaşım içerisinde ele alınıyor. Çözüm önermekten çok sadece Amerikan'ın dayatmalarını kabule zorluyor. Terör örgütünden adıyla bir kez bile söz edilmezken, örgüt Kürtler olarak tanımlanıyor. Zorlamayla hukuki bir kabule götürecek kurnazlıkla terör örgütü, Kürt olarak tanımlanmak suretiyle fiili bir meşruiyete kavuşturuluyor. Türkiye, Suriye'de NATO müttefikleriyle ortak hareket etmek yerine Rusya ve İran ile birlik olmakla suçlanıyor. Doğu Akdeniz'in enerji kaynakları üzerindeki hesapları İran'a karşı bölgenin güvenliği kılıfında gizleniyor. Raporda yer verilen haritada işaretlenen kentler arasında bulunan "Rojava" (sözde Suriye Kürdistan'ı) stratejisi için önemli olan Afrin, Menbiç, Kobane ve Rakka göze çarpacak önemde konumlandırılıyor.

Hatalar

Önceki günü Dün, Dünü ise Bugün öğrenmek hatadır. Dün bugünü getirir, bugün de yarını. Dünü bilmeyen bugün, bugünü bilmeyen ise yarın olacakları öngöremez. Bu yüzden 50 yıllık terör doğru ve isabetli bir şekilde analiz edilmeden ve milenyumla birlikte hibrit savaşın bir unsuru haline geldiği görülmeden yıllarca iniş-çıkışlar yaşandı. Gün geldi terörün kaynakları dışarıda arandı. Başka bir gün bölgesel nedenlere dayandırıldı. Ama her seferinde sanki daha önce yokmuş da ilk kez keşfediliyormuş gibi onu bırak bunu al uygulamalarıyla vakit kaybedildi. Hata, Türkiye'ye 2015-2016 terör eylemlerini yaşattı. Oysa olacaklar çok önceden, 1992 yılında belliydi.

1992 Nevroz'unda Cizre ayaklanma denemesiyle başlatılan süreçte devlet, güneydoğusundan koparılmak üzere saldırı altına alındı. Barış/çözüm süreciyle devlete alternatif PKK yönetimi yaratıldı. Hukuk devleti gitti onun yerine suçun ve terörün meşru olduğu düzen geldi...

¹⁶ Kırmızı işaretlemeler bize ait.

- 600 yıllık kışkırtmaya rağmen halâ devletine olan saygısını koruyan Kürt halkının ahlâkı yeniden inşaya tabi tutuldu. Maalesef ciddi bir kısmında kaçakçılık hak halini aldı. Kamu hizmetlerinden hırsızlık yapmak meşru ve devlete meydan okuma olarak kabul edildi. Politik PKK'lıların yönettiği belediyelerinden kaçak su kullanılmazken, devletin garantörlüğü altındaki elektrikten kaçak kullanmak meşru hak olarak görülür oldu.

Terörle mücadelenin ilk yıllarında kırsala giden makarnayı, leblebi-kuru üzümü bile izleyen devlet, patlayıcı yapımında kullanılan tonlarca gübrenin (amonyum nitrat) nereye götürüldüğünden bihaber hale getirildi.

Kasten, bilerek ve planlayarak PKK tarafından bölücülüğün sembolü haline getirilen politik simaların duruşmaları devlete meydan okunan kitle gösterilerine dönüştürüldü. Bir tek davaya savunma avukatı olmak için 300 kişi başvurdu. Devlet hukuku yerine örgüt hukukunu koyma girişimlerinin önü yeterli tedbirlerle alınmadı.

- Terörün alan hakimiyeti sağladığı yerlerde, devlet hukukunun yerini PKK hukukunun alması sıradan bir değişimmiş gibi görüldü, kamuoyuna böyle gösterildi.

Terör duruşmalarını yabancı diplomatların, gazetecilerin ve uluslararası kuruluşların temsilcilerinin gözlemci olarak izlemelerine göz yumuldu. Batı ülkelerinde böylesine gösteriye dönüştürülen bir emsal dahi bulunmadığı gerçeği

emsal alınmadı, muhatapların dikkatleri çekilmedi ve mahkemeleri işgal anlamındaki bu girişimler sadece hoşgörüyü karşılandı. Mahkemelerin şeffaflığının kanıtlanacağı yanılışıyla izin verilen bu işgal, beklenenin aksine devletten yeni hukuki tavizler koparılmasına yol açtı.

Batının Nevroz gibi PKK tarafından gerçekleştirilen kitle gösterilerine diplomatlarını göndererek teröre verdiği açık destek karşısında kamuoyu, devlet cılız ve hiçbir etki yaratmayan geçiştirmeci tavır sergiledi.

- G. Afrika'da beyazların ekonomik ve politik sömürüsü altında yok olmak üzere olan siyahların kalkışması ve onun lideri Mandela ile kendi halkına bile düşman olan PKK ve Öcalan birbirine karıştırıldı. Terörle mücadeleyi sadece kolluğun görevi olarak gören resmi ve kamu anlayışı yüzünden esasında yerli bir Miloseviç olan Öcalan, Mandelalaştırılmaya kalkıldı. Yakalandığında bebek katili olan biri, içerideki ve dışarıdaki güçler tarafından Mandela'ya eş bir halk kahramanına dönüştürüldü. Dünyaya Mandela'nın Kürt türevi olarak sunuldu. Ne yazıktır ki onca siyaset bilimcisi, terör uzmanı, psikanalistisi bulunan Türkiye sus-pus oturdu. Devlet, üniversiteler ve adı ister vakıf, ister dernek olsun kamu ve kitle kuruluşları kendi küçük hedefleri içinde kaybolurken, -elimizden kayıp giden milli davayı görmediler.

Terör örgütünün gündem haline getirdiği alt-üst kimlik tartışmalarına bizzat devlet de dahil

oldu. Cumhuriyet vatandaşı kimliği, PKK Kürdü kimliğinin altında kaldı.

- Bilingle, savaşan ülkenin talimatıyla destek verenler vardı ama kendisinin bile tanımlayamadığı demokrasi yaklaşımıyla onlara katılan Türk medyasının sayesinde Kürtçenin ikinci dil olarak kabulüne çalışıldı.

Terör suçlularının duruşmalarda Kürtçe savunma yapma ısrarları demokratik hak olarak kabul edildi.

Kürtçe dilinin zoraki çabalarla yaratılmaya çalışılan PKK Kürt tarihi için önemi kavranamadı. Birkaç asırlık geçmişte kalmış olan ve o günlerde aşiret üstünlüğü ve mezhep ayrılığı kimlikli Kürt ayaklanmalarının bugünkü PKK etnik Kürtçülüğle özdeşleştirilmesine bilim ve akademi çevreleri seyirci kaldı.

PKK Kürtlerinin ikinci dil dayatmaları sırasında mahkemelerde Kürtçe savunma yapma ısrarlarına izin vermeyen yargıçlar, Kürtçe ifadesini kullanmaktan sakınıp “bilinmeyen dil” tanımlamasını tercih ettiler. Hiçbir zeminde yeri olmayan bu tanımlama, özellikle yurt dışında alaycı ifadelerle eleştirilmemize neden oldu. Yıllarca mahkemelerde “sayın Öcalan” ve Kürtçe savunma ısrarları karşısında dirayetli bir devlet tavrı konulamadı. Teröristler, akıl hocaları savaşan ülkelerin yol göstericiliğinde kavram yaratıp ortaya attılar. Devlet, armoni içerisinde değıl de karmaşa içerisinde karşı koymaya çalıştı.

Hiçbir bilim insanının ve görevlinin aklına, Kara Afrika'da, batının sömürgesinden kurtulmuş bağımsız onca ülkede resmi dillerin Fransızca veya İngilizce olduğunu hatırlatarak, diğer anadillerin neden adının bile anılmadığını sormak aklına gelmedi.

"Linguistic Analysis Research Group" – LARG- isimli Starsburg'ta yerleşik dilcilerden gelen ciddiyetten uzak eleştirilerin birinde; Bir sürü Avrupa ülkesinden bir araya gelip, toplanan dilbilimciler aklı evvel buluş olan *"bilinmeyen dil"* ile dalga geçtiler. Ve *"milyonlarca değilse bile binlerce insanın konuştuğu dili, bilinmez kılanların bu yeni keşifleri gerçekten kayda değer"* diyerek alay ettiler.

Akademik çalışmaları bir kenara bırakalım sadece yaşanmış gerçek olaylarda bile Türkiye'nin sorunun kültür ve dil olmadığını dünyaya anlatacağı çok kanıtı vardı. PKK'nın kültüre olan tahammülsüzlüğünü kanıtlayan birçok eğitimci cinayeti ve Kürtlerin, PKK'nın dayattığı dile karşı dirençlerinin göstergesi olan dil kurslarına ilgisizliklerinin kanıtları varken bunlar kullanılmadı. Eğer devlet ve kitle örgütlerinin organize hareketiyle terörün kurban ettiği öğretmen cinayetleri ve Kürtçe öğrenimine halkın ilgisizliği ve direnci içeride ve dışarıda hakkı verilerek anlatılmış olsaydı Türkiye, aleyhindeki suçlamaları tümüyle geçersiz kılacaktı. Her ne kadar PKK, dünyaya Türkiye'de kültürel bir asimilasyon varmış gibi gösteriyor olsa da bunun bir örgütsel bir taktik olduğu, asıl amacının kültürel çatışma yaratmak ve bu çatışmayı kullanarak bölgeye

hakim olma hedefi olduğu da aynı şekilde hakkıyla anlatılmadı.

- Devlet öncülük yapmadı. Prof. Dr. Mehmet Bayraktar ve Prof. Dr. Ahmet Buran gibi birkaç dilbilimcinin dışında diğerk akademisyenler ve araştırmacılar, 19. Yüzyılda Petersburg’lu akademisyenlerin yarattığı ve bugün PKK’nın ağzında olan Kürtçenin uydurma bir dil olduğunu ortaya koyacak çalışmalara ilgisiz kaldılar.

- Kürt dilinin hangi ortamlarda araştırıldığının kanıtı da Batının gözüne yeterince sokulmadı. İzmir’de dil konusunda araştırma yaptığını iddia eden “Kürt Dili Araştırma ve Geliştirme Derneğı” – Kürdi-Der, molotof kokteyllerinin üretildiğı atölye halindeydi. Kültürel Kürtçülüğün terör bağlantısı üzerinde üzerinde ciddiyetle durulmadı.

Bir dilin terör faaliyetinin önüne konularak böylesine suistimal edilmesi, akademik ve toplumsal tepki yaratmadı. Toplumsal bilinçten yoksunluğun tepkisizliğı devlette de görüldü. Bu kadar açık ve somut kanıtları yok sayanlar; ya hibrit savaşın birer unsurudur ya da gaflet içindeki bilinçsizlerdir. Unutulmamalıdır ki; *Ukrayna’dan toprak koparan ayrılıkçılara en büyük yardım savaşan ülkeden sonra bu türlü hain ve gafillerden gelmiştir.* Hatırlayalım; 1984 yılındaki PKK baskınları deprem etkisi yaratmıştı. Devleti yönetenlerin “bir gurup eşkıya” olarak niteledikleri saldırı gafletin verdiği gevşeklikle ele alınıp, ülkeye ve dünyaya önemsiz gösterildi. İlk

andaki deprem etkisi zamanla yerini rehavete bıraktı, sonra da terörle birlikte yaşama alışkanlığına dönüştü.

Dünyanın Kürt halkının asırlardır haklarından mahrum bırakıldığı ve dünyada vatansız tek millet olduğu yalanlarına hiçbir çevreden yeterli cevap verilmedi.

Hızlı ve sağlıklı işleyen bir koordinasyon kurulamamasından dolayı her devlet kurumu karşılaştığı terör olaylarına kendi anlayışıyla ve sağduyusuyla karşı koymaya çalıştı. Ortaya dayanaktan yoksun ve ciddiyetsiz eleştirilere fırsat veren bir karmaşa çıktı.

PKK terörü belirli bir sınırın içerisinde tutulmalıydı ama yapılamadı. Tersine PKK, terörünü ülke geneline yaymada başarılı oldu. Bölgesinden taşırılan terörün kentlere sıçraması karşısında halkın devletin yanında yer alması sağlanamadı. Oysa İngiltere bu konuda hızlı bir şekilde halkın terörle mücadelesinde yer almasını sağladı. Ağustos 2011’de Tottenham şehrinde bir gencin polis tarafından vurularak öldürülmesi üzerine toplu gösteri ve yağmalama olayları oldu. Polis internet sayfasına eylemcilerin fotoğraflarını koyarak halktan kimliklerinin tespitinde yardımcı olmalarını istedi. Halkta terör ve eylemleri konusunda toplumsal bilinç yaratıldı.

Terörle en ön safta mücadele eden kurumlar arasındaki irtibat hızlı ve verimli bir şekilde çalışmadı. 12 askerin şehit olduğu Dağlıca baskınında taburda askerlik yapan Ramazan Yüce’nin örgüte

istihbarat verdiği ortaya çıktı. Adı geçenin örgütsel faaliyeti hakkındaki bilgi kaynağından çıkıp kullanılacağı noktaya ulaşana kadar aradan geçen sürede kalleş baskın olup bitmişti bile.

- Kamboçya’da terör örgütü Kızıl Kmerler’in yaptıkları sivil katliamlar kendilerini yok edecek tepkileri doğurdu. Dünyanın zihnine Kmerler katliamlarının kurbanlarının kafataslarının yığınlarının fotoğrafı kazındı. Kmerler döktükleri kanda boğuldu. Batı bu tepkilerden yola çıkarak örgütün çökertilmesini sağladı. Türkiye, Kızıl Kmerler’in yolundan giden PKK’nın Kürt halkına uyguladığı katliamı dünyaya anlatamadı. Baskın PKK propagandası Türkiye’nin cılız sesini bastırdı. Kamuoylarını hedef alan bir çalışma yapılmaması neticesinde batının resmi politikası, diplomasisi terör örgütünün yanında yer aldı.

Hafız Esad’ın Suriye’si, Saddam’ın Irak’ı ve Şii mollaların İran’ı ile batılı küresel güçlerin PKK’ya olan desteği, devletin yetkili organlarının bilgisi dahilindeydi. Güvenlik ve istihbaratın ısrarlı uyarılarına rağmen PKK’ya verilen komşu desteğini politik karar vericiler önemsemedi. Dolayısıyla ilk günden itibaren terörle devlet çapında yapılma zorunluluğu olan mücadele, sadece kolluğa havale edildi. Terör diplomasisi yaratıp uygulamanın zorluğundan daima kaçınıldı. 1990’larda istihbarat teşkilatı istihbari diplomasiye uygun şekilde yeniden yapılandırılmadı. Dünyanın her noktasına dağılmış olan dış temsilciliklerimizde neredeyse her bakanlığın ataşesi varken ve her birinin konularıyla ilgili olarak ülkemiz

ıkarına bilgi derleme olanakları bulunduğu halde göreve zorlanmadılar. Zaten onları bu görevi sahiplenmeye yöneltecek devlet çapında istihbarat konusunda yeterince bilgilendirilmemişlerdi.

- Bölgedeki fay hatlarının çokluğu ve devletin önlemekte yetersiz kalışı Hizbullah-PKK dalaşmasını doğurdu. Devletin ilgili organlarının yerine politik karar vericiler müdahale ettiler. Devlet hukuku yerine politik çıkarlar belirleyici oldu. Yüzeysel nlemler yurt dışındaki çevrelerde PKK'nın laiklik düşmanlarına karşı mücadele ettiği iddialarına geçerlilik kazandırdı. Dünya buna inandırıldı. PKK eline geçen bu altın fırsatı değerlendirdi. Mücadeleyi Hizbullah'ın kazanması halinde bölgenin İran'ın etkisi altına gireceği propagandasını yaptı. Bilinçli, bilinçsiz tüm laiklik yanlılarının sempatisini kazandı.

PKK'nın arkasına gizlendiği "demokratik haklar" ve barış gibi içi boş lafların örgüte kazandıracağı olumlu puanların devletten neleri alacağının, yurt dışından yönetilen psikolojik harekâtla hangi bedellerin detileceğinin hesabı yapılmadı.

Kolluğun yürüttüğü terörle mücadelede doğru olan yapıldı ve ağırlık buraya verildi. Ancak "demokratik özgürlük" adıyla başlatılan kitle hareketiyle teröre halkı dahil etme kurnazlığına gerekli önem verilmedi. PKK'nın halk vasatında taban yaratma girişiminin silahlı terristlerine, silahlı teröristin siyasi teröriste sağlayacağı g aktarımının tehdit boyutu yeterince anlaşılamadı. Silahlının siyasi

teröristi beslediği görülmedi. PKK'nın yerleşim birimlerinde hendeklerden teröre kazandırdığı yeni cephe kendini gösterdiğinde, bu önem ancak anlaşıldı.

Yurt içinde PKK'nın “demokratik mücadelesi” (!) böyle cüretle yol alırken batı ülkeleri de diplomasi yoluyla Türkiye'yi sıkıştırarak bölücülükte mesafe kat ediyordu. ABD ve AB'nin PKK'ya silah bırakma çağrılarının açtığı kapıdan giren “barış” ve “demokratik uzlaş” değil, şehirlerde terörün yaygınlaşması oldu. Kırsaldan alan hakimiyetine, alan hakimiyetinden kurtarılmış bölgelere, kurtarılmış bölgelerden kurtarılmış şehirlere, kurtarılmış şehirlerden sözde demokratik yönetimlere böylelikle ulaşılmış oldu.

Savaşan ülkelerin teröre son vermekten ve terör örgütünü kırsaldan indirip ülke siyasetine dahil etmesinden anladıkları buydu. Anlamayan sadece hedef ülke Türk devleti ve onun milleti idi.

Bu aldatmacada, ana akım basın-yayın-televizyonlarının pembe rüyalarla dolu haberleri kadar politik kariyer hesabı yapan politikacıların da günahı büyüktü. PKK'nın silahla elde edemediği hedefi, bu hamleyle bizzat devletin ve kamuoyunun eliyle kendisine teslim ediliyordu.

Devlet içindeki koordinasyon bozukluğu terör lehine sonuçlara dönüştürüldü. Resmi ve resmi olmayan kurumların elde ettikleri istatistiki veriler bir disiplin içerisinde birleştirilip terör örgütü odaklı olarak değerlendirilmedi.

Bir örnek verirse; 2009 yılında Turkcell'in gerçekleştirdiği bir araştırma sonucunda, Diyarbakır'ın 3G kullanımında ülke çapında dokuzuncu, görüntülü konuşmadaysa dördüncü olduğu belirlendi. Yoksulluk listesinin st sırasında yer alan bu şehrin o günün şartlarında önemli bir harcamayı gerektiren son teknolojiden bu kadar yaygın yararlanmasının terör açısından hangi anlama geldiğinin üzerinde fazla durulmadı. Son derece önemli olan bu emare zamanla unutuldu, gitti.

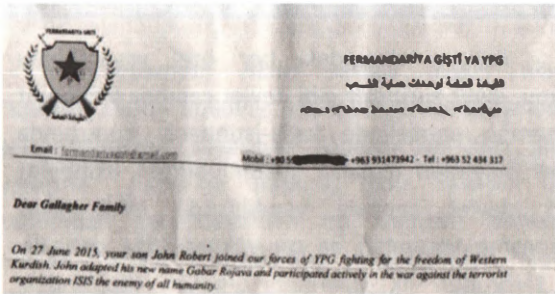
Yakalanan teröristlerin üzerlerinde çok sayıda sim kart bulundu. Terörist ve sim kart demek iletişimin cep telefonları aracılığıyla yürütülüyor olması demekti. Konu derinleştirilip PKK'nın sim kartı nasıl elde ettiğinin, hangi şekillerde kullandığının ve diğer ayrıntıların ortaya çıkarılması teröre yönelik ileri operasyonları beraberinde getirebilirdi. Ama bu emare de aynı akıbetin kurbanı oldu.

Bir başka olayda Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi eczanesinden alınan ilaçların bazılarının 4 bin yıl (!) bazılarınınsa 152 yıl ihtiyaı karşılayacak miktarda olduğu ortaya ıktı. Savcılık soruşturmasında ilaç konusunda ciddi iddialar yer aldı. Diyarbakır'da DTK ile birlikte faaliyet yürüten ABD vatandaşı bir şahsın DTK-PYD irtibatını sağladığı, Sur Belediyesi'nin çalışanlarını gruplar halinde doktor muayenesine gönderdiği ve yazılan reçetelerdeki ilaçları Diyarbakır'dan alıp, Suriye'ye gönderdiği belirtildi.

Hedef olan bir ülkede herkes, her kesim hibrit savaşa alet olmama konusunda son derece

bilinçli ve duyarlı olmak zorundadır. Buna iletişim alanındaki operatör şirketler de dahildir.

Ayn el Arab (Kobani) çatışmalarında, gerçek habercilik yapılmasına imkân bırakılmadığı için dünya gelişmeleri PKK/YPG veya IŞİD penceresinden görmek zorunda kaldı. Ve tabii ki bir de olaylara PKK tarafından bakan BBC gibi batı medyasının penceresinden gördü. Türkiye, kendisine uluslararası destek sağlayacak kadar önemli olayları, uzatsa elinin ereceği kadar yakınında olduğu halde dünyaya duyurmada kayıtsız kaldı. Daha da kötüsü PKK destekli medya dünya ile iletişimini Türkiye'nin cep telefonu şirketlerine ait mobil modemler ve sim kartlarıyla sağladı.

YPG'nin Gallagher ailesine hitaben gönderdiği mektupta, oğulları Gabar Rojava kod adı verilen John Robert'in, tüm insanlığın düşmanı IŞİD ile savaşa 27 Haziran 2015 tarihinde YPG'ye katıldığı bildiriliyor. İrtibat adreslerinden birisi 0090 5.. nolu cep telefonu. İlgili operatörün duyarsızlığı teröre bu şekilde hizmet etmiş oluyor. PKK'nın Heviya Sor gibi alt örgütlerinin Türkiye'nin telefon şirketlerinin hizmetlerinden yararlanarak aralarında iletişim

sağladıkları devletin ilgili kurumlarının tespiti altındadır.

Teröristler arasında hızlı ve sorunsuz yürüyen iletişim Türkiye için ciddi bir zayıflıktır. Cep telefonu ile iletişimin başıboş bir şekilde yürümesinde devletin olduğu kadar operatör şirketlerin de sorumluluğu bulunmaktadır. Devlet, her köşe başında telefon cihazının ve sim kart satışının serbestçe ve kontrolsüz yapılmasından sorumludur. Operatörlerse, kullanıcı kimliği bildirilmenin ve kimliğin doğrulanması yükümlülüğünü gereğince yerine getirmemekten sorumludur. Batı ülkelerinde ne bu kadar serbestçe cihaz, kart satışı yapılabilir ne de kimlik bildirilmeden sim kart alınabilir. İletişimdeki başıbozukluk sadece bize ve bölgemizdeki ülkelere özgüdür.

İletişim alanındaki her özel veya kamu kurumu, diğer kurumlar gibi devlet çapında istihbarat ve hemen paralelinde karşı-istihbarat konusunda gerekli önlemleri almakla yükümlüdürler. İstihbarat ancak devlet çapında yapıldığında etkili olur. Haberleşme kurumları da bu yükümlülüğe dahildir. PKK terörünün ilk yıllarında örgütün tepesindeki teröristler telsizle haberleşirlerdi. Güvenlik ve istihbarat teşkilatlarımızın telsiz haberleşmelerini etkili bir şekilde kestirmeye başlayıp, vurucu operasyonlar yapmaya başlayınca bu kanal terk edildi. Telsizle iletişim kanalının yerini uydu telefonları aldı. Elbette üzerinden haberleşmenin geçtiği uydu da, cihaz da batının kontrolünde olduğu için bu kanal da fazla ilgi görmedi. Belki uydu haberleşmesinin pahalı oluşunun da etkisiyle cep telefonları çok daha çekici geldi. Bir de

sözünü ettiğimiz kolaylıklar olunca fotoğrafta görüldüğü gibi, Türkiye’den giden gazetecilerle görüşme masalarının değişmeyen aksesuarları olan muz ve üzümün yanında cep telefonu da yer almaya başladı.

-Toplumun hibrit savaşa uygun olarak “Kurdish nation building” planı çerçevesinde yeniden şekillendirilmesi sayesinde sentetik bir Kürt ulusu yaratma hedefine ulaşılmış oldu. Savaşan ülke tarafından gerçekleştirilen bu faaliyete istihbarat dilinde, sosyal hile/aldatma operasyonları (social manipulation operations) denir. Gördüğümüz yaşadığımız tam anlamıyla buydu.

-Batının, Türkiye’nin terör sorununu dünyadaki diğer etnik hareketlerle kasten birbirine karıştırmasına tepkisiz kalındı. Ülkemiz dünyadaki etnik ayrılık hareketlerini büyük ölçüde kendisine gösterilen yönüyle öğrendi. İrlanda’da, İspanya’da gerçekte nelerin olup, bittiğini bilmekten uzaktı. Gerçekler, PKK’nın terörüyle karıştırılıp meşruiyet

görüntüsüne dönüştürüldü. Avrupa'nın genelindeki etnik ayrılıkçılığın tarihi, ekonomik ve kültürel geçmişinin üzeri örtüldü. Güney Amerika ve Afrika'daki ayrılık hareketlerinin ortaya çıkışındaki doğal etkenlerse hiç konuşulmadı.

Oralardaki köklü halk hareketleri, kışkırtmadan doğan bizdeki etnik terörle kasten karıştırıldı. Dünya tarihinde önemli bir yeri olan Katalanların topyekûn halk hareketi, küresel ve hatta bölgesel güçlerin kışkırtması altındaki bir avuç PKK Kürtçüsüyle aynı kefeye konuldu.

Aslında gerçeği anlatmak hiç zor değildi. Esasında bugün de zor değil... Katalan, Bask, Korsika ve K. İrlanda ayrılıkçıların, PKK ayrılıkçı terörüyle karıştırılmaması için sadece bir sorunun cevabını bilmek yeterlidir:

Kürtçülüğün Washington'dan Oslo'ya kadar pek çok yerde enstitüleri varken dünyanın hangi ülkesinde, hangi şehrinde Katalan veya diğer ayrımcılık hareketlerinin kültür vs. merkezi bulunuyor? Sadece bunun cevabını bilmemiz bile yeterlidir.

Milli simgelere saldırılması sıradan adli olaylar olarak kabul edilmemelidir. Fransa'da bayrak yakmanın bedeli 7,500 euro para ve 6 ay hapis cezasıdır. Bizde aynı suçun yargılanması dahi "Kürt halkının haklı tepkisi"ne dönüştürülerek, gerçek suçlunun yerine devletin yargılandığı dava halini alır.

İlk adım daima istihbarat olmalıdır; istihbarat bazen önden giderek bazen de geride kalarak güvenlik ve diplomasi alanındaki devlet politikasını desteklemelidir. Önden gider, yolu açar geleceğe dönük bilgi derler, değerlendirmeler yapar. Geri de kalır, eksik ve hataları tespit edip giderilmesinin yolunu açar. Türkiye yakın bir geçmişe kadar özellikle diplomasi alanında ciddi bir adım atmadan önce tehdit ve öngörülerini kapsayan bir istihbarat talebinde bulunmama geleneğine sahiptir. Suriye’de bu hata bir kez daha tekrar edildi. İttifak imkânları araştırılırken hasımların güçlerinin nereye varacağı, kuvvetli ve zayıf tarafları, neleri ne kadar yapabilecekleri hesaplanmadı. Bugün bizim dışımızdaki diğer güçlerin kurdukları ittifaklar, her an dengeleri değiştirme gücüne sahip oldukları bağlantıları nedeniyle zorluklarla karşılaşyoruz.

- PKK’nın televizyon yayınlarına yurt dışında engel olma girişimleri sürerken yurt içinden canlı yayın yapmasına göz yummak ahmaklıkla hainliğin karışımı bir durumdur. Roj TV veya başka isimlerle yayın yapan terör örgütüne ait televizyon kanallarının yayınlarına engel olunması için Avrupa’da yoğun bir diplomasi yürütüyoruz. Yurt dışında PKK yayınlarına engel olmaya çalışırken, şaşırtıcı bir gafletle yurt içinde yaptığı yayınlara fırsat sağlıyoruz. Avrupa yayınlarını kapattırmaya çalıştığımız PKK televizyonun muhabiri, Güneydoğu’da canlı yayın yapıyor. Elinde mikrofon kent teröristleriyle serbestçe konuşuyor. PKK’nın Cizre’de, Suruç’ta gerçekleştirdiği her eylemi örgütün televizyon kanallarından yurt içinde canlı yayında izlemek artık sıradanlaştı.

Televizyon yayıncılığıyla terör propagandasına engel olamamamızın acı bir örneğinde; Roj Tv, 2011 seçiminden sonra meclisi boykot eden PKK'nın milletvekillerinin Diyarbakır'da yaptıkları ilk grup toplantısını canlı yayınladı. Böyle bir terör propagandasının dünyada ikinci bir örneği gösterilemez.

-Küresel bir narko-terör örgütü olduğu halde PKK'ya uluslararası yaptırım uygulatmayı başaramadık. Bu nedenle Türkiye, Avrupa'da narko terörle mücadelesinde her zamankinden farklı bir yol bulmak zorundadır.

Irak ve Suriye sınırının bizim tarafımızda kalan yerleşim birimleri yıllar önce Barzani ve PKK Kürtçülüğüne emanet edildi. PKK, eyleme geçene kadar bu hatanın üzerinde duran olmadı. Hakkari, Diyarbakır bizim olduğu halde halkı devletten önce Barzani'ye güven duyduğunu açık açık söylüyor.

1970'lerde dünyadaki bağımsızlık hareketlerinin etkisiyle önce Lübnan'da yakılan ayrılık ateşi tüm Ortadoğu'yu sardı. Büyüklü küçüklü hemen her devlet, komşularının ideolojik karmaşa yaşamasını kışkırttı. ABD ile bölgede egemenlik mücadelesindeki Sovyetler, komünist Kürtçülüğü besledi. 1990'larda dünya tek kutupluluğa girdiğinde Batı ülkeleri ayrılıkçı terörizme meşruiyet kazandırmak için etnisite kılıfı giydirdi. Mezhep ayrılıklarını silahı ve siyaseti olan örgütlülüğe yükseltti.

İdeolojiyle ortaya çıkıp, etnisiteyle devamın o uzun süreci boyunca PKK, daima yabancı ülkelerin ve

onların karanlıklardaki güçlerinin şekil verme tezgahlarından geçti. Bunlar olurken Türkiye, tehdidi sadece silahla önleyebileceğini sanan politika yapımcılar ile stratejistlerin elinde sonuçsuz iktidar kavgaları yaşadı. 1990'ların terörle mücadele sırasında devletin güçlerinin kendi içinde de adına "Yıldız savaşları" denilen ayrıca bir mücadele yaşanıyordu. Politikacıların bir kısmı terör bölgesinde yapılan petrol kaçakçılığının engellenmesi için uğraşırken, kaçak petrolden kendisi veya aşireti para kazanan politikacıya takılıyordu. Kaçakçılığa engel olmanın yerine kaçakçılığa engel olunmasına engel olunuyordu.

Ülkemiz Kobani'nin, IŞİD'den alınıp, PKK/YPG'ya teslim edilışinde etkili ve sonuca götüren bir rol üstlendi. Gerçek böyle olduğu halde batının resmi politikaları, medyalarıyla ortak bir şekilde bizi, cihatçı teröristlere yardım eden ülke olarak saldırdılar.

Batı ülkelerinde şöyle bir gerçek vardır; "Türkiye'nin, terör, demokratik hak ihllalleri (!), soykırım (!) iddiaları karşısındaki tavrı resmidir. Dolayısıyla bu konularda yaptığı her çıkış devletten talimatlıdır. Kendi kamuoyu bile bu savunma yada karşı çıkışların doğruluğuna inanmamaktadır. Devletten gelen tepkilerin bir değeri yoktur. Halkın ne söylediğı önemlidir. "

Türkiye, devleti ve kamuoyuyla Avrupalının bu düşüncede olduğu gerçeğinin bilincinde olduğundan kuşku yoktur. Ancak buna rağmen devlet çıkış yaptığında arkasından kamuoyu adına hiçbir

destek gelmez. Oysa toplumun her kesiminin, derneklerin, sendikaların, meslek odalarının, üniversitelerin Avrupa'daki karşılıklarıyla devletin çıkışını destekleyen görüşmeler, kültürel etkinlikleri düzenlemeleri halinde hakkımızın teslim edilmemesi için hiçbir gerekçe kalmayacaktır. Ne yazık ki, PKK'nın bir terör örgütü, soykırımın bir yalan olduğunu anlatmak sadece devlete bırakılmış durumda. Bu aymazlığın sonucunda da Türkiye, IŞİD'e arka çıkan, Kürtleri asimile eden bir ülke olma yaftasından kurtulamıyor. En acısı da terörize eden, Kürt, Türk ayırmadan katliam yapan PKK ve alt organı olan YPG'nin bölge bölge barışı için savaşı demokratik ve laik bir örgüt olduğu sahtekarlığına bu tutumla yardımcı oluşumuzdur.

Yayın dünyasına esrarengiz bir sermaye ile giren Taraf gazetesi, ince bir stratejiyle iktidara muhalefet etme paravanının arkasından Türkiye'nin dış itibarını, güvenilirliğini yavaş yavaş aşındırdı. Gerçekte IŞİD'in ele geçirdiği bölgelerden çıkardığı petrolü, dünya petrol kartellerinin örtülü yardımlarıyla uluslararası piyasada sattığı gerçeğini bırakıp suçlu olarak Türkiye'yi hedef gösterdi. Sahte habercilikte küresel medyayla uyum içinde aynı adımları attı. Savaşı ülkelerin bizi dışarıdan yıpratmalarına, itibarsızlaştırmalarına gerçeğine aykırı haberlerle Taraf içeriden destek verdi. Savaşı tarafın yurt içindeki ortağı olduğu halde yasal her hangi bir engelleme olmadan hibrit savaşın propaganda unsuru olmaya devam etti. Cesareten yoksun resmi ve sivil basın dünyası acz içerisinde sadece izledi.

Irak ve Suriye’de yıllardır stratejik iletişim hatası yapılıyor. Ne demek bu stratejik iletişim önce ona bakalım... İş dünyasının, askeri makamların, politikacıların, örgütlerin ve günlük hayatın ilgi gösterdiği bir iletişim türüdür. Belirli bir plan-program dahilinde kullanıcısının stratejik hedefleri doğrultusunda kurduğu iletişim demektir. Kullanıcıları “stratejik iletişim “e yoğun talep gösterirler. Önemi nedeniyle terör örgütleri ve karşılığında güvenlik teşkilatları da bu tekniği kullanırlar.

Şaşırtıcı bir şekilde PKK stratejik iletişimi, bir terör örgütünden beklenmeyecek ölçüde büyük bir dikkatle yürütüyor. K. Irak ve Suriye’de Kürt, Arap, Süryani, Ermeni her kesimden halk topluluklarıyla bütün iletişim kanalları üzerinden temas halinde. Hafız Esad’ın öldüğünde bütün medya organlarında manşetten “Suriye aslanını kaybetti” diyerek, Arapların büyük bir bölümünün sempatisini kazanmıştı. Her yıl 24 Nisan’da Ermenilerin gönlünde taht kuran mesajlar yayınlaması artık gelenek halini aldı.

PKK’nın bu stratejik iletişimine karşılık Türkiye yıllardır ihmalkâr davrandı. Yıllar öncesinde her bayramda açılan sınır kapılarından girip-çıkan Suriyeli Kürtlerle birebir iletişim kurmak imkânı vardı. İletişim hem bizzat kendileriyle hem de onların akrabaları olan kendi vatandaşlarımızla iki yönlü olarak yürütülebilirdi. Bayramlarda yaşanan izdiham, Türk vatandaşlarına 1990’lara kadar bilmedikleri bir gerçeği öğretti. Sınırın diğer tarafında yaşayan Kürtler ülkemizden gitmişlerdi ve bu taraftakilerle

akrabaydılar. Ortada Türkiye'nin kazancına kolayca çevrilecek lehte bir durum vardı. Suriye'de dikta yönetimi altında bunalan ve vatandaş olarak bile kabul edilmeyen Kürtler, bu taraftaki akrabalarına imreniyorlardı. Koşullar da elverişliydi... Bin Xat¹⁷ tarafında her zaman Serê Xat'a duyulan bir özlem vardı. Türkiye'de modern bir yaşamı olan akrabasıyla kendisini karşılaştırdığında Türkiye'nin uzatacağı eli tutmaya hazırdı. Boşa geçen yılları dikkate almasak bile hiç olmazsa o gün bunlar yapılmış olsaydı, ABD, hibrit savaşın, Suriye ayağında PYD/YPG'yi bu kadar kolay yapılandırılmazdı.

Aynı çalışma Arap kabileleri içinde düşünülmeliydi. I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı'ya hasım Arap kabileleri olduğu kadar yakın duranlar da vardı. Savaş bittiğinde çizilen sınırla birlikte bizim bağlarımız da koptu. Oysa Suriye ve Irak hem kendi taraflarındaki Kürtlerle hem de bizim vatandaşlarımızla bağlarını koparmadı. Sınırların ötesinde kalanlar arasındaki akrabalık ve ticaret ilişkilerini daima canlı tuttu. Suriye rejimi kaçakçılığı lehine işletmeyi başardı. Geçmişte bunları biz yapmış olsaydık bugün Türkiye savaşan ülke, ABD ve AB ise hedef olurdu.

Ne yazık ki yıllar önce Irak'ta yapılan hata Suriye'de de tekrarlandı... Milli bir dava olan Dış Türkler siyasi partilerin küçük çıkarlarına kurban edildi. Irak'ta Türkmenler giderek ülkenin politik ve toplumsal hayatından çıkarılırken Türkiye, onların

¹⁷ Bin Xat, Suriye ile sınırimızı oluşturan demiryonun komşuda kalan bölümünü, Serê Xat ise üst kısım olan Türkiye'yi anlatmaktadır.

mezhebini tartıştı. Suriye Türkmenleri ancak ABD ve PKK el atınca hatırlandı. Türkmenler sadece MHP'nin ve diğerk partiler içindeki bazı politikacıların ilgi alanıyla sınırlı kaldı. Diğerkleri komşularımızla iyi geçinmenin bir gereğiymiş gibi Türkmenleri, Irak ve Suriye ile ilişkilerimizde yok saydılar. Atatürk'n *"Yurtta sulh cihanda sulh"* sözünü kendi pasifliklerine paravan yapıp onlara reva görülen her türlü baskı ve asimilasyona tepkisiz kaldılar. Eskilerde bir milli güvenlik gereğ-i olduğunun bilincindeki devlet adamları sayesinde askerlere havale edilen Türkmen davası, bireysel ve parti çıkarlarına kurban edildi. Batının örgütleyip üzerimize saldığı teröristler bile bölgesel g olurken, yaşadıkları yerin ekonomisinin, tarihinin birer parçası olan Türkmenlerin lkelerindeki varlıkları yok edildi.

-Hibrit savaşa karşı koyma bütünlük içinde yürütülmelidir. 1980'lere gelene kadar tek tük yükselen Ermeni soykırım yalanı görülürken aradan geçenin zamanın kısa olmasına rağmen Türkiye'yi hedef alan soykırım yalanları hem sayıca hem de etkileri bakımından arttı. Diaspora Ermenisine ilaveten Pontus, Süryani ve hatta Kürt soykırım yalanları artık dış ilişkilerimizde gerginliği belirleme gücüne erişmiş bulunuyor.

Ne acıdır ki tehdidin büyüklüğüne, uzun geçmişine ve örgütlülüğüne rağmen devlet olarak tek bir merkezin koordinasyonu altında yürütülen bir karşı faaliyetimizin olduğundan söz edemiyoruz. Gelenekselleşmiş karşı koyma faaliyetlerimiz neticesinde 21 Mart Nevruz eylemleri kolluğın, 24

Nisan Ermeni soykırım yalanlarının yıldönümüyse Dışışleri Bakanlığıyla Türk Tarih Kurumu'nun sorumluluğına terk edilmiş durumdadır.

Bunu bir örnekle somutlaştıralım:

Her yıl 12 Şubat günü Çocuk Askerlerin Kullanılmasına Karşı Uluslararası Gün (International Day against Use of Child Soldiers) olarak anılır. Dünya çapında medyatik bir ilgi görür. Yapılan haberler sayesinde dünyanın bir köşesindeki çocuk askerin – militan demek doğru olacaktır- varlığını diğer ve en uzak köşedeki başka biri öğrenir. Küresel çaptaki bu etkileşimin değerini bilen ülkeler çıkarları doğrultusunda çocuk asker kullanan örgütler vs. aleyhinde yazılar yazdırır, haberler yaptırırlar.

2019'da da Kongo'dan Kolombiya'ya, Lübnan'dan Afganistan'a kadar birçok ülkede terör örgütleri bünyesindeki çocuklardan söz edildi. Ortamın son derece elverişliliğine rağmen Türkiye bu yıl da elindeki fırsatı değerlendirmede. Ne yazık ki PKK ve onun diğer alt silahlı birimlerindeki çocuk teröristlerden tek bir kelimeyle bile bahsedilmedi. Sadece anma gününden bir süre önce İnsan Hakları Gözlem Örgütü'nün (Human Right Watch) yaptığı haberden başka bir satır yazı çıkmadı.

PKK'nın zorla terörist yaptığı çocukların haberini yaptırma görevi elbette ABD veya batı ülkelerine düşmüyor. Bu görev bizzat bizim. Bizi hibrit savaşın hedefi haline getiren ülkelerle, onların taşeronluğunu yapan PKK'nın dünyaya teşhir edilmesinde mükemmel bir fırsattır bu. Bizim

dışımızda bulunanların kaleminden çıkan bu konudaki yazılar ciddi ölçüde ilgi topluyor. Bunu bizzat biz yapmış olsak, çok daha çarpıcı bilgilerle Batının hoşgörüsünü ve PKK'nın zorunlu askerlikle yarattığı baskıyı dünyaya anlatmış olacağız.

PKK ve onun diğer alt silahlı birimlerindeki çocuk teröristleri dünyaya duyurma görevi; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çeşitli birimlerinde bulunan yüksek kültür ve bilinç sahibi kimseler ile üniversiteler, kitle örgütlerine düşmektedir. Bu bakımdan yurt içinde ve dışında yürütülen hibrit savaşın birey ve toplum, maddi ve manevi, tarih ve güncellik, kültür ve sanat hedeflerine ulaşmasına karşı koymada söz konusu alanlarda görev yapanların hedefe yöneltilmeleri zorunludur.

Dünyada terörle mücadele eden ülkeler teröristleri uluslararası güvenlik ve hukuk kayıtlarına geçirirler. Bu sayede teröristin ve örgütünün destek görmesi önlenmiş olur. Interpol ve Europol gibi uluslararası güvenlik kurumlarıyla ilişki kurularak ele geçirilmeleri sağlanır. Gizli servislerin koruması altında olması nedeniyle teröristler ele geçirilmese dahi hareketleri kısıtlanır. Ülkeler arasındaki seyahat serbestliği ortana kaldırılmış olur. Bu nedenle bir teröristin kimliğinin uluslararası kayıtlara geçirilmesinin önemlidir. Unutulmamalıdır ki uluslararası güvenlik işbirliği, en az silahlı mücadele kadar önemlidir.

Bunun için yapılması gereken, PKK ve alt örgütlerinin terörist kimliklerinin mutlaka uluslararası kayıtlara geçirilmesi sağlanmalıdır.

PKK, sivil hedeflere eylem yapması için TAK (Kürdistan Özgürlük Şahinleri Teyrebazên Azadiya Kurdistan) isimli bir alt örgüt kurdu. İlk günlerde iki taraf da aralarındaki bağı inkâr etmeye gerek dahi görmeksizin açık bir şekilde alt-üst örgüt olduklarını kabullendi. TAK, şiddeti ağır eylemler yaptıkça PKK'ya yapılan baskılar arttı. Sözde “barış görüşmelerinin” olduğu bir sırada terör eylemlerinden dolayı suçlanmak örgütü zor durumda bırakıyordu. Diğer taraftan görüşmeler nedeniyle eylemsizlik içine girmek de örgüt içerisinde huzursuzluğa yol açıyordu. Çıkış yolu PKK-TAK bağının inkâr edilmesinde bulundu. Bulunan taktik çözümlerle PKK ve bu alt örgütü aralarında bir bağ olmadığını, ayrı örgütler olduklarını iddia edecekler ve yapılan eylemlerin sorumluluğunu TAK üstlenecekti. PKK ise sözde bir kenarda durup sadece “askeri” eylemleri yapan halk örgütü olarak kabul edilecekti.

Yoğun bir medya faaliyetiyle inkârın inandırıcı olmasına girişildi ve bu konuda savaşan ülkelerden destek geldi. Koalisyon ülkeleri küresel medyanın gücünü kullanarak TAK'ın, PKK'dan bağımsız bir örgüt olduğunu iddia ettiği sayfalar dolusu yazılar yayınlattı. Bu arada, TAK'ı bağımsız bir örgüt olarak sunmak suretiyle Suriye'de kurulan PKK-ABD ilişkisini meşru göstermek için çok ter döktü.

Terör örgütünün “demokratik halk savaşı” aşamasına geçmesiyle TAK feshedilip, yerine YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik-Hareketi) kuruldu. Elbette ki değişen sadece isim oldu. TAK’ta ki kent teröristleri örgüt içinde aynı kalırken dışarıda YDG-H’li oldular. Kandil yönetimi terör tarihimize Hendek Savaşı olarak geçen Cizre-Silopi-Sur ayaklanma girişimi sırasında ve sonrasında eylemleri YDG-H’ye yaptırdı.

PKK, dünyanın dört kıtasında çeşitli isimler altında kurduğu tabela dernekleriyle faaliyet yürütüyor. Özellikle örgüte sağladığı güç nedeniyle Avrupa ve Amerika’daki örgütlerin faaliyetlerinin engellenmesi isteklerimiz, her seferinde söz konusu derneklerin PKK ile bir bağlarının bulunmadığı iddiasıyla geri çevriliyor.

Terör örgütünün bu şekilde taktik hareketlerinin engellenmesi ancak PKK ile alt birimlerinin örgütsel bağlarının Türk ve dünya kamuoyuna kabul ettirilmesiyle mümkündür. Özellikle batı ülkelerinin elinden görüntüde birbirlerinden ayrı örgütler oldukları gerekçesinin alınması sağlanmalıdır. TAK örneğinden ders çıkararak, bundan sonra olabilecek benzeri durumları daha ilk anda engellemek gerekir. Bu da ancak hibrit savaşa karşı koymada devletin tüm organlarının ve pasif mukavemetin dahil edilmesiyle başarılabilir.

Türkiye’nin ABD, Kanada ve AB olmak üzere, dünyanın irili ufaklı birçok ülkesiyle terörle mücadelede işbirliği anlaşması bulunuyor. Ancak atılan imzaların uygulamada dişe dokunur bir varlığı

görülmüyor. Anlaşmanın hükümlerine uyulmayıp, bir iki istisna hariç daima Türkiye aleyhine kararlar alınıyor. Mahkemelerimizce suçlulukları belgelenen faillerin terörist kimlikleri daima göz ardı ediliyor. Uluslararası polis teşkilatlarından haklarında mahkeme kararı bulunan teröristlerin yakalanma taleplerimiz tozlu raflarda bekletiliyor. Daha kötüsü, suça karışması nedeniyle o ülkenin kolluk ve yargısının eline geçen bir terörist, usulen yargılandıktan sonra serbest bırakılıyor. Türkiye'nin tüm iş birliği tekliflerine kulak tıkanıyor. Kasten yapıldığı açık olan bu uygulama neticesinde Türkiye'nin ikili ve bölgesel ilişkilerindeki gücü zayıflatılırken, PKK'nın uluslararası alandaki kabul görmesi artmaktadır. Bu aldatmaca oyununa karşılık batı ülkeleri, kendi teröristleri konusunda bizimle sıkı işbirliği yapmaya çalışıyorlar. Ne yazık ki ülkemizin istihbarat ve güvenlik teşkilatlarıyla, batılı muhatapları arasındaki alış-veriş sağlıklı işlemiyor. Bizim tarafımızdan bulundukları isteklerine cevap verilirken, bizim isteklerimizin karşılanmasında aynı duyarlılığı görmek mümkün olmuyor. Bu isteksizliğin kaynağı, batı ülkelerindeki özellikle PKK'lı teröristlerden güvenlik ve istihbarat teşkilatlarınca istihbari konularda yararlanılması ve politikacıların müdahil olmalarıdır. Belçika Yüksek Mahkemesi'nin yargılamasındaki terörist Fehriye Erdal davasına politik, güvenlik çevrelerinden çok fazla karışanı gördüğümüz örnek bu durumun anlaşılması için yeterlidir.

Türkiye'ye kayıtsız kalan ülkelerin kendi terörleriyle mücadelede iş birliğine ne ölçüde yatkın oldukları olaylara sabittir. İspanya, Fransa, Portekiz,

Malta ve İtalya'nın öncülüğünde Fas, Tunus, Cezayir, Libya ve Moritanya'nın taraf olduğu teröre karşı işbirliği son derece etkin bir şekilde devam etmektedir. İş birliği içinde Mağrip/Kuzey Afrika El Kaide'sine (Al-Qaida au Magreb Islamique – AQMI) her alanda ortak cepheleler açılmaktadır.

Çoğunlukla kağıt üzerinde kalan uluslararası güvenlik ve istihbarat işbirliğinin tek taraflı değil bütün tarafların yararına işletilmesindeki baştan savmacılığa karşı ülkemizin avantajlı bir konumu bulunuyor. Bizim etnik Kürtçü terörüne karşılık Batılıların başında da radikal ve cihatçı terör örgütleri var. Üstelik söz konusu örgütlerin teröristleri kendi ülkelerinin vatandaşı olmalarından ayrıca ülkeler arasında serbestçe hareket etme üstünlüğüne sahipler. Bu durumda da birçoğu Türkiye üzerinden geçmek zorunda.

Sonuçta Türkiye bu üstün konumunu PKK'lıların yurt içinde olduğu kadar yurt dışındaki faaliyetlerine engel olmada muhatabını uluslararası işbirliğine zorlamalıdır.

Hasım İstihbaratın Türkiye'deki Çalışma Alanları

II. Dünya Savaşı'nda Kahire, Kuzey Afrika'nın istihbarat merkezi konumundaydı. Silahlı kuvvetlerin çatışmalarının şiddetinden farksız bir şekilde istihbarat teşkilatları arasında da savaşın yaşandığı bir şehirdi. 1970'lerde Beyrut, Orta Doğu istihbaratının kumanda odası işlevini görüyordu. Güneydoğu Asya'nın SSCB Rusya'sıyla ABD arasında kapışılması sırasında da Pakistan'ın Peşaver ve Quetta şehirleri batılı ülkelerin

istihbarat teşkilatlarının işgali altındaydı. Herhangi bir ortamda karşılaşılan bir BM görevlisi yada ülkelerin diplomatları insanın eline hemen kartvizitlerini tutuşturuyorlardı. Kartlarda elbette mensubu oldukları istihbarat teşkilatı belirtilmiyordu. Sanki anlaşmışlar gibi hepsinde “political attaché” yazıyordu. Yani ben istihbaratçıyım demenin diplomatça söylenişiydi bu.

Batının ihtiyaç duyduğu istihbarat çoğunlukla dünyanın doğusundaydı. Doğudan bilgi akışı olmadan batının eli kolu bağlı kalırdı. Enerjilerinin devamı için dünyanın doğusundan gelecek istihbarata olan ihtiyaçları hiçbir zaman eksilmedi tersine arttı. Ülkemizin hedef ülkelerle batı arasındaki köprü konumu da aynı şekilde önem yükselişi içinde oldu. Batılının güvenle girip çıkabildiği, modern, kamu düzeni kendi ülkesindekini aratmayan bir ülke olması istihbaratçılar için çekici geliyordu. Belki okumayanlar olabileceği düşüncesiyle değinelim; “Kızım Olmadan Asla” kitabında Betty Mahmudi, İranlı eşinin peşinden Tahran’a gidişini, İslam Devrimi olduğunda ülkeden çıkamadığını, eşinin kızını kendisinden kaçırmaya kalktığını anlatır. Uzun uğraşlardan sonra kızıyla birlikte İran’dan kaçtığında uçağın Türk hava sahasına girmesiyle hayatının en büyük işkencesinin sona erdiğini söyler. Batılı için Türkiye işte budur.

Bugün o günlerin bir devamı olarak Türkiye, batı istihbaratı için vazgeçilmezdir. Vazgeçilmezlik hem hibrit savaşın hedefi olmasından, hem cari (güncel) istihbaratın getirdiği yeni ihtiyaçlardan ve diğer ülkelere yönelik istihbarat çalışmalarından

dolayıdır. Hibrit savaş istihbaratını ele almıştık bundan sonraysa batılı teşkilatların güncel istihbarat ihtiyaçlarını ve bu ihtiyaçlarını karşılama çalışmalarını ve en sonunda da üçüncü ülke operasyonlarını ele alacağız.

ABD'nin Çalışma Alanları

Örgütsel yapıları ve bu yapıların Türkiye dışına taşması nedeniyle terör örgütleri ve organize suç şebekeleri Amerikan'ın istihbarat kurumlarının ilgisini hep çekmiştir. Diğer bir açıdan YPG gibi sevk ve idare ettiği bir örgütün ülkemiz içindeki bağlantıları da aynı ilgiye konu olur. Türkiye içinde aktif ve operasyonel bir istihbaratının bizimle olan ilişkilerine olumsuz etki yaratabileceği ihtimali nedeniyle ABD istihbaratı dikkatli davranmaktadır. O nedenle de örgütsel istihbaratta daha çok kendi güvenliğiyle ilgili konulara eğilmektedir. Ancak bu, bölgesel konuları kapsayan durumlara kayıtsız kaldığını anlamında anlaşılmamalıdır. Bölgedeki çalışma konularıyla ilgisi olabilecek durumları istihbarat hedefleri arasında değerlendirir. Örneğin Suriye'deki istihbaratıyla her zaman ilişkili olabilecek Türkiye'deki göçmenler üzerinde çalışma yürütür. Özellikle Şanlıurfa Gaziantep ve Hatay'daki insani yardım kuruluşları vasıtasıyla ihtiyaçları doğrultusunda bilgi derler. Bilgi derlemede örtülü operasyon tekniklerinden yararlanırlar. Hedef ile istihbaratçı doğrudan temastan kaçınır. İstihbaratçı, ajan ilişkisiyle yürüyen haber derleme faaliyetine pek rastlanılmaz. Bunun yerine her iki tarafta da kurulu olan paravan kuruluşların karşılıklı ilişkileri, medya mensupları, bireysel olarak

girişimlerde bulunan kültürel, bilimsel, araştırmacılar, iş dünyasının mensupları bilgi derlemede istihdam edilirler. Büyükelçilik ve konsolosluklarda çeşitli görevlerde bulunan personelden de yararlanır. Ekonomik, siyasi, kültürel konularda görevli diplomatik personel kendi alanlarında kurdukları ilişkilerle sorumlu oldukları çerçeve içerisinde istihbarat yaparlar. Bunların dışında yine diplomatik personel bilgi ihtiyaçları doğrultusunda doğrudan temas ve ilişki kurdukları kuruluş ve şahıslardan kaynak olarak yararlanırlar. Diplomasinin geleneksel kurallarına aykırı olan bu türlü çalışmaya Amerikalılar “doğrudan diplomasi” adını veriyorlar. Esasında bu ilişki ve irtibat şekli yeni değildir. İstihbarat dilinde doğrudan diplomasinin adı “gözlem ve müşahade” gezisi olup, stratejik iletişim bunun temelidir.

Bilal Şimşir, “İngiliz Belgeleriyle Türkiye’de Kürt Sorunu” isimli eserinde doğrudan diplomasinin bizdeki ilk örneğini ayrıntılı olarak anlatıyor. Şöyle ki; İstanbul’daki büyükelçi W.S.Edmonds’un 11 Temmuz 1929 – 21 Mayıs 1930 tarihleri arasındaki 10 aylık sürede iki kez isyan bölgelerine ve civar illere gezi yaptığını, Maraş, Antep, Urfa, Siverek, Silvan, Garzan, Bitlis, Muş, Van ve Mardin’e gittiğini, İngiliz görevlilerin istihbarat derlemede bizzat yönettikleri ajanlar ve kendilerinin bulundukları gözlemler dışında;

- kurdukları kişisel dostluk ilişkilerinden ,
- yerel basınla temaslarından,
- Osmanlı Bankası örneğinde olduğu gibi diğer yabancı şirket ve banka görevlilerinden,

harput Amerikan Koleji mensuplarıyla yerel Ermenilerden

yararlandıklarını anlatıyor.

Bize göre “gözlem ve müşahade gezisi” istihbari diplomasiye göre de “doğrudan diplomasisi” konusunda kitapta; 1929 yılında yapılan toprak reformunun sonuçlarını, ulaşım-imar çalışmalarını, eğitimin iyileştirilme girişimlerini, Türk Ocaklarının halkın üzerindeki etkilerini, sanayileşmeyi, askerlerin durumlarını ve büyükelçinin ifadesiyle Kürtlerin “Türkleştirilme” çalışmaları hakkında istihbarat yapıldı, deniliyor.

ABD’nin büyük bir rahatlık ve keyfilik içinde yürüttüğü doğrudan diplomaside, Adana Konsolosu, Diyarbakır’a giderek her türlü diplomatik nezaketi ve kuralları hiçe sayarak ilin belediye başkanıyla, dernekleriyle ve devlet karşıtı tüm oluşumlarla bire bir ve tümüyle dışarıya kapalı olarak görüşmeler yapabilmektedir. Doğrudan diplomasiden derlenen güncel bilgileri, gerekli gördüğü zamanlarda Türkiye’nin önüne koymakta tereddüt etmez. Örneğin: Türkiye 2011 yaz başında, Suriye’li muhalifleri Antalya’da bir araya getirdi. Bu girişim Amerika’nın keyfini kaçırdı. Cevabı Diyarbakır’dan sözde Demokratik Toplum Kongresi’nin (DTK) kurduğu Amed İl Konseyi’nden geldi. Sözde halk konseyinin teröristleri Diyarbakır’ı özerkliğe hazırladıklarını ilan ettiler. Ardından devamı Van ve Hakkari’den geldi. Sonuç elbette Türkiye’nin, dikkatini Suriye’den ayırıp yurt içine çevirmek zorunda kalması oldu.

Güncel (cari) istihbarat konuları:

- Etnik Kürtçülüğü ve FETÖ'yü meşrulaştırma politikasının karşısında veya yanında olacak şahısların mimlemesini (belirlenmesini) yapmaktadır. Mimleme kadar biyografik istihbarata da ağırlık vermektedir.

Örtülü faaliyetlerle tıpkı Ermeni soykırım iddialarında olduğu gibi Türkiye'nin Alevi, Süryani soykırımlarıyla suçlanması için yurtiçinde ve dışında örgütlülüğü sağlamak, bu temelde yeni örgütlenmeler yaratmak ve mevcutlara uluslararası kimlik kazandırmak ayrı bir istihbarat hedefidir.

"Kamu diplomasisi" ve stratejik iletişim çalışmalarına devam etmek ve değişen durumlara uygun olarak yenilerini eklemek.

- Psikolojik ve algı operasyonları için öncelşkli olarak yerel sonra da ulusal medyadan eleman mimlemelerinde bulunmak.

Yerel/ulusal ve yabancı medyada Türkiye'nin etnik bölücü teröre ait uygulamaları hakkında haberler yaptırmak ve haberlerin yarattığı etki-tepkiyi ölçerek ileride uygulayacağı politikasına gerekçe oluşturmaktadır.

TSK ve kolluğun terörle mücadelede operasyonel ve istihbari yönden güçlü, hassas ve zayıf yönleri belirlenmeye çalışılmaktadır.

- Suriye ve Irak özelinde ve bölgesel şartlara göre alınan pozisyon bakımından savunma sanayiinde ve TSK'daki gelişmeleri izlemek.

- Silah sanayi kurumlarımızın gizlilik altındaki güvenlik uygulamalarının eksik ve açık yönleri konusunda bilgi derlemek, hasım istihbaratın bir sonraki operasyonel çalışması için vazgeçilmez bir başlıktır. Geçmiş yıllarda MKE'ye yapılan sabotaj eylemlerinin arkasında hasım istihbarat teşkilatlarının bulunduğu bir gerçektir.

Yüzyılın en stratejik konusu olan enerji kaynakları ve nakil yollarında gerçekleşen her gelişme ABD'nin dikkatini çekmektedir. Her ne kadar enerji kaynakları bakımından ciddi bir varlığı olmamakla beraber ülkemiz, enerji zengini doğuyla, enerji açlığı çeken batı arasında inkar edilemeyecek bir öneme sahip. Bu bakımdan Amerikan istihbaratının çalışmalarının önemli bir bölümünü de Türkiye'nin enerji konulu adımlarıdır. Haber derlemede çok uluslu enerji şirketlerinde görevli personeli kullanmasına sıkça rastlanır.

Kamışlı'daki yerel PYD/YPG yönetiminin bizim tarafımızdaki akraba, aşiret bağlarının sıkılaştırılması ve fonksiyonel hale gelmesi için bölücülerin girişimlerini yönlendirmek.

Daha geniş çerçevede örneğin, BM Cenevre teşkilatının düzenlediği uluslararası konferanslara sözde Kürt halkı adına katılımları sağlamak. Bir ucu Türkiye ve Suriye'nin bulunduğu bölgede, diğer ucu Avrupa'da olan birbirinden uzak noktaların birbirleriyle uyum içerisinde hareket etmelerini sağlamak.

PKK, yurt içinde gerçekleştirdiği VBIED eylem yeteneğini Suriye’de aldığı eğitimlerden sonra kavuştu. Eğitimlerin Amerikan paralı askerleri ve Lions of Rojava isimli eski askerlerin grubu tarafından verildiğini biliyoruz. Ve yine biliyoruz ki Suriye’deki her YPG adımı ABD’nin oluruyla atılmaktadır. Dolayısıyla ÷lkemizdeki eylemliliğin bu bağlantısına ÷zellikle dikkat edilmelidir.

B÷lge çapında atmayı plandığımız adımlarımızı izleyen hasım istihbarat teşkilatları diplomatik önceliklerine uygun olarak kurulan ikili ilişkilerimizi bozacak karşı saldırış operasyonları gerçekleştirmektedirler. Bunun en sıcak ÷rneği Aralık 2016 yılında yaşandı. T÷rk-Rus g÷r÷şmesinin hemen ÷ncesinde Ankara B÷y÷kelisi Andrey Karlov suikastının gerçekleştirilmesi, sadece ABD ve PKK uzantılarına yaradı. Bu sonuç ilginçtir.

- Uyuşturucu kaçakçısı şebekeler içerisinden istihbarat amaçlı elemanlanma çalışmaları y÷r÷tmektedir.

Bu değerlendirme doğrultusunda; ÷nceleri DHKP/C’nin elinde olan ve artık PKK’nın kontrol÷nde y÷r÷t÷len uyuşturucu kaçakçılığı ve para aklama faaliyeti Amerikan ve batı istihbaratının ilgi alanındadır.

ABD’nin PKK’nın uyuşturucu bağlantılarını Meksika’dan Avrupa’ya kadar giden g÷zergahta izlemeye çalışmaktadır. Rus organize ÷rg÷tleriyle ve Latin Amerika bağlantılarıyla ilgili istihbarat için ÷rg÷t içinden elemanlanmaya çalışmaktadır. Bu amaçla

Meksika'dan ABD'ye geçişleri sırasında yakalanan Türk vatandaşı Kürtlerin, eleman olarak Amerikan istihbaratı tarafından istihdam edildiği değerlendirilmektedir.

Organize şebekeler konusunda Amerikan istihbaratının Ortadoğu'daki merkezi K. Irak/Erbil'dir. Ülkemizden çıkan veya geri dönen her gelişmeyi tespiti çalışmaktadır.

İran'a uygulanan Amerikan ambargosunun organize örgütler tarafından delinmesine engel olunma alışmaları Türkiye'yi de içerisine almaktadır. Bu bakımdan Amerika, Türkiye'den yapılabilecek ambargoyu delme girişimlerini dikkatle izlemektedir.

Komşularımız ve özellikle İran, Suriye gibi ülkelerle olan ilişkilerimiz ile söz konusu ülkelerin bölgedeki radikal cihat örgütlerle bağlantıları hakkında Amerikan ve batı istihbaratının bilgi edinme ihtiyaı bulunmaktadır. Bu ihtiyaçlarına ulaşmalarında Türkiye konumu nedeniyle yoğun ilgileri altındadır.

Etnisite, din, mezhep, siyasi görüş, sosyo-ekonomi, aşiret esaslarına göre Türkiye'nin toplumsal yapısı, bu yapının devletle olan ilişkileri, elde edilen istatistiki verilerin harita üzerine yerleştirilmesi, etnik, dini ve sosyal, demografik fay hatlarının tespiti ve meydana gelen gelişmeler üzerinde dikkatle durulmaktadır.

ABD, İngiltere, İsrail ve Almanya bazı hallerde işbirliğiyle, bazı hallerde de bireysel olarak küresel çapta elektronik (ELINT) , görüntü istihbaratı

(IMINT), açık kaynak istihbaratı (OSINT) ve sosyal medya istihbaratı (SOCMINT) yürütmektedir.

Sanal dünya istihbarat teşkilatları için öylesine çekicidir ki kazdıkça kazma isteği duyarlar. Bu çekicilik birbirine hasım olanları bile işbirliğine zorlar. Mart 2018 ayında patlayan Cambridge Analytica operasyonu bunun en son örneğidir. Operasyonun deşifre olmasıyla İsrail ve İngiliz gizli servislerinin bu paravan kuruluşun arkasında işbirliği halinde istihbarat yaptıkları ortaya çıktı. Sanal zeminler bireyin kendisi hakkındaki bilgileri yine kendi eliyle profesyonel istihbaratçılara vermesinin en zahmetsiz yoludur. Facebook, Google gibi milyonların bulunduğu ortak zeminler, katılımcıların profillerinin çıkarılmasında, çıkarılan profillerin ortak noktalarının belirlenmesinde ve nihayet profillere uygun projelerin hazırlanmasında kullanılır.

Soğuk Savaş döneminde NBC kısaltmasıyla Nükleer-Biyolojik-Kimyasal savaş metotları espionaj içerisinde ele alınmaktaydı. Ülkelerin NBC yetenekleri uluslararası anlaşmalarla bire bir sıkı denetlenememekle birlikte nispeten kontrol altındadır. Denetimler özellikle görüntü istihbaratı (IMINT) ve insan kaynaklı istihbarat (HUMINT) teknikleriyle desteklenmektedir. Kimyasal silahlar bugün artık önemlerini yitirmiştir. Çünkü hem denetimlerin sıklığı hem de kullanıcı ülkenin kolaylıkla belirlenebilmesi nedeniyle serbestçe başvurulacak silah olmaktan çıkmış bulunmaktadır. Kullanan ülkeyi uluslararası tepkiyle karşı karşıya bırakmaktadır. Örneğin, Suriye'nin Han Şeyhun ve Duma'ya attığı

sarin gazının faili olduğu gerçeği kısa süre içerisinde ortaya çıkıp, tüm dünyada duyulmuş ve Beşar Esad ağır bir baskının altında kalmıştı.

Kimyasal silahın aksine biyolojik silahı kimin kullandığını tespit etmek nerdeyse olanaksızdır. Sonuçlarının hemen o anda ortaya çıkmaması nedeniyle tespiti daha da güçtür. Kullanıcısını gizlemesinden ayrıca laboratuarda üretilir, dolayısıyla maliyeti düşüktür. Büyük askeri harcamalarla karşılaştırıldığında biyolojik savaşın yarattığı etkinin büyüklüğünün yanında maliyetinin düşüklüğü kullanıcı ülke için vaz geçilmezdir.

Biyolojik savaşın bir de biyoterör boyutu bulunmaktadır. Biyoterör, biyolojik silahın devletlerden ayrıca terör örgütleri tarafından da kullanılma kolaylığı anlamına gelmektedir. Bu nedenle hasım saldırılara karşı koyabilmemiz için ilgili tüm kurum ve kuruluşların istihbaratın öncülüğünde bir istihbarat topluluğu haline getirilmesi zorunluluğu bulunmaktadır.

Buraya kadar ülkelerin güvenlikleri yönüyle ele aldığımız biyolojik araştırmaların bir de ticari boyutu bulunmaktadır. Bir hasım devlet tarafından DNA ve gen istihbaratıyla birlikte yürütülecek bir biyolojik araştırmayla milletimizin sağlığı hasım bir devletin eline ticari kazanç fırsatı verebilmektedir.

Bu konudaki istihbarat faaliyetlerini ele aldığımızda hemen geçmişte kan örneklerinin toplanıp ABD'ye gönderilme girişimini hatırlarız. O gün engel olunmamış olsaydı vatandaşlarımızın gen ve DNA

bilgileri, kısaca sağlığınıyla ilgili tüm sırlarımız istemeyeceğimiz ellere geçmiş olacaktı.Toplum sağlığının tehdit altına girmesi sözkonusuydu. Toplum sağlığının tümüyle bozulması ülkemizin ekonomisinden güvenliğine kadar ulaşacağı sınırları kestirilemeyen bir tehdit ve tehlikeye yol açmış olacaktı.

Hasma üstünlük sağlayacak bu çeşit bir istihbari bilgi, salgına karşı geliştireceği tedavi araçlarının ilk sahibi olması sayesinde dünya çapında ekonomik kazanç getirecektir. Aynı zamanda tedavi yönteminin ilk sahibi olması sayesinde hasım ülkeyi kendisine bağlayacaktır. Bunun en kestirme anlamı, hasım üstünlüğünü pekiştirirken hedef çöküşe geçiyor demektir.

Kan ve avuç içi örneklerinin bir ülkenin insan unsurunun biyolojik ve karakteristik özelliklerini ortaya koyması bakımından istenmeyen ellere geçmesini önlemek bir milli güvenlik zorunluluğudur. Bu türlü istihbarat yoluyla elde edilecek bilgiler, özellikle hedef ülkelerin sağlığına yönelik tehditler ve sağlık harcamaları hasım ülkenin çıkarına olacaktır.

İstihbarat teşkilatlarının örtülü operasyonlarla elde ettikleri DNA'lardan ekonomiden, güvenliğe kadar her alanda yararlanılmaktadırlar. Akıllara durgunluk veren gelişmeler sonucunda, atılan bir sigara izmaritinden veya sakızdan 3D fotoğraf çıkarılması mümkün hale gelmiştir. CIA'in Bin Laden'i arama çalışmaları sırasında, saklandığı evden aşırı bahanesiyle DNA örneği alma girişimine bakarak DNA

ve genetik biliminin istihbarattaki önemini anlamak mümkündür.

Biyolojik saldırıların tehdit boyutunu tekrarlarsak; gen ve DNA bilgileri hedef olan bir ülke için en az ekonomisi kadar o ülkenin halkının insan doğasının güçlü ve zayıf yönleri bakımından stratejiktir. Bu içerikteki bilgiler, hem ekonomik hem de hedef ülkenin direnç dayanaklarına uygun saldırı ve savunma stratejileri geliştirmek bakımlarından olağanüstü önemlidir.

RUSYA

Rus dış istihbaratının ülkemizdeki çalışma alanları geniştir. Sekiz ana konudaki espionaj faaliyetinden ayrıca kendince terör olarak nitelediği örgütsel hareketleri ülkemizden izlemektedir. Ülkemizde faaliyette bulunan istihbarat teşkilatları içinde en ketum ve gizlilik konusunda en dikkatli olan istihbaratçıların başında gelir. Türkiye’de ajan kullanan ender ülkelerden birisidir. Rusya ve rejim muhalifi olarak mücadele edenlerden ülkemizde yaşayanlara suikast gerçekleştirmekten, kamu kurumlarının hazırladıkları yıllık ajandalardan ekonomi ve sanayii konularında açık kaynak olarak yararlanmaya kadar yaygın bir istihbarat ihtiyaç listesi bulunur.

Ülkemize yaşayan veya sığınmış olan Çeçenler hakkında istihbarat yapmaktadır ve zaman zaman Çeçen muhaliflere suikast gerçekleştirecek kadar pervasız çalışmaktadır.

Türkiye'deki elektronik haberleşmeleri yakından takip etmektedir. Uydu üzerinden gerçekleştirilen haberleşmeleri sıkı bir şekilde izlediğini Çeçenlerin efsanevi lideri Cevher Dudayev'in 1996'da şehit edilmesi olayında görmüştük. Dudayev, Türkiye aracılığıyla uydudan yaptığı görüşmelerinin kestirilmesi suretiyle karargahının yerinin belirlenmesi sonucunda uğradığı Rus saldırısıyla şehit edilmişti.

Ülkemizdeki Rusya muhaliflerinin attıkları her adımı büyük bir olasılıkla internetteki açık kaynak (OSINT) ve sosyal medya (SOCMINT) yoluyla izlediği değerlendirilmektedir.

Türk STÖ'lerinin Orta Asya Cumhuriyetleriyle olan ilişkileri Rus istihbaratının başlıca konusudur.

Gerginlik dönemlerinde özellikle Suriye sınırimızda havadan fotoğraflamak suretiyle durum istihbaratı yapmaktadır. Geçmişte Karadeniz Bölgesinde SU24 ve IL20 uçaklarıyla gerçekleştirdiği ELINT istihbaratına bugün de devam ettiği düşünülmektedir.

Duma'daki politikacılar ve sözde kültürel bağlantılar aracılığıyla PKK ile Türkiye dışından kurulan ilişkiler sıcak tutulmaktadır. Söz konusu ilişkiyle gerçekleştirilen siyasi-kültürel ve bazen de askeri bilgi aktarımının dolaylı yoldan terör örgütünün sahadaki mensuplarına ulaştırılması sağlanmaktadır.

Türk kamuoyunda yerleşik Rus algısını olumluya dönüştürmek amacıyla her türlü kitle etkileme ve psikolojik harekâta ağırlık vermektedir.

Suriye/Lazkiye ve Tartus üslerindeki tesislerinden ve D. Akdeniz’de bulundurduğu gemiden ELINT ve SIGINT istihbaratı yapmaktadır. Suriye’deki varlığı nedeniyle başlıca dinleme hedefinin ülkemiz olduğundan kuşku duyulmamalıdır.

ALMANYA

- Ülkesinde nefret eylem ve söylemlerine izin vermeyen Almanya, hedefleri Türkiye olan etnik ve radikal örgütlerin faaliyetlerine göz yummaktadır. Buna karşılık devlet yanlısı Türk örgütlerinin faaliyetlerini yakından izlemek için ülkemizdeki bağlantılarını sürekli göz önünde tutmaktadır.

- Bizim istihbarat teşkilatımızın bölücü-yıkıcı örgütlere yönelik çalışmalarının neler olduğunu ve gurbetçi vatandaşlarımızın bu çalışmalara katkılarını belirlemeye yönelik bilgi derlemektedir. Elde ettiği bilgilerle Avusturya istihbarat teşkilatıyla birlikte çalışarak gurbetçi vatandaşlarımızdan devlet yanlılarını kendi kamuoyları nazarında hedef haline getirmektedir. Etki operasyonu (influence operations), sistemli-planlı casusluk (systematic spying) gibi kendi icadı olan suçlamalarla Türkiye’nin gurbetçi vatandaşlarıyla bağını güçlendirmesinin önüne geçmek, hatta tümüyle kesmesini hedeflemektedir.

Yine diğer bir açıdan Belçika, Hollanda ve Almanya ülkemiz için bir tehdit olan radikal/cihatçı

örgütlerin ülkelerindeki her türlü faaliyetine göz yumarken, Türkiye'nin vatandaşlarıyla bağlarını güçlendirme çabalarını, Türk toplumunun radikalleşmesiymiş gibi niteleyerek kamuoylarında aleyhimize etki yaratacak propaganda yapmaktadır. Bu psikolojik operasyonun unsurları örgütsel bağlantıları olan şahıslar ile ülkemizde faaliyet gösteren kendilerine ait vakıflardır.

Almanya'daki İhvacıların (Müslüman Kardeşler) Türkiye'deki bağlantılarıyla aralarındaki ilişkilere sızmakta, faaliyetlerini bu yolla da kontrol altında tutmaktadır.

Türkiye'deki mezhep ayrılıklarını yakından izleyen Almanya, yurt içindeki ve gurbetçi Alevi vatandaşlarımızın günlük alışkanlıklarından mezarlıklarına kadar her ayrıntı üzerinde çalışmaktadır.

Almanya'daki Alevi gurbetçilerimiz aracılığıyla onların Türkiye'de yaşayan yakınları arasından mimlemeler yaparak, kendilerinden bilgi derlenmesinde yararlanma girişimlerinde bulunmaktadır. Hollanda da aynı çalışma tarzı içindedir.

Mezhep çeşitliliğinin çok olduğu ve geçmişte mezhep çıkışlı isyanların yaşandığı iller Alman istihbaratının ilgi alanındadır. Ülkemizde bulunan Alman vakıfları, bu illerde kendilerine yakın paravan dernekler oluşturarak, sözde kültürel temelde işbirliği içerisinde dirler.

Türk asıllı Alman vatandaşı medya mensuplarından bazılarının Türkiye'nin hassas olduğu bölgeler ve konularda haber yaptırmaktadır. Alman vatandaşı olmanın kendisine sağladığına inandığı dokunulmazlık/ayrıcalık güveniyle hareket eden bu kimseler, yaptıkları haberlerle ülkemizi yurt dışında eleştirilerin hedefi haline getirmektedirler.

Örneğin; Deniz Yücel konusu, terör, güvenlik, hukuk ve yabancı ülke vatandaşı sarmalıyla zaten karmaşık bir durumdaydı. Türk asıllı Alman vatandaşının elde yeterli kanıt olmamasına rağmen tutuklanması, milli güvenliğimize yarar sağlamaktan çok, ülkemiz aleyhine her fırsatı değerlendiren çevreler için kazançlı sonuçlar doğurdu. Adı geçen hakkında yapılan polis ve savcılık soruşturması, “bilinmeyen dil” saçmalığından yararlanarak sağlam basan psikolojik operasyon unsurları için yeni bir fırsat doğurdu. Özellikle Alman medyasında Türk hukukuyla alay edilen nerdeyse sayısız yazılar çıktı. İstihbari diplomasinin desteğinden mahrum bir girişim, gazetecilikle ve Alman vatandaşlığıyla

karıştırılan karşı hamleler karşısında geri adım atmak zorunda bırakıldı. Twit mesajında PKK'nın elebaşlarından Cemil Bayık lehinde sempati yaratan; "Neden her zaman bu kadar iyi traşlı ve diğer sorular yakında Welt'te" ifadesiyle PKK hakkında örtülü propaganda yaptığı bir gerçektir. Çünkü kimin tarafından yapıldığı belli olarak, okuyan herkesin verilmek istenen mesajı alacağı ve yasalar karşısında suç teşkil etmeyen bir istihbari çalışma şeklidir.

YUNANİSTAN

- Yunanistan'ın ülkemizde silahlı eylem gücü yüksek olan DHKP/C, MLKP ve PKK gibi örgütlerin koruyuculuğunu, hatta eylemlerinde sevk ve idare etme rolü üstlendiğini bilmeyen yoktur. 1996 yılında bir biri ardına çıkan orman yangınlarını çıkaran PKK'lılardan yakalananlar, kundaklama eğitimini Yunanistan'da aldıklarını itiraf ettiler. Gerçekte itirafları sadece kundaklamadan geride kalan kanıtlar eylemin belirli bir teknikle yapıldığı konusunda hiç şüphe bırakmıyordu. Yine 2016 yılındaki İzmir ve İstanbul/Tuzla ve Pendik'teki fabrika yangınlarının da teröristlerce gerçekleşen kundaklama sonucu çıktığı tespit edildi. Ülkemizdeki diplomatik temsilcilikleri, meslekten gelme istihbaratçı olsun olmasın her biri kendi alanında Türkiye konusunda bilgi derlemekle görevli personelin karargâhı durumundadır. Toplu duruma (konsept) göre faaliyetlerini yoğunlaştıran EYP mensupları, istihbaratımız tarafından engellenmektedir. Örneğin önceki yıllarda İstanbul ve İzmir'de yapılan operasyonlarla suçüstü yapılan

görevlileri istenmeyen adam (persona non grata) ilan edilerek ülkelerine kovulmuşlardı.

- Bizzat gözleme dayalı ancak teyide muhtaç bilgilerde Yunanistan'ın FETÖ ile de bağlantısı bulunduğu ilişkin emarelere rastlanılmaktadır. 15 Temmuz kalkışmasının öncesinde Eylül-Ekim 2015 aylarında Marmaris ile Yunanistan'ın Simi Adası arasında, FETÖ'ye ait sürat tekneleriyle sayısız gidiş-gelişler gerçekleştiği yörede anlatılmaktadır.

Ülkemizin ikili ve uluslararası ilişkileri ve özellikle de Doğu Akdeniz politikamız konusunda istihbarat yapmak Yunanistan'ın öncelikli hedefidir.

2001 yılında Türkiye'nin bankacılık sistemine sızma girişimleri istihbarat teşkilatımız MİT tarafından engellenmiştir.

- Fener Patrikhanesi, Yunan dışişleri ve EYP'in küresel çapta etkili çalışmalar yürüttüğü ekümeniklik politikasında önemli bir hareket üssüdür. Ülkemiz yasalarının denetimi altında bulunan Rum azınlık vakıf ve derneklerinin faaliyetleri Yunanistan'ı rahatsız etmektedir. Bize alternatif olarak İstanbul Konsoloslğu da söz konusu dernek ve vakıfları denetimi altında tutmaktadır.

- Karadeniz bölgesinin bazı ses sanatçılarıyla Pontus ideali doğrultusunda paravan kültür örgütleri vasıtasıyla ilişki ve irtibat halindedir. Söz konusu sanatçıları Yunanistan'da düzenlenen festival gibi etkinliklerde ağırlayarak, ülkesinde tanınmalarını sağlamaktadır. Böylelikle müziği kullanarak

tanınmalarını sağladığı ve çalışmalarında para ve medya desteği vererek oluşturduğu grubun sayısını ve etkinliğini büyötmektedir.

Batı Trakya derneklerinin faaliyetleriyle Yunanistan'daki soydaşlarımızın bizimle olan bağlantı ve ilişkileri her türlü haber toplama vasıtalarıyla yakından izlenmektedir.

- Sınırları içinde her hangi şehirmişçesine tam anlamıyla yönetimi altındaki Kıbrıs Rum Kesimini kullanarak Türkiye'nin adadaki garantörlük yetkisini ortadan kaldırmak üzere diplomatik çabalar göstermektedir. Bu amaçla KKTC vatandaşları arasında istihbari örgütlenmelerde bulunup, yerel medyayla işbirliği halinde psikolojik operasyonlar gerçekleştirmektedir.

İNGİLTERE

Londra Arap ve Kürtçölüğün düşünce, politika ve medya merkezi durumundadır. Batının sevk ve idaresi altındaki Arap ve Kürtçü fikir adamlarıysa üniversitelerin çatısı altında barındırılmaktadır. Bu yapı İngiltere ve onun arkasındaki Amerika tarafından espionaj faaliyetlerinde kullanılır. Londra merkezli bu istihbarat şebekesi, ölkemizdeki ayrılıkçı ve etnik terör örgütlerinin mensuplarıyla doğrudan temas kurmaktan kaçınmaktadır. İlişki ve irtibat İngiltere'de düzenlenen konferans, panel benzeri etkinliklere davet edilmeleri suretiyle yürütölmektedir.

- Gaziantep ve Kilis'teki Suriyeli göçmenlerin biyografik bilgilerine ulaşmaya çalışmaktadır. Bunu

yaparken kendine örtülü bir şekilde bağlı Türk derneklerinden yararlanmaktadır.

Kıbrıs Rum Kesiminde Ağratur ve Dikelya üslerindeki tesislerinden Türkiye'yi de kapsayan geniş bir alanda ELINT ve SIGINT istihbaratı yapmaktadır. Dinleme yeteneğinin Cebelitarık'tan, Afganistan'a kadar ulaştığı düşünülmektedir.

-Bir ucu Türkiye'de olan narko terör istihbaratının diğer ucu her teşkilatın kendi ülkesinde bulunur. Devrimci Doğu Kültür Derneği (DDKD) zamanında Kürtçülüğü kazandığı uyuşturucu parasıyla besleyen Behçet Cantürk ve Sarı Avni lakaplı Avni Musullu'nun istihbarat teşkilatı bağlantısı hakkında bilgi verilmektedir. Soner Yalçın, Behçet Cantürk'ün Anıları kitabında bu iki şahsın uyuşturucu şebekesinin bir diğer mensubu İsviçre vatandaşı Paul Waridel isimli şahsın Yunan gizl servisi KYB (günümüzün EYP'i) ajanı olduğunu söylüyor. Bir başka narko terör-istihbarat ilişkisi hakkında Hüseyin Baybaşı'nın söz edilmelidir. Adı geçen uyuşturucu kaçakçısıyla İngiliz istihbaratının arasındaki ilişki Guardian gazetesinin 16 Mayıs 2006 tarihli bakısında "Turkish drug gang leader jailed for 22 years" başlığıyla verildi.

Narko teröre karlı ortak istihbarat çalışmaları yapılıyor gibi görünse de muhatabımızı istihbarat teşkilatları yasadışı örgütleri kendi ihtiyaçları için kullandıklarından gerçekte bu ortaklık etkin bir şekilde yürümektedir. Başarılmasının sonucunda elde edilecek hasıla büyüktür. Çünkü etkili bir önleme çalışması önce organize suç sonra da terör örgütünün

para kaynaklarını kurutacaktır. Sonunda istihbarat teşkilatlarının ajan kaynakları da kurumuş olacaktır. Bu nedenle organize suç ve terör örgütleri hasım istihbaratın gözden çıkarılamayacak unsurlarıdır.

İSRAİL

K. Irak Kürtçülüğüyle kültürel temelde kurduğu ilişkiyi kullanarak, PKK ile bulunduğu ilişkiyi gizlemekte yararlanmaktadır. K. Irak'la kültürel ilişki, PKK ile kurulan gizli ilişkinin paravanıdır. Bu çerçevede PKK'ya bulunduğu eğitim, silah ve elektronik donanım desteği nedeniyle Türkiye'nin olası tepkilerini önceden ölçmeye çalışmaktadır.

Ülkemizde yaşayan sığınmacı İranlıların faaliyetlerini izleyip, aralarından elemanlanma girişimlerinde bulunmakta, zaman zaman İranlı sığınmacıları ülkemizden gizlice kaçırmaktadır.

Operasyon unsurlarının deşifre olmaması için İsrail, Filistin konusunda kullandığı ajanlarıyla ülkemizde gizlice buluşmaktadır.

- Türkiye-Filistin ve Türkiye-Hamas ilişkilerini açık ve gizli kaynaklardan izlemektedir. Bu kapsamda İsrail istihbaratının gözü, Filistin davasına destek veren TİKA gibi resmi ve diğer sivil kitle örgütlerimizin de üzerindedir.

- Türkiye'nin D. Akdeniz'deki petrol ve doğal gaz araştırmaları ve bu konuda bulunduğu uluslararası girişimleri İsrail için önemli bir istihbarat ihtiyacıdır.

Konsoloslugu aracılığıyla özellikle İstanbul'da yaşayan Yahudi vatandaşlarımızla olabildiğince sıkı bağlar kurmak ve sinagogları hedefleyecek terörist eylemler hakkında önceden haber almak için çalışmaktadır.

- Arap ülkelerinin diplomatik misyonlarının ve vatandaşlarının ülkemizdeki temaslarını ve birbirleriyle ilişkilerini izlemektedir.

İRAN ve DİĞER İSLAM ÜLKELERİ

- Şeriat ve krallıkla yönetilen İslam ülkeleri, bize sığınan muhaliflerini ortadan kaldırmak için sürekli olarak ülkemizdeki vasatlar içerisinde elemanlanma ve bilgi derleme faaliyetlerinde bulunmaktadırlar. Cemal Kaşıkçı ve Mesut Mevlevi suikastlarında olduğu gibi kendilerince uygun gördükleri hallerde cinayet işlemektedirler.

2015 yılında İran yanlısı propaganda haberleriyle dikkat çeken Tesnim News (Tesnim Haber Ajansı) örneğinde olduğu gibi örtülü propagandayla görevli sahte haber ajansları sanal medya üzerinden yayın yapmaktadırlar. Türk istihbaratının karşı koyma çalışmalarından kurtulmak için sık sık adres ve isim değişikliğine gitmektedirler.

Rejimini bölgeye yayma politikasındaki ısrarından hiçbir zaman vazgeçmeyen İran, geçmişte ülkemizdeki radikal örgütlerin üyelerinin Necef ve Kum şehirlerinde eğitim almalarını sağlamıştı. Hizbullah'ın terör eylemlerinde kullandığı silahların bu ülkeden ve Suriye'den gizlice sokulduğu soruşturma

dosyalarında yer almıştı. İran'ın devrimini yayma girişimlerine karşı olan Türk toplum önderlerinin suikastlarında İran gizli servisinin parmağının bulunduğu görülmüştü. Bugün böyle bir istihbari operasyonun içinde olmamakla beraber gelecekte de aynı istihbari operasyonlara girişmeyeceğini düşünmek mümkün değildir. Olası bir çalışmada yararlanacağı bilgileri güncel tutmaktadır. Bölgede meydana gelecek stratejik hareketliliğe bakarak benzeri istihbarat operasyonlarında bulunabileceği daima hatırdta tutulmalıdır.

Suriye, her dönemde hasım istihbaratının en başta gelen ülkesi olmuştur. Geçmişte, Abdullah Öcalan'ın sevk ve idaresinin altına alarak PKK'nın bugün küresel bir terör örgütü olmasında başrol oynamıştır. Yine 12 Eylül öncesinin silahlı eylemci örgütü olan Acilciler örgütünü ve başındaki Mihraç Ural'ın ülkemizdeki eylemlerinin planlayıcısı ve uygulatırıcısıdır. 11 Mayıs 2013 günü Hatay/Reyhanlı'da 52 vatandaşının hayatını kaybettiği VBİED (bombalı araç) eyleminin sanığı Hakan kod Aykan Hamurcu ile Yusuf Nazik yakalandı. Eylemin düzenleyicisinin Şam rejimi olduğu konusu aydınlatıldı.

12 Eylül öncesinde THKP/C Acilciler terör örgütünün lideri olan Mihraç Ural, o tarihten beri kaçtığı Suriye'de faaliyetine devam etmektedir. Muhaberat teşkilatının sevk ve idaresi altında Suriye Mukavemet Örgütü'nün (Moqawama Suriyya) başında Türkiye karşıtı silahlı faaliyetine devam etmektedir. Söz edilen teröristin ilk yıllarda Fransız gizli servisiyle

bağlantısı bulunmakla birlikte günümüzde devam edip, etmediği bilinmemektedir.

Günümüzde içsavaş içinde bulunması nedeniyle Suriye, istihbari çalışmalarını büyük ölçüde bilgi derlemenin üzerine kurmuştur. Şam yönetimi, ülkemizin Suriye'deki askeri operasyonlarına karşı psikolojik operasyon gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bölgenin şartlarına göre ve eline fırsat geçtiği hallerde Reyhanlı eylemine benzer saldırı operasyonları gerçekleştirme imkan ve kabiliyetine sahiptir

Suudi ve Körfez Ülkeleri istihbaratı, ülkemizdeki Suriyeli göçmenlerin arasında kendisinin ve Körfez Ülkelerinin çıkarlarına uygun bir örgütlendirme çalışmaları yürütmektedir.

FRANSA

Fransa'nın Avrupa'da Kürtçülüğün yerleşmesinde başrol oynama sorumluluğu altındadır. Paris'teki Kürt Enstitüsü 1960'lı yıllardan beri politik ve kültürel temelde faaliyet yürütmektedir. Fransız Dışişleri Bakanlığının para desteği altındaki bu enstitü, hiç eksilmeyen bir ısrarla Kürtçülük konulu etkinlikler düzenlemekte ve bu etkinliklere Türkiye'den katılımların olmasını sağlamaktadır. Bu pravanın arkasından Türkiye'deki Kürtçülerle ilişki kurulup, yürütülmektedir.

Fransa, STÖ'leri aracılığıyla ülkemizdeki paravan terör kuruluşlarından gelişmeleri izlemekte ve gerekli durumlarda yön vermektedir. Ülkelerinden kalkıp gelerek terör duruşmalarına giren Fransız

vatandaşı ve medya kalabalığının Türk yargısını işlevsiz kılma girişimlerine dolaylı yoldan destek vermektedir.

Dış politikası her zaman Türkiye'nin çıkarlarıyla çelişen Fransa, bizi insan hakları, demokratik haklar eleştirileri ve Ermeni soykırım yalanları vb girişimleriyle baskı altına alma girişimlerinde bulunmaktadır. Bir ucu kendi ülkesinde diğer ucu ülkemizde bulunan dernek, vakıf ve şahıslar vasıtasıyla bu konularda kullanacağı bilgileri derlemektedir.

Genel kapsamının ifadesiyle Türkiye aleyhinde algı yaratmak üzere gerçekleştirdiği psikolojik harekâta esas teşkil edecek bilgileri Türkiye içinden derlemektedir.

- Sömürge döneminden kalan bir politikayla özellikle, Afrika ülkelerinden gelecekte devlet kademelerinde yönetici olacak adayları belirleyip (mimleyip) ülkesinde eğitmektedir. Böylelikle sömürge politikalarının devamını sağlamaktadır.

D. Akdeniz'de bize karşı blok oluşturan Yunanistan-Mısır-Kıbrıs Rum Kesimi ve İsrail'in izniyle petrol ve doğal gaz araştırması yapan TOTAL-ELF petrol şirketinin önüne ülkemiz tarafından çıkarılacak engelleri önceden tespit etmek amacıyla gelişmeleri yakından izlemektedir.

TÜRKİYE’DE ÜÇÜNCÜ ÜLKE İSTİHBARAT OPERASYONLARI

Bir ülkenin hedefi olan ülkenin bir başka ülkedeki bilgi derleme ve operasyonel faaliyetlerine üçüncü ülke operasyonu adı verilir. Örneğin İsrail’in hedefi olan İran’ın Türkiye’deki gizli faaliyetlerini izlemek üzere yürüttüğü istihbari çalışmaları bir üçüncü ülke operasyonudur.

Hasım istihbarat teşkilatlarının Türkiye’deki üçüncü ülke operasyonları:

Hedef ülke İran: Bu ülkenin nükleer silahlanmasına yönelik olarak ülkemizden yürüteceği olası bağlantılarını izlemesi.

Hedef Filistin: İsrail’in Filistin ve İran’ın ülkemizdeki faaliyetlerini izlemesi.

Hedef ülke Türkiye: Haberleşme kanallarımızı deşifre etmek: Yurt dışındaki temsilciliklerimizin merkezle ve diğer temsilciliklerle kurdukları iletişim kanallarına sızmak ve ülkemizin dış politikası olduğu kadar üyesi bulunduğumuz uluslararası örgütlerle ilişkilerimiz konusunda bilgi derlemek. Açık kaynaklarda yer alan bilgilerden 1980’den sonra Almanya’nın dış istihbarat teşkilatı BND ile CIA’in ortaklaşa operasyonlarla dış temsilciliklerimizin iletişimine hulûl (nüfuz) ettiklerini, 1990’lardaysa D. Almanya’nın da Stasi marifetiyle aynı çalışmayı yaptığını biliyoruz.

- Hedef: Ortadoğu – Kıbrıs Rum Kesimi: Kıbrıs, 1980’li yıllarda CIA’in Orta Doğu operasyonlarında üs olarak kullanılmaktaydı. Operasyonların genel karakteri terör bağlantılı uyuşturucu konusuydu. Bekaa’daki uyuşturucu bağlantısının güçlü olduğu o yıllarda PKK’nın da CIA’nin ilgi alanının dışında kaldığı düşünülemez. Dolayısıyla operasyon aynı zamanda ülkemiz üzerinden de yürütülüyordu.

- Hedef Orta Doğu: Almanya’nın ve istihbarat ihtiyaçları doğrultusunda kimi zaman Amerika, kimi zaman da İsrail ile ortak hedeflere yönelik olarak yazılım şirketleri aracılığıyla gerçekleştirdikleri bilgi derleme operasyonları.

- Hedef Suriye: Terörle mücadelemizin artan baskısı nedeniyle Afganistan-İran kaynaklı eroin trafiği Suriye üzerine kaymıştır. Suriye’nin PKK kontrolündeki bölgesinden gerçekleştirilen uyuşturucu trafiğinden ABD’nin bilgisinin olmadığı düşünülemez. Dolayısıyla bir dönem Kıbrıs Rum Kesiminden yürüyen kaçakçılıktaki CIA rolü bugün Suriye’ye yönelmiştir. Böyle bir durumda Türkiye’nin terör ve uyuşturucuya karşı yürüttüğü önlemler ABD istihbaratının bilgi derleme alanına girmektedir.

Hedef Türkiye: Kıbrıs Rum Kesimi: ABD tarafından hedef olarak kabul edilen terörist ve organize suç örgütlerinin ülkemizden Kıbrıs Rum kesimi üzerinden olabilecek para hareketlerini tespit etmek, elde edeceği bilgileri kendi güvenliği için olduğu kadar gerek gördüğü zamanlarda ülkemize baskı unsuru olarak kullanmak.

Tekrar hatırlayalım, organize suç-terör örgütü-istihbarat teşkilatı üçlemesi daima hatırda tutulmalıdır.

- Hedef karşılıklı: Rusya ve ABD, birbirlerinin ülkemizdeki istihbari faaliyetlerini izlemektedir.

Hedef Uygur Türkleri: Çin, özellikle Uygur Türklerinin ülkemizden gerçekleştirdikleri diğer ülkelerle ilişki ve irtibatlarına ilgi göstermektedir.

Hedef Ortadoğu ülkeleri: Başını ABD'nin çektiği ve İsrail gibi küresel-bölgesel politikalar peşinde olan ülkeler Türkiye'deki hedef vasatlarında elemanlanmak üzere gizli faaliyet içerisindedirler. Söz konusu ülkeler 3. ülke operasyonlarıyla eleman angajesi, buluşması, finans aktarımı, operasyon üssü şeklinde sıralanacak faaliyetleri yürütmektedirler.

"Yazar, halen emeklisi olduğu kurumdaki
çalışma hayatı boyunca yurt içinde ve dışında
ülkemizin milli güvenliğiyle ilgili konularda
görev almıştır.

Kitaptaki konular çalışırken tanık olduğu
olaylardan, bu olaylar doğrultusundaki
değerlendirmelerinden ve açık kaynak
bilgilerinden ibarettir."

f /salonyayinlari
i /salonyayinlari
t /salonyayinlari

www.salonyayinlari.com
İnternet satış: www.kitapmatik.com.tr

ISBN: 978-625-7336-21-5

